

facit insulā quam segestiam incolæ uocant.
Copen fluuius est indiae in Indum fluuum cadens.
Coralius fluuius ē frigia & susceptis tēbrogio, & gallo fluminibus in bosphorano littore ponto misceſ, hic a multis sangarius appellatur.

Corineus fluuius est haud lōge ab eritriis: & promotorio mimantis & clazomene.

Coronalos fluuius est haud lōge a palude: quæ olim adramiteos dicta est.

Corex persarum fluuius carmaniis proximus.

Cōsuagus fluuius indiae nauigabilis est & in gangem cadit.

Corus fluuius est asiae minoris sub amanno defluens monte: non longe ab oppido egræ.

Cratides fluuius est calabriæ uerum ab aliquibus cratim dicitur: & præter taurum oppidum labitur: ex quo secundum quosdam qui biberint flavi efficiuntur. Alii uero dicunt si qua biberint pecora: candida fieri: quom nigras faciat sibaris huic propinquus. nec in colas carere beneficio dicunt. Nam sibarim bibentes nigriores sunt atque duriores: & crispo capillo quom qui cratim bibunt candidiores sint & coma dimissa.

Cremera fluuius est inter Romanam & ueios quem penes. ccc. vi. ex inclita familia Fabiorum die una pugnantes a ueientibus cæſi sunt: quom non nisi unus & hic parvulus superesset.

Crenactas fluuius ē indiae nauigabilis & in gangē fluēs.

Crianos fluuius est paludi propinquus cui dicebatur olim adramiteos.

Crinifus fluuius est Siciliæ quem aiunt Aceſtis regis fuisse patrem.

Crisas syracusagæ fluuius est ex mōte ueniens ætnæo.

Crisitoras fluuius est sub imano monte: qui caucasi finis est.

Crisorus fluuius ex tmolo monte progreditur: sardibus propinquus: uulgatori nomine pactolus nuncupatus: qui eo q[uod] aureas habeat harenas Chrysori nomen sortitus est.

Croconus seu crocaculus fluuius est brutiorum: seu salentinorum nauigabilis: in quæ si signum fustē ue deieceris: uel frondes lapideo cortice obdurantur.

Crustumii flumen est haud longe ab arimino: a quo oppidum denominatum est & defluit in adriaticū.

Currinanta fluuius nascitur in campis comagenæ: & in persicum decidit sinum.

Cuta fluuius ē persarum: a quo: cutes dicti sunt persæ: qui ad incolendam samariam ob iudæorum captiuitatem uacuam a persis regibus missi sunt.

Cuuentus fluuius oetoliæ calidonem secusfluens.

DAlierius fluuius est indiae & in oxum fluuium terminatur.

Danapris scytharū fluuius in pontū fluēs.

Danes fluuius est syriæ crocodillo monti propinquus.

Dania fluuius est mauritaniae Perofis: quem alii turbulentam dicunt.

Danius acerrarum campaniæ fluuius quæ supra clau dius diximus. Vt̄ um horum ueſe sit nomē ignoro.

Danubius fluuius europæ per maximus oritur in iugis noriæ germaniæ montis ex aduerso oppidi gallorum scaurici: & effluēs ab occiduo in oriente per

innumerabiles labitur nationes a sinistris linquens germanicas & a dextris theutonicas: pannonias: atq[ue] meſias: & postq[ue] plurimum sui cursus lapsus est: mutato nomine dicitur histrus seu hister: & lx. permixtis fluminibus auctus per septem ora: uel secundum alios per sex in euxinum mergitur mare: ultra xl. mil. passuum infra amaras undas impetu suo dulcem quærentibus exhibens haustum: ex quibus hostis quatuor nauigabilia sunt: reliqua uero non apta nauigiis. Primum quidem hostium aiunt uocari peucos: & ea peuces appellatur iſula: cui aliueus proximus est: ex quo & palus oritur ingens: & lacus super istropolim quem aliuū uocant. Secundū autē hostiū uaratostoma nuncupatur: & tertīū calauostoma secus sarmaticam iſulam. Quartū uero pseudostomon: & iſulam canopondiabasis. Quintū bonostoma. Sextū quidem spirebostoma. Septimum nomē non habemus. Sunt insup qui uideātur arbitrari ex eo tria progredi flumina eas. s. Secus appolloniam effluens: & narliburnos separans & phileos & histru qui per histros labitur: & nomē largitur eiusdem.

Dardanus fluuius est mesiaſ a quo puto dardanos populos uocari.

Dasibaris fluuius est garamantum.

Diana fluuius ē apud camarinā cuius aquæ nisi pudice haustæ sint: in unū corpus cū uino non coeunt.

Diardeus fluuius est: qui ab ultimis idæ ueniens crocodilos: ut nilus & delphinos atq[ue] alias gentibus cognitas beluas alit: in gangem tandem elabitur.

Dipsas fluuius ex tauro monte cadens.

Dirmus fluuius est: apud illyrios cuius in ripis moni uolanū oppidum: quod antea colchinum dictum est: eo q[uod] a colchis sit conditum: & scodra hilliorum: cadit enim ex palude ligisti.

Drauus est pannoniæ fluuius & in danubium labitur.

Drica fluuius apud dacos: & in danubiū finitur.

Druentia fluuius est ex alpibus fluens: & apud allogobras in rhodanū sese mergēs: trāſitu præ ceteris galilæ fluminibus difficultis. Nam quū maximā aquæ uim uehat: nullas tamen naues patitur: eo q[uod] nullis includatur ripis: sed in amplum hinc & inde uadit: & ulterius postea alueos faciens atq[ue] permutans: & assidue glareosa saxa reuoluens: nullam etiam expedito pediti uiam uiolentissimus præbet tutam: quæ druciā nūcupari arbitror: quia obices diruat omnes nouæ quidem babyloniae propinquus est.

Durda fluuius est a tauro defluens monte: quæ quidam scribunt clurda.

Duder fluuius minoris Asiae haud longe ab Anthochia: cuius in ripis meadropolis & eumenia oppida fuere menandro flumini propinqua.

Durius Hispaniæ ulterioris est fluuius: a quo Iusitania incipit. is enim ultimi pmontorii radices abluit.

SAs fluuius a quibusdā adusa uocatus quæ quidam dicunt ab histo moueri: & apud Apolloniam olim corynthiorum coloniam in epyro posita fluere: & in ionio misceri falo.

Ebenos seu euenos fluuius est: quem centaurum aliqui denominat: eo q[uod] in eo Nessus centaurus ob ratam a se Deianiram ab Hercule confossus sit qui in mare effluens habet in ripis lirnetos & miletos.

De Fluminibus

Ebrus inter thraciæ fluuios celeberrimus est: qui fusus a strimone adamantos adrisarumq; gétes abluit & a colentibus carbiletis pirogetis atq; drageris: nec non & laetas maiores hemo subditos: atq; minori rhodope subiacetes intus secat: habens ex parte una cicones & doriscos ex altera relicts primatibus & dolongis: tñis: corporis: aliisq; barbaris: habens ubi mare miscetur portum tentoris: & Polydori tumulum: & ultra se apollinis zerunt.

Ecos fluuius ingens est: nascitur quippe ex monte tau mesce: & in qnq; diuisus alueos p caucasm euehit omnes loco: qui appellatur scelantes: inde se in gängem proripit.

Edabis mœdorum fluuius est: penes quem populus Israel captiuus religatus est.

Edas fluuius est prouinciae septimanæ: in mare declinans gallicum.

Edripis fluuius est fusianorum perfarum in euleum flumen decurrens.

Egos fluuius ē propontidi uicinus: cuius in ripis tensa apposita est.

Eladus archadiæ fluuius ē seruans anhelitū.

Elauer fluuius est apud aruenos gorgoniam oppidū præterfluens.

Eleorus Siciliæ fluuius est: pachino præmontorio uicinus.

Eleuterus fluuius in cäpis Syriæ nascit: & phoeniceo finitur mari: in quo maximæ testudines capiuntur: ultro statuto anni tempore effusa multitudine ue nientes in flumen.

Elisius fluuius est Siciliæ.

Elisos fluuius est atticæ regionis sica flexibus nominatus. Aiunt quippe hunc a cocyo fluuiio inferotū augmenta suscipere: & ob hoc furias ifernales fessos siti serpentes aquis huius recreare solitos dicunt.

Elles fluuius est minoris Asiæ cingens smyrnam ci uitatem suis undis.

Ellorus Siciliæ fluuius est: qui more nili suprafundit hunc supra eleorum dixi.

Elsa fluuius est tusciæ in agro florentino paulo supra oppidum: quod collis dicitur ad orientem ex loco cui uncī incolæ tanta aquarum abundantia effunditur ut mirabile uideatur: & circa eius initū quicquid eius in aquas proeceris: infra breue dierum spatiū lapideo cortice circundatum comperies: quod postmodum in processu sui cursus non facile facit. Hic suis tantum undis perpetuo cursu in exitū usque clarissimus effluit. Hymbris tamē ut cæteri turbatur & augetur: & quom oppida plura hic inde labens uideat: a dextro modico elatum tumulo Certaldum uetus castellum lingit: cuius ego libēs memoriam celebro. sedes quippe & natale solū maiorum meorum fuit: antequā illos susciperet florentia ciues. Multas præterea & diuersarum specierum maritimarum tamē omnium radens cursu solum detegit concas uacuas: & uetustate candidas: atque ut plurimi aut fractas aut semeras. Quas ego arbitror diluuium illud ingens: quo genus humanū ferre deletum est: dum agitatu aquarum maximo terras circunuolueret fundo: illis reliquit in partibus. Hic demum sub insigni castro miniatis in arnum funditur flumen.

Enipheus thessaliæ fluuius est: ex otri monte prorū pens: & celeri se cursu uehens in epidaug; ruit. Enises siciliæ fluu. ē haud lōge a tauromeno colonia. Enticinus galliæ cisalpiæ ex apœnio decurrit i padū. Eorcus fluuius est hyberniae: q in radicibus blagmæ montis exortus per Osiriā effluit regionem.

Eonus fluuius est indiae nauigabilis in gangē fluens. Epidanus fluuius est thessaliæ: satis leni defluens cursu antequā sibi misceatur enipheus: qui quum rapiddissimus sit: epidanū uelocissimum facit.

Epilas fluuius est macedoniæ in heraclea ora. Eracleus fluuius colchog; est: promontorio eiusdem nominis proximus: & oppido mantio.

Erandatus fluuius ante lycus nominatus: asiā Bythiniāq; disternans oritur quidē in stagno artinia pene milètopoli megeston aliosque recipiens.

Erasinus fluuius est Nemeæ adeo superbus cursu: ut ripis contineri nequeat præterfluit autem driopas. Alii autem Litiæ fluuium dicunt.

Ericinnume boetiæ fluuius est ad trophonium deū: quem penes duo sunt fontes: quorū alter potus memoriā assert: alter uero obliuiosum facit.

Eridanus fluuius est italiæ celeberrimus apud græcos aliasque nationes omnem cisalpinā irrigat galiam: & quoniam hic idem & padus est: nihil de eo præter ea quæ ad græcos spectant nūc dicemus. Re liqua ubi de pado. Fingunt græci hūc apud inferos natum: & in terras ac superos euasisse: nihil aliud sentientes q; ex uegelo monte: qui propinguus est infero. s. tyrrheno p̄fusus tendit i adriaticū quod græci suę uocant. Eridanus aut nuncupatur ab euentu. Nā fingunt poetæ Eridanū solis fuisse filium: cui quū falsum esse ei obiiceretur ab Epapho ægyptio iuuene: ad obtinendā filiationis fidē currus lucis du cere temerarie ipetrauit a sole p̄rē. Qui quī equos nequiret regere: ex euntibus ipsis orbitam: in parte cælum exustum: & in terris multa exhausta flumina. Quāobrem ab irato Ioue fulminatus est: & in padum cadēs suum illi tribuit nomē. Alii sunt: qui dicant Eridanum ægyptium iuuensem: cum mutatis sedibus uenisset i ligures: eisq; imperasset: casu in padum recidisse: & in eo necatum. Quāobrem in soliatum sui regis mortui nomen flumini posuere: & hinc eridanus dictus. Quē & ueteres ægyptii in honorem sui iuuensis bicorniem inter alias cæli imagines posuere: & pluribus decorauere syderibus. Reliqua ad hunc spectantia: ubi de pado uide.

Erigonus fluuius est prope dorchiopū: qui ex illyrico per perniā fluens maximū flumen efficit.

Ermandus fluuius est indiae: cutrens apud paraben racosiorum.

Erimantus fluuius est archadiæ: ex mōte panete fluens in alpheum.

Eritrasalcos fluuius in corporibus gignens pilos. Erginus propontidis fluuius: haud longe a lysimachia chersonensi.

Erinus secundum quosdam fluuius est lydiæ. alii dicunt ex doricio phrygiæ natum eumq; illam a Caria diuidere. Demum campos smyrnae aureas trahenter harenas foecundare.

Esia galliæ fluuius in secanam cadit. Eseris flu. est Calabriæ crotonensi ciuitati p̄pinquis.

Espius fluuius est licet.

Escius fluuius est hispaniae: qui ante haustu dulcis fuit: postea amarus factus est.

Esper fluuius apud quem secundum quosdam Nesus centaurus Deianiram transuadans rapinam fugamq; meditatus ab Hercule sagittis occisus est: qd supra in ebano flumine contigisse diximus.

Eternus fluuius apud Daunos: quos nos apulos uocamus: est. Alibi uero coperio eū apud aprutinos inter salinas & theanū marūcīnum.

Ethilia septentrionalis fluuius est per maximus: ut qui dā ferunt: maior euphrate: & estate crescent ut nilus: a maiori burgaria descendens in caspiū mare.

Ethimantus fluuius est indiae uariis flexibus incurvatus: qui cū ab incolis irrigatiōis causā distrahatur tenuis & iā sine noīe in mare recipitur.

Eudon fluuius est: Anthiochiae alluit a thebaida ueniens: ubi pygmeos fuisse tradunt.

Euenos fluuius est: qui & licorum.

Euphrates inter ceteros fluuios memoratu plurimo celebris est: tam ueterum litteris: qd exundationibus suis. Hunc quidam uolunt ex paradisi fonte mortibus quidem incognito deriuari: quod ego credo.

Allii tamen dicunt in armenia maiori in monte: cui paracoatra nomen: haud longe a fonte tygris oritur.

Nonnulli asserunt eum ex radicibus montis armeniae: cui catopen dicūt incola: supra zizimam seu zimaram erumpere: Nec desunt qui dicāt ex aga eiusdem armeniae monte effundi. Et post hos affirmat alio: qd in uallibus montis capontis appareat primo:

haud longe a zimara de qua supra. Præterea aiunt: & si uastis e montibus exundet: undis non euestigio

sese in fluuium effundere: quinimo factis ex se duobus lacubus: segnis sedet & iners. Ex his tandem margine facto erumpens ripis assumptis uere flumen apparet & maximo strepitu: atq; celeri cursu armenios

cappadocasq; disternit nūcupatus ab initio pixurates: deizena & anetica regionibus relictis excurrat: & iā aliquibus susceptis fluminibus ualidior factus in

taurē mōte uires experit suas: ubi elegāt uocant: cui cū nō resistat taurus: progreditur uictor: sed saxosus

atq; violentus ad dextrā Comagenā: ad leuā autem relinquit Arabiam. Verum sunt qui uelint eum in

alueos duos diuidi: quorum alium in tygrim effundi dicunt: reliquū uero permeatis mēdorū gor

dianorūq; terris in Melopotamiā ferri: & Babyloniā quondam caldaeorum regiam in partes duas cur-

su medio separare. Inde hic idem postq; aliquādiu effluxit: qui nauigabilis & ingens ante fuerat in palu-

dibus dispersus amplissimis tenuis efficitur riuis: & īcognitus: ut aiunt nūc aperto exitu effluit: esto sint

qui dicant eum in mare rubrum fundi. Sunt tamen qui putent hunc illi ruborem iniectum a Cyro per-

farum rege ob susceptā iniuriā: seu ob gloriā alicuius magni facinoris cupiditatē: ut in riulos dedu-

ctus plurimos alueus cū nomine deperiret. Volunt insuper hunc nili more: & fere eodem tempore Mes-

Iopotamiam irrigāre: atq; foecundā facere: & sese in alueum statuto tpe reuocare. Quāobrē eū nomen

Euphratis sortitū uolūt: cū hebraicē euphratas fer-

tilitas appellef. Dicūt & alii aquas eius eē uitales: &

ob id a prīcis auxeneum fuisse uocatū.

Euleus fluuius est: & in medis oritur: & haud longe ab ortu sorbetur: & demū in terras exiens per messo potamiā sunditur: arcem Susarum circuiens: & Dia nae templū gentibus illis uenerabile plurimū: postq; susianē ab elmaide disternit. Habet hic a perfis adeo sacer: ut non ex alio reges bibant: secūq; ex eius aquis deferant: si forsan peregre profecturi sint. Facit tādē una cum tygrī lactum iuxta Cariacē: ex quo quorsum exeat non habetur.

Euenenius fluuius est hispaniae propinquus tradulis ueteribus: & calabrii oppido.

Eurimedon pamphyliæ fluuius ē a sade oppido misfus iuxta arpedon montem fluit insignis Cimonis atheniensium ducis nauali uictoria: & phoenicū atque persarum clade.

Eurotas fluuius Laconū sub ipsis lacedæmoniæ muris currens: huius ripæ lauris abundant: & ideo apollini sacrum dicunt.

Euxinus fluuius propontidis: quem ab euxino mari in quod effluit: denominatū quidam uolunt.

Exasmis fluuius est argiuorum: quē aiunt terris īmergi: & iterum post exactum aliqualem cursum in publicum reuerti.

Exemontus Mesiæ fluuius est.

Exrhodus æque est Mesiæ fluuius.

Abaris hic & farfarus dicitur: fluuius fabiorum est: & corrupte faber nuncupatur a pluribus.

Fæcelinus siciliæ fluuius est pelloro iūctus & Diana templo conterminus.

Fanes sannitum est fluuius: qui & syris dicitur: beneuento uicinus.

Farfarus syriæ fluuius in radicibus libani mōtis emititur: & per Anthiochiam fluens in syriaco misce mari apud symeonis portum.

Farnicas fluuius est haud longe a iūlionopolitis.

Fasis colchorū fluuius est ingens maxima deferēs diu nauigia: quē in monoschis ortum aliqui dicunt: alii in morcorū montibus: & quidā a garamāte monte effulsum: cuius in marginibus oppida fuere plura & celeberrima. Sed inter alia Tindariceū & phasim ea in parte apud ipsos: & Ciaos permaximi fluuii mīscens eidē. Post habuit surū apud qd & surius fluuius influit. Recipit præterea Glaučū: & absarcū: & cobum e cauaso descendētes. Tādē post lōgissimū cursum ultra hostia tanais in pontū effluit: clarus qd & aliis præter iam dicta insignibus fluuiis est. Penes eū Phrixī tēplū fuit: & lucus ob aureū uellus ueteri fabula celebratus. Medeā fugientem cum la-
sone tulit: & exilio sulmonensis Ouidii memoran-
dus est. Aiunt insuper in eo uirgā oriri: quā leucosī
philon uocant tantæ uirtutis: ut asserunt: qd si thala-
mis hominum apponatur matrimonia habet pudi-
ca atq; inuolata seruare.

Fatissus olim dacorum fluuius.

Foenix thessalīæ fluuius est.

Ferior fluuius Ienuæ oppido propinquus.

Firrites fluuius ppinquis caistro flumini pegaseum impellit stagnum.

Festerus misyæ fluuius est.

Fetus fluuius est bosphori: quē alio noīe rebas uocat.

Finus hiberniæ fluuius ē: per cheneleoniam effluens

De fluminibus

regionem.

Fison fluuius: qui & ganges in paradiſo delitiarū ori-
ri quidam uiri celebres aſterū: & exinde irrumpeſe
eo: ubi aiunt oriri gangē: qui talia perſcrutatiſtūt: de
quo ubi de gange plenius diſſeretur. Dicunt autem
phison dici: q̄ inundationē ſignificet: excipitur autē
ab oceano orientali.

Fitaras fluuius eſt apud ſeres: de quib⁹ iam ſupra di-
ctum eſt: ubi de cambri flumine.

Flautaſis fluuius in finib⁹ dacorum eſt.

Flegeton inferorū fluuius poctis familiariffimus eſt
ignem quidem ſignificat: ſeu ardorem.

Floxiſ fluuius ē hispaniæ pmoitorio celtico uicinus.

Focias fluuius eſt theſſaliz: & in epidaurū effluuit.

Forion armeniæ maioris flu. in tygrim mergitur.

Forinus fluuius aquilegiæ propinquus eſt.

Fricinius nauigabilis fluuius apud persas.

Frygius fluuius eſt minoris asiæ: qui & frygiæ prouinciæ nomen dedit: & eam a Caria diuidit: eſt quidem
magnesiæ: quæ ad sypilum eſt iunctus insignis Le-

lli Scipionis asiatici romanorum cōſulis uictoria & cla-

de antiochi asiæ & syriæ regis penes eū fuſceptæ.

Futhi fluuius eſt mauritaniae: & a quo adiacens regio

futhensis appellata eſt.

Abellus cīſalpīnæ galliæ flu. in padū cadit.
Gadus fluuius ex monte tauro effluens in
mare fuſcipitur cycladum.

Gæſus Ioniæ fluuius eſt: prieni ciuitati p/
pinquus

Gagatis fluuius eſt liciæ: a quo & locus cui proximus
fuit: denominatus eſt.

Galesus calabriæ fluuius nō amplius quinq; M. paſſuā
a tarento ſemotus.

Galbiam fluuius eſt Cariæ: haud longe ab allicarna-
ſo: infamis ob malā hābitantiū ualitudinem.

Gallus lycaoniæ fluuius: a quo denominati ſunt ſa-
cerdotes Cybelles. Hic quidem in ſangarum termi-
natur. Potates in furorem conuerit.

Ganges fluuius idia prægrādis atq; famosus. De eius
uero origine ambigif apud priscos. Nam alii ex icer-
tis fontibus: ut nilu eum naſci uolunt, alii ex ſcythi-
cī montibus uaflo cum fragore loci erumpere: atq;
ſeſe per ſcopulos & aspreta locorū præcipitem dare:
donec in planum deuenerit: & ibi quaſi fuſceptum
ab hospite in lacu quodam conq;eſcere: & ex eo tan-
dem lenē mansuetūq; procedere: qui in orientem té-
dens. a. xix. maximis atq; nauigabilibus fluminibus
auget: & ultimo ſecundū quodam: ut nilus ſeptem
hostiis oceanū ingredif. alii dixeru nouem: & tria q/
dam tantū eſſe uoluerunt. Dicunt autē ganges a gan-
garo uetuſtissimo indiae rege: ut placet aliqbus. aliis
uero placet hūc illū eſſe fluuii: quem uocant ſacræ
litteræ phisō: de quo paulo àte pauca dicta ſūt. Qui
quocunq; uoceſ nomine: aut quocunq; exūdet al-
ueis in mare: adeo grandis eſt: ut ubi minus occupet
latitudinis octo milia paſſuū pateat: ubi plurimū cē-
rum: altitudinis nuſq; minus. xx. paſſi. reperif: aduer-
ſus quē Cyrus perſarū rex: quaſi coepti oblitus bellū
iauditi ſumpſiſſe fertur. Nam quom unū ex regiis
equis cādore atq; forma præcipiuū: quē fiducia tra-
etus transuadare perſuaderat a uortiginibus undarū
circuagi atq; abſorbi: una cū inſidente cerneſet; aiūt

iratū iurasse ſe illum adeo extenuaturū: ut qui equū
atq; equitē optimū abſorbuiſſet: mulieribus uix ge-
nua tingentibus uadosum faceret. Nec uerbis opus
defuit. Nā totis in hoc expositis copiis in. ccccix:alue
os flumen detraxit anno integro operi dato: nō ob-
ſiſtente q̄ nili more augeri dicat certo anni tépore
& adiacentes fœcundare agros.

Gardo fluuius eſt in prouincia Narbonensi: neuma-
ſo ciuitati propinquus. Hunc aiunt ſepiſſime æſti-
uo tempore abſorberi apud eū locum: quē campia-
nacū uocat: & ſub caſtello prinati ampliore renaci.
Gargarus fluuius eſt in iſula: quā hydrophragi ha-
bitant: barbā uſq; ad genua nutrientes: & pifces cru-
dos etiam comedentes: ultra quem dicūt formicas
eſſe catulorum magnitudinem excedentes.

Garumna fluuius ē ex pyrrheneis delapsus mōtibus:
gallos ab aquitanis diſterminans: uadosus quidem
in hymbris: aut ſolutis niuibus intumescat: & in
eo iſula eſt aneros nomine: quam quidam pendere
& extolle aquis crescentibus: deprimitq; eis deficien-
tibus credūt & cum oceano occidetalī miſceatur: in
exitu ſuamplior & turgidior factus more æſtuatis
maris huic illuc nauigantes impellit.

Gela Siciliæ fluuius eſt: a quo & oppidū illi appositū
denominatū eſt: inter Camerinū & agrigentū.

Genesus epyrrhi fluuius eſt: quem a dyrachio theſſa-
liam eunteſ inueniunt.

Genusus paleſtinæ prouinciæ fluuius eſt.

Geon fluuius meridionalis: quem aiunt in paradiſo
delitiarū oriri: & uniuerſam æthyopiam irrigare.
Hic idem cū nilo eſt & ideo quæ multa de eo dicen-
da ueniūt: ubi de nilo ſcribitur apponentur.

Gercus ſchytarum fluuius in lacu buſefagoræ fuſci-
pitur: qui a meotidis palude faxoſo tantum diſcludi-
tur dorſo.

Gerros fluuius eſt bassitidarū & nomadū: & iunctus
hyppacari fluuiio: Carcinem urbē præterfluit.

Gessus fluuius eſt apud iones ea in regione: quæ tro-
glea appellatur: ionis omnibus ſacra.

Getilos fluuius eſt mauritaniae portui tiſadro propin-
quus. Hunc Oetebeſ quidam uocant.

Gis uel ger fluuius eſt æthyopæ garamantū inter de-
ſerta & harenosa effluens loca.

Glanes fluuius eſt tardus atq; piger: adeo ut potius
palus uideatur q̄ flumen: infamis plurimū aduersa
ualitudine incolarū. Ferē autē tardus: ut dictū ē: ſub
Cluſio uetuſtissima tuſciae ciuitate: & ampio occupa-
to ſpatio ſcenæ iuliæ cāpos a peruiniſ diuidit.

Glanicus fluuius eſt apud minturnas liris nominatus
illas curſu diuidens puto hodie uocari uulgo gari-
giano.

Glaucus fluuius eſt ioniae: pedalio promontorio pro-
pinquus.

Glauais colchorum fluuius eſt: & in phasim mergit
habens eius in exitu in phasim iſulam abſq; noie.

Gloſpes fluuius eſt haud longe ab olga oppido & bi-
thyniæ propinquus.

Gna mauritaniae fluuius eſt: Ampelusiæ promonto-
rio uicinus.

Gozā fluuius eſt moedorum: quē penes Salmanafar
Babyloniae rex Israelitas captiuos habitare iuſlit.

Grateis fluuius in extremo Italæ ſiciliæ propinquus

& scilleo oppido: quem fabulae scillæ immensis monstris finxere matrem.

Granius persarum est fluuius per suasianum fluens: & parvas deferens naues cuius dextrum latus incolunt Di xi montani bitumen perficientes.

Griliosolus fluuius est in affrodisia regione: coriphæ oppido propinquus.

Granicus phrygiae fluuius est in propontidem cadens cui zizicon ciuitas proxima clarus quodam prima Ale xandri macedonis uictoria in persas.

Guatra britannæ fluuius est in cambria regione: quæ uulgas ab eo denominat gualliam.

Guandalus guandalorum est fluuius.

Guatalus fluuius penthimbastrinæ: quæ dacis est cōtermina: qui in oceanum mergitur.

Aboot fluuius est: penes quæ Jacob noctu cū angelo luctatus est: fluens inter philadelphiam: & garasan: procedensq; suscipitur a lordane.

Iacrus fluuius est idæ propinquus: in meum fluuium effluens. Nam Pompeii magni editio exploratiæ est membratos septem diebus ex idia perueniri ad iacrum flumen.

Iader fluuius est apud Salonas: qui in adriaticum se miscens forte iadræ oppido nomen dedit.

Ianaus fluuius est in armixia regione.

Iardanus fluuius est cretæ insulae: ciuitatē phias circu dans: cuius & in ripis Cidores habitant.

Iarothus fluuius est indiæ inter opaca nemorum ex arboribus inusitatis effluens: & siluestriū pauonum abundans.

Iberus famosissimus Hispaniæ fluuius est: & a quo ipsa Hispania iberia appellata est. Hic secundum quosdam apud uacanos oritur: secundum alios apud cantabros & quum nauium ferax sit: Tulam opulentissimam eius regionis ciuitatem ex isteriori parte radit: demum sub tortosa ciuitate balearicum ingrediens mare.

Iberus fluuius est: & per moscorum tractus in cyru flu men effluuit apud scytas seu hircanos.

Idaspes insignis fluuius magnitudine: & q; harenas habeat: atq; geras ferat: per parthiæ sese ferens euadit in indiam: & amplio atq; profundo gurgite means crebras facit isulas: & igetia trahit saxa sub undis. Postremo quattuor susceptis fluminibus miscebat in eum in regione inio: apud arcem soboru: qui ex exercitu olim Herculis fuisse testans pelles uestimentorum loco & clavas pro armis gestates. Ab idaspe uero antiquissimo moedore rege: ut placet aliquibus noiamatur.

Idros fluuius est ciliciæ Tarso ciuitati propinquus: ideo idros dictus: q; in forma idri tortuosus sit.

Iectuus fluuius est in quo optimi capiuntur pisces: & iterum alios unus: qui lupus vocatur: qui gustui carnium saporem praebet.

Iera fluuius est asiae: disternas gallatiam atq; bithyniæ. Ieros fluuius est colchorum.

Iene fluuius est: ut arbitror hispaniæ: oceanog; se mergens cantabrico: ubi uelabri habitat: & luceni in oppositum hiberniæ insulae.

Ietrus fluuius est Mesiæ: quæ iterum quidam vocantur.

Ignaboo britanniæ fluuius est: & mergitur oceanum.

Ilas fluuius est bithyniæ præterfluens urbem trusci ad quæ & lacus ilas alluit: apud quem ilas herculis puer

a nymphis dicitur raptus.

Ilerda hispaniæ fluuius: a quo ilerdu oppidum dictum.

Ilisson fluuius est: cui oliua propinquum. stadiis est: quæ si quis tetigerit: danum maximum consequetur.

Illitus fluuius est in insula ilubro: quæ arbitror ægæ maris.

Imala Sabinorum est fluuius prope casperiem ciuitatem: qui & imelle dicitur.

Imaridis fluuius est indiae: penes quæ aiunt homines ingentis statura habitare: & quæ uiuis utuntur pisibus: lecyphani vocantur ab indis.

Imera memorabilis siciliæ fluuius. Hic fere circa medium insulæ fusus in duos diuidit alueos: quorum alter in tyrrhenum mare decurrit: & dulces atq; optimi saporis aquas trahit: alter in libycum tendit: sed amarus plurimum. alii contrariu dicunt: q; qui in meridię pugit dulcis sit. & amarus uergens aquilonem: ab hoc Imera oppidum siciliæ denominatum est.

Inimus siciliæ fluuius est: oppido camerinae propinquus.

Inachus argiuorum fluuius est ab inacho rege denominatus.

Indus fluuius est Indiæ per maximus in Cibatharum iugis ad septentrionem. alii eum ex caro pnafo dicunt effluere: æquante magnitudine gangem. Hic pluribus ac maximis susceptis fluminibus quasdam facit insulas: inter quas est amplissima pcanies: & alia minor tantum quæ pacale nominat: demum in duobus diuisis alueis inter se longe distantibus ab oceano recipitur ab eo indicio una cum prouincia nuncupato. Inor mauritaniae fluuius est per deserta effluens: esto uestigia uinearum atq; palmarum reliquias aliquando circa eum inuenta sunt.

Instigia sarmatarum est fluuius.

Insurgis germaniæ fluuius est apud bastrinas dacis conterminos.

Inuatius fluuius apud aprutinos: haud longe a trueno flumine.

Iomanes meridianus est fluuius per balibotros decurrens inter oppida mecora: atq; catisobora: malleæ monti propinquus.

Iordanus fluuius est diuidens iudeam & arabiam. Verum de origine eius ambigitur apud veteres. Nam sunt qui dicant ex libano monte duos exoriri fontes inter se distantes: quorū alter dicitur Ior: & alter dan. Qui dan fere ab ortu suo subterraneū agens gurgitem usq; ad planitiem meldā absconsus incedit: ibi erupens: obliquansq; se in galileam gentium ab urbe cedar iuxta spineti balnea sub montibus gelboe rivo ac Ior fonti altero excurrenti iungitur: & fluuium faciunt: hicq; ex se nomen componunt Iordanis. alii uero dicunt ex Ior Iordanem fieri: sed eo q; transfeat secus dan olim ciuitatem: in qua rex Ierooboam uitulum erexit aureum: quæ latine riuis sonat: seu fluuius dictus est Iordan: quasi fluuius Ior. Quidam uero dicunt apud paneadam ubi tèplū Cæsari dicauit Herodes: speluncam in monte esse aquis immobili bus plenam: & ex ea Iordanem effluere. Nonnulli assertunt hoc Iordanis non esse principium: quinimo fontem esse. cxx. stadiis ultra cæsaream: cui a rotunditate phiala nomen est: & ex eo aquas sub spelunca peneadis accedit. Quod quidem a Philippo tetrarcha cōpertum dicunt projectis in phiala paleis: & per sub-

De Fluminibus

terraneos meatus apud paneadem redditis. Sed undecunq; oriaſ effluēs aquarū primo facit cōgerie q̄s aquas uocitant maron insignes uictoria iofue: & labis regis Asor clade. Ab his profiliens lacū facit ingētem: quē alii mare galileæ: alii tyberiadis lacum uocant. Inde autē auctior factus pluribus suscep̄tis fluminib; euadēs inter sochoth & salin sub hermon: & cale oppida atq; bethesinuth accedit in cōfinia letrico: ubi suis aq; a ioāne baptista lauari dignatus est christus: homo deus æque mundi creator atq; redēptor: ut ex hoc intelligeremus regenerationis lauacrum: & eius imitantes uestigia ab originali crimie lauaremur: nec multum & in lacum assaltidis: seu mortuum mare colligitur.

Ipachares fluuius est uno hostio: q̄q ex diuersis fontibus cū gero in carcinæ sinu i scythia mari se miscēs. Ippanis scythiae fluuius est: ex ganoī palude inter auehnatas procedens: quā incolæ eius uocitat matrem scythařū: fluuiorum princeps: q̄ diu qualis nascitur effluit: tandem apud calipidas: quos circuit: misceſ illi fons modicus: qui exampheus dicitur: qui eum adeo reddit amarum: ut mirabile uideatur: quom eo usq; fuerit dulcissimus. Et sic amarus secundum quodam fertur in pontū: secundū alios ab sesagore lacu: haud longe a meotide suscipit. Is quidem insignis est Alexándri macedonis termino. Moratus est enī iter eius: ut aræ ab eodem alexandro eius in ripis positæ testantur. Præterea nascunt̄ ab eodem animalia quædā paulo muscis maiora quattuor pedes: & penas habentia: ut satis quadrupedes uideantur: & aues: quorū uita die una tantū terminatur: in manē infantes: meridie iuuenes: sero autē senes sint: & ob seniū satis expertum dicunt: deficiunt: quæ incolæ himeridiones uocant.

Iparis fluuius est: quem & iectarim uocant: ex quo camerinis aqua inducta est. Ipatos syriae fluuius est: cui & ipatos oppidū: & seleucia atq; berithos ciuitates propinquæ.

Iperis fluuius est persarū nauigabilis: & medio in sinu persico funditur.

Ipsa hispaniae fluuius apud urbem uecon currit: quē Herculi fuisse gratū ferunt.

Ipos fluuius est colchorū grandis: & in phasim fluuium se condens.

Iris fluuius est minoris armeniae lycū suscipiens.

Isanus dyrrhachii fluuius est.

Isara galileæ fluuius est in rhodanum fluens apud q̄n tianum.

Isaurus fluuius est gallæ cisalpinæ: haud longe a Cefena in adriaticū mare prorūpens.

Isepis indiae fluuius nauigabilis est in indū cadens.

Ismeneus boetiæ fluuius est: ppinquis olim thebis.

Ispasus fluuius est idiae: adeo sub solsticio positus æstivali: ut exēte sole in fine geminorū: & principio cācri ppindiculares in se solis radios recipiat: ultra hūc amplissimæ sunt solitudines.

Ister fluuius est: qui & danubius dictus: qui hoc noīe a fontibus ueniens: q̄cito tangit illyricum ister relitto danubii nomine appellatur: de cuius ortu progressu & exitu in pōtū supra satis dictum est: ubi de danubio. Hic replicandū nō cēleo. Sūt tamē qui crederant ex danubio ramū progredi: qui uocat ister:

& ab eo istria denominet: & p̄ cū Iasonem in adriaticum penetrasse nauigio a colchis ueniētem: quod ego ridiculum puto.

Iunculus apud basternas ē fluuius: haud lōge a dacis. Lustula fluuius in confinio est sarmatarum in oceano effluens.

L Adon fluuius est archadiæ: non quidē ab initio terris datus: sed terræmotu quodā e paludib; panete emissus. Hunc aliq; finiunt patrem fuisse daphnis: quā reliqui dūcūt penei: forsan & hic lauris abundat in ripis.

Laeros hispaniae fluuius est lambracæ ciuitati propinquus.

Laphias fluuius est in minori asia: haud longe a iulio politis.

Lamber fluuius ē cisalpinæ gallæ: ex upili lacu in padum fluens.

Lamissus thessaliae fluuius. Langueus fluuius est scytharum apud carastasios & anthiadas: ex montibus catheis cadens: opharūq; su scipiens flumen apud catadas & opharitas.

Lar fluuius est gallæ.

Lanos fluuius est apud seres.

Lanus fluuius est ultra danubium: a quo lani populi dicti sunt.

Larissus fluuius ē græciæ: eliū agrū dirimēs a dymeo. Lauesina mauritaniae fluuius est.

Lauth fluuius est mauritaniae ultra abilam montem nauigabilis: & tumidæ oppido propinquus.

Laxatus: laxares: laxartes credo idem sit fluuius apud scythes: quem si sic est scythæ scythim uocat. Is quidē Semiramidi cyro & Alexandro terminus fuit: finemq; dedit ipetuoso itineri: & per deserta scythiae & surdianorum regionibus uastus fonte suo seſe penes dacos flectens in septentioñem uersus inter mardos & pessicados penetrans in scythicum ad extreum effluit oceanum.

Ledus fluuius est gallæ haud longe a stagnis uolcarum: & castello letara & rodano fluuiio.

Lentulus sub arctoo fluuius est in superiori capite riphaeorum montium: & medius inter alanum fluuium atq; tanaim in meotidem funditur.

Leta fluuius circa augustam ciuitatem effluens.

Lethes fluuius est figmento poetarum apud inferos fluens: & animabus defunctorum potus præteritorum habet obliuionem inducere. Sane ut aliquibus placet omissis figuris hic fluuius in africa ē apud extreum syrtium cornu non longe ab cronice ciuitate. Verum incolæ prisci fictione ducti prædaeti arbitrantur eum ab inferis in terras erumpere.

Lethucus fluuius est insulæ cretae: sic dictus ut placet aliquibus: eo q; penes eū dicatur hermionam Martis & ueneris filiam cadmi uiri oblitam.

Liber fluuius est syriae inferioris: haud longe a ciuitate lopen.

Libeus fluuius minoris asiae est: inter galatiam & bithyniam fluens.

Libius fluuius ē mauritaniae: cui quondam fotos uel suth nomen erat ab adiacente prouincia. Verum ab uno filiorum Mersan: qui Libius uocatus est: postea sic dictus.

Licastris Coe fluuius est: a quo & liça ciuitas noiata.

Liceos fluuius est in ora subiecta libao apud phoenices: haud longe ab oppido cui leonthos nomen est.

Licelius thraciæ fluuius est: cuius aquas: ut ferunt si quis potauerit: ebrius efficitur.

Licus asiae fluuius est: qui quidem ab origine sua lycus non dicitur: quin immo marsus fabulosis graecorum carminibus inclitus. Hic autem e summo uertice montis Cilenæ urbis funditur: & in subiectam decidens petra uasto cum strepitu undarum decidit & suas tantum undas euoluens campos liquidus rigat appositos: & quia eius placidus est color: marcus persimilis: fictioni poeticae locus adiuuentus est. Ibi dem. s. amore eius tractas consedisse nymphas: qui quidem ita moenia ciuitatis labitur: marsus est: exiens uero & maior factus lycus denominatus ab incolis cui laodocia celeberrima ciuitas apposita est: & in heraclea & neopharia cæsarea: tandem secundum quosdam in euphratem decurrat. secundum uero alios disternata armenia minori ruit in irim: possibile tamen ut duo sint. Siue unus est: seu unus e duobus: memorabilis est uictoria Anthiochi regis: & ita clavis parthorum ducis elade: nec minus secunda Alexandri macedonis in persas gloria: & Darii regis ignominiosa fuga: cum apud uicum inter macedonas persasque pugnatum est.

Lycus fluuius est cypri insulae se fundens in mare syriacum. Liger fluuius est: æquitanos a celtis diuidens: seu Bithuriges ab eduis a quo æquitana denominata est: eo quod suis obliquis aquis fere omnem in circuitu cingat: & postremo in oceanum britannicum euoluatur.

Limira fluuius est post tauri promontorium nostra contingens maria apud limiram defluens oppidum.

Limoteus siciliæ fluuius est.

Lynceus seu linchestius fluuius mira insignitus uirtute. Nam si quis minus moderate ex eius undis potaverit: non aliter titubabit quam si uinum imoderate potasset.

Lineus fluuius est in creta insula præter cortinam urbem effluent: per quem aiunt europam a tauro ioue fuisse portata.

Liparis ciliciæ fluuius mirabili proprietate nominatus. Afferuntur natantes in eo: aut se lauantes non alter ungi ab ipsa aqua: quod si oleo lauarentur uel adipe.

Liquentia fluuius est galliæ cisalpinæ: seu Venetiarum: in adriaticum mare cadens.

Lirceus fluuius est cetholiæ.

Liris fluuius est minturnam coloniam cursu diuidens qui & glanicus appellatus est: cuius in ripa fuisse dicatur templum nymphæ marice minturnensis.

Lisis fluuius est asiae: mandropo ciuitati propinquus.

Linternus campaniæ fluuius est: haud longe a uulturno fluui & oppido.

Lichis fluuius est asiae: qui terras subit: & demum redidit terris.

Lithos fluuius est phœnicum: haud longe a seleucia hipatho & beritho ciuitatibus.

Litra fluuius est mauritanie atri coloris ex itimis exustisque solitudinibus torreto sole propinquo & plusque ignito effluens.

Lixus mauritanie fluuius: a quo lixa ciuitas denominated est eiusdem regionis.

Lucta fluuius est ruxtanorum apud oceanum degenti.

Lunia fluuius hispaniæ: haud longe a gallitia & du-

rio flumine.

Lurda fluuius est: ex tauro monte cadens.

Luno fluuius est mauritanie propinquus gna colonia atque promontorio apelusia.

Lupia fluuius est cadens in rhenum.

Lusius archadiæ fluuius: quem penes diu ostensem est sepulchrum æsculapii assipi & arsionæ filii: qui primus alui purgationem: atque dentis euulsionem adiunxit.

Natura fluuius est in initio apennini fluens iter ligurum montes: & demum penes luanam ciuitatem defluit in tyrrhenum.

Mageston fluuius est asiae: merrando: seu lyco flumine susceptus iuxta melicopolis.

Magrada cantabrorum fluuius est una cum suea tribu nobellonem cingens & decium.

Malua fluuius est africæ diuidens mauritaniam scythensem a tingitana.

Madrageus scytharum fluuius apud sagos populos.

Madrus fluuius est idem iter aremados atque ianeos.

Maran fluuius est: penculis & liphorte oppidis propinquus.

Margus fluuius est per seleuciā currens: quem prius alexandria dicebatur ab Alexander contra Parthiam condita: sed a barbaris diruta: & ab Anthiocho seleuci filio restaurata. Huc aliquis apud dalmatas esse dicunt.

Marsia fluuius est. Hic oritur haud longe a fontibus menandri: & currens apamiam diuidit: & inde tiburon in radice montis signiæ sita circuit. Deinde menandro mixtus icareum mare petit: in quo una funduntur ambo: & littore micaleo: & hoc secundum quosdam: qui uolunt hunc illum esse marsiam: de quo fabula uetus extat: qui cum apolline tibiis certa uituperatusque atque pelle nudatus in fluuium sui non minis conuersus est. Alii uero dicunt marsiam fluuium in uertice montis supra celenem ciuitatem irrigare: & ea exiens lycum vocari: euque lycum in irim: mergi: seu binomius sit menander: seu hic marsias seu marsus alius sit a marsia: quod non credo: diuerfitatis causam: nec intelligo: nec aduerto.

Mathis Dyrrachii fluuius non longe a lysso.

Matrona fluuius est gallos a belgis diuidens.

Mazithis fluuius est ex caucaso monte cadens citra fluimen syderi: propinquus hircano mari.

Meader fluuius in monte alotrine lacu oritur: & adeo descendens sinuosis circuagit flexibus: ut nonnulla quæ in fontem uideatur uelle reuerti: & Apameam primo irrigat regionem: inde moxum regis Olim midia: post hanc hyrcanicos campos: & ultimo cariam: omnes fertilissimo limo fecundans. postremo apud urbem hippum haud longe a mileto ciuitate in icareum effluit mare. Alii sibi attribuunt eam originem: quam supra marsiam descripsimus. Is quidem multos suscipit fluuios: eiusque sunt margines conspicui plurium ciuitatum: suscipit quidem marsiam obriuam atque orbam & alios. insignitur magnesia ciuitate: Comene: Nihiliuia: Prienne & aliis. aiunt insuper in eo nasci lapidem: quem per antipharam Euphronom uocat: quem si quis pectori alicuius alliget: in insaniam eum uertat adeo uehementem: ut aliquem ex propinquis occidat.

Meduacus Venetorum fluuius.

Melas boetiæ fluuius est mineruæ sacer: eo quod oliuetis

De Fluminibus

abundet. Hunc tamen aliqui uolunt athenarum esse fluuium: cum ille sit moelus in sichinarum finibus. Hic tamen melas eodem fonte cum cephiso exundans potos greges si albi sint nigros facit: quom cephisus agat contrarium: & ex hoc nomen traxit. Nam melam grāce nigrum sonat latine.

Melas fluuius est cherlonei: a quo sinus: in quem effluit melas dicitur.

Melas seu methas thessalicae fluuius in epydano fluēs.

Melena fluuius lysimachiae ciuitati propinquus: quē puto idem cum mela quē in chersonelo diximus: & sic eundem arbitror cum melena in radicibus oetae montis fluente: & si sic est: parvus est fluuius.

Mella galliae fluuius est: ea abundans herba: quae ab eo uocatur amella.

Melas fluuius est pamphyliæ nauigabilis: apud quē bethires bursiriq̄ i colunt: eum ciliciæ ueterem terminum dicunt.

Meles fluuius est in asia smyrnam circundans: haud procul nascens ab ea: quem inter asiatica flumina p̄cipuum aiunt.

Melpes fluuius buxentio oppido uicinus.

Menotaurus flu. apud cautadas & opharitas gentes.

Menuba hispaniae fluuius apud caurasitas.

Menu germaniae fluuius est: in quo syluru aiunt p̄scem equos innantes deorsum trahere.

Merula fluuius ē ppinquis albouintimilio oppido.

Mestus thraciæ fluuius: cui pximi habitat bersi bos sicq; pagei montis radices ambiens.

Meraurus fluuius est Vmbriæ descédens in adriaticū sinū: haud longe a phanestri colonia uersus senogaliā: clarus q̄ppe uictoria Salinatoris Liui & Claudi Neronis consulū: & clade atq; cæde Hasdrubalis poeni ex hispania uenientis.

Meus fluuius est indorum sogdianorum.

Milam fluuius est sicia inter syracusas & leontinū fluens.

Milla fluuius ē hispaniae apud celticos: cui cognomē obliuionis attribuunt.

Mintius Venetiarum fluuius est: ex benaco lacu prodiens: q̄ exundans usq; mantuam labitur. Ibi autem in circuitu ciuitatis altero lacu facto: cum ex eo progressetur. Mincii nomen assumit: & breui cursu in padum mergit: & quom de se tenuis sit: adeo hymbris augetur: ut afferant nullum esse tam modici cursus: qui tatum usq; suscipiat incrementi. Equidem memorabilis Maronis Virgilii diuino carmine decātatus: & eius origine. Nam in ando uilla eius in marginibus sita natum aiūt: haud plus. ii. M. pas. a mantua: uocant tamen hodie pietola: & gloriatur tanti uatis incolatu: ad cuius seruandam memoriam paruo cumulo eius contiguo Virgilii montis impo suere nomen: afferentes ibidem agros suis suos.

Minius fluuius est iuxta arinam in mare fluens.

Minio fluuius est Italiæ: haud longe a Roma: & cætæ propinquus.

Minius fluuius est hispaniae a colore pigmenti: quo plurimū abundant denominatus. Hic prope pyrenū nascitur: & ab obuca ueniens Leunos Seubros Bracatos & augustam oppidum super gallitia irrigat: & mergitur oceano.

Mirsia fluuius est ultra aquilegiam in finibus Italiæ,

Misius fluuius est plageæ: & sadacis paruis pelasgorū coloniis: & olimpo monti propinquus.

Moadus hiberniae fluuius: per concanitiam regionē currens.

Modarnus fluuius & hic in hibernia est: per cheneliam regionem currens.

Moenis fluuius est cadens in rhenum.

Morgus cisalpinæ galliae fluuius in padū tendens.

Mossella fluuius est belgicæ: cuius in ripis treueris sedet ciuitas: & in rhenum influit.

Mosa fluuius est: ex negefo monte funditur: qui in finibus lagonum est. & recepta quadam parte rheni quæ uocatur uasus: insulam facit batauorū: & idē mergitur oceano.

Muluca fluuius est numidiæ: olim dirimens lugartæ Bochigæ regna: numidiam. s. a mauritania.

Musecros fluuius est camari insulæ meridionalis.

Munda fluuius est Hispaniae: a quo oppidū denominatum est: apud quem iter iulium Cæsarem & Cn. Pompeium magni filium clade Cnei ingens certamen commissum est.

Mutien fluuius est apud cautadas & opharitas ḡetes.

Abar fluuius est iter iocosium & rutisiam ciuitatem currens.

Nabarus fluuius nauium capax ē haud longe ab Alexandria a Leonato iussu alexandri macedonis condita.

Nais fluuius ex tauro monte nascitur: & in pontum mergitur.

Namnasa fluuius est apud cantabros: auarigines & orogenes disternans.

Nar seu naria fluuius est secundum quosdam sabini rum de fiscello defluens monte: & ut quidam dicunt ex naribus cuiusdā tauri ænei: & ideo nar dictus est. Alii dicunt eum umbrorum fluuium: uicini sunt sabini & umbri: Difficile forsan terminos distingue re ueteres. Sulphureis præterea miscetur aquis: & ī plurimum a ueteribus cognominatur sulphureus: & sub Narina ciuitate ab eo denominata fluēs in tyberim labitur.

Nar fluuius est alter a superiori: q̄ a Danubio uidetur deriuari: & descendere inter phileos & liburnos.

Narane fluuius est dalmatiæ: ab epidauro colonia nō distans amplius centum. M. passuum.

Natabur fluuius est apud garamantes capsado oppido propinquus.

Natisus fluuius ē Venetiæ aqlegiæ ciuitati uicinus.

Nauia flu. ē apud cantabros iter albiones & barthos.

Nauportus fluuius est oriens iter Emoniam & alpes.

Nepis Hispaniae fluuius est apud celtas.

Neetus Italiæ fluuius est: haud longe a crotone oppido effluens.

Neleus fluuius est in euia: ex cuius aqua si poterit albæ oues: nigræ efficiuntur: quum nigræ efficiantur albæ si ex cherio eiusdem prouinciæ flumine potent.

Neoris fluuius est albaniae tasiae regionis.

Nefestenes fluuius est sub caucaso monte: sigtoni occurrens flumini.

Neston thraciæ fluuius est a strimona fluēs: secus abderem ciuitatē: ubi quondam Diomedes equis hosti spites suos dabat in cibum.

Niagoras phœnicū flu. ē in ora libano mōti subiecta.

Nidam fluuius est indiae.

Nienna fluuius est aequitaniae.

Niger fluuius oris iter carilas aethyopes & getuliam ciuitatem omnem atque aethyopiam ab Africa dividit. eum autem patrem nili putant: eo quod eodem tempore augeatur atque decrescat: quom eadem anima gignat & nutriat: & calamum: & papirum: & iusto statim de eo paulo post ubi de nilo.

Nilus totius orbis permaximus fluuius arbitrat. Hunc secundum quosdam latine nomen est melo. Alii dicunt hunc esse quem theologi Geon nuncupant: & ex paradiso deliciarum effluere. Incolae nilum uocant propter limum: quem trahit: & eo aegyptia aua fœcundat: cuius tam grandis est copia: ut etiam sint qui arbitrentur ab hoc pharon insulam a continentis longo tractu distantem: eo auctio iamdiu suis se coniunctam. Sed nominis questio minor est. Hic ut ab aliquo termino eius ad aegyptios progressus sumamus initium e nigro flumine: de quo supra: quem accolae nili patrem dicunt nondum nilus uocatus rapido ueniens cursu africam omnem ab aethyopia se parat: & plurimas atque prægrandes isulas faciens uenit ad eam clarissimam Merdem a dextris eius non minatus astus apes: quod idem sonat quod latens. Aleua uero uocatur astobores: ex quo intelligitur et te nebris ueniens: quam postquam reliquit aliquandiu: nongiris ab aliquibus appellatur: ab aegyptiis uero homo. A quibusdā Tricon. Et partim alper: partimque nauigia deferens in amplissimum effunditur lacū. Ex quo rapido sese proripiens impetu alteram insulam quam talens uocitant: amplectitur: & uariis incitatus irritamentis montium coarctatur rupibus: ex quo torrentior factus ad eum aethyopum locum deueniens: qui Cattaduppa uocatur: tam uio lenter iter obuios scopulos suo impellitur impetu: ut uasto aquarum se frangentium rumore incolari aures in surditatem usque laedat: existimat: & adhuc atrox: spumansque amplexu gurgite ad elephantem usque ciuitatem aegyptiam euoluitur. Hinc lenis uiolenta posita placidus ac nauigabilis efficitur. Et primo circa cercasorum oppidum ictipit esse triplex. Cuius pars una ad deletam & meliam declinans iterum separatur: & sic diuisus atque uagus. aliis etiam alueis uarie separatis in septem postremo totus diuisus partibus omnem aegyptum irrigat annuo incremento. & demum aegyptio mari per septem ingentia miscetur hostia. Quorum primum quod in Syriam uersum est pelusion appellatur. Secundum Tananicon seu Patameticon uocatur. Tertium autem mendisiacum uel mendesion. Quartum Factamicien uel Cataptistum nominant. Quintum autem Sceueniticum. Sextum uoluptuinem clamitant uel uolbitum. Septimum & ultimum canopon a Mene, lai gubernatore nauis ibide tumulato denominatum. Sed postquam de eius progressu aliqua dicta sunt: quid de origine eius oppinati sint ueteres aduentum est: & ueritate sacrarum litterarum præposita: quibus legitur eum ex paradiso deliciarum procedere sub nomine geon: de quo supra: Sunt qui uulgatori adhaerent opinioni: qua creditur huius omnino ignorari principium: in cuius credulitatis confirmationem dicunt quosdam a Nerone Cæsare mis-

sos ad huius fluminis caput inuestigandum retulisse post longum a se peractum iter aethyopiam regis auxilio atque consilio ad ulteriores deuenisse reges: quorum opera se eo usque fuisse perductos: ut immensas reperirent paludes: quarum exitu nemo nec incolae nouerant: aut sperare poterant. Erat enim aquæ adeo herbis implicitæ: ut nec expeditus homo nedū nauigium penetrare posse uideretur: nisi quod paruum esset: & unius tantum capax: infra quam non absque graui difficultate progressos se referebant pertras uidisse duas: ex quibus uis ingens fluminis emanabat. Vtrum hoc esset initium: an ex patentibus terris accessio aliunde foret: non satis certum firmat: quom ad ulteriora procedere nequivissent. Alii uero sunt aliter sentientes: sed iudicio meo magis conjecturis quod experientia certa se adinuenisse. Nili fonte testari uidentur aientes in monte inferioris mauritanie: haud procul ab oceano lacum esse stagnatem: quem uocant incolae nulidum: in quo pisces albatæ coratini siluri: ac etiam crocodilli reperiuntur: & squalentibus niuibus lacum excrescere: ex quo quia hæc eadem piscium genera Nilus alit: lacum hunc nili coniecturantur initium: sumentes ex progressu aquarum lacus aliquale etiam argumentum: dicentes ex hoc lacu primo perfusum nilū per harenosā & squalentia loca: quasi dedignetur excurrere hiatu terræ comperto sese condere: & aliquot dierū itinere iussum se ferri. Mox apud maxillos mauritanie Cæsariensis populos in ampliorem lacū profilientem fiduci: cuius rei argumentū: quod idem sit: qui se merserat: nil aliud restat: pter quod eadē aialia is secundus quod prior gignat & nutriat. Demū iterū ab harenis receptus abi conditur: nec apparet ante excursis uiginti dierum itineribus per deserta atque iacessa loca: ubi primum: quasi habitantes homines senserit: erumpit in terras iterum: & ex eo fonte profilit: quem nigrum uocauere: exinde palam procedens ad exitū usque p. ut supra demonstratum est. Nonnulli putant eum ex fonte quodā prodire: qui apud hesperos aethyopas est ab icois aliter pyrū seu priū appellatus. Et huius nullum aliud extat argumentum: nisi quod quom alia flumina: quæ ea in regione oriuntur: omnia in oceum tendant: & is solus ex fonte iam dicto procedens Moediām capiens regionem tendit in orientem. Nutrit & gignat: esto minora: ea animalia: quæ nutrit & nilus. Asserū tamen quoniam exeat: sed cōstituris eūdem esse percipere uolūt. Et alii non in occiduum nasci nilum: sed in littore rubri maris emere: loco ubi dicitur mossilone: & in occasum profluere usque in insulam: quā meroē desuper nomina uimus. Demū in septentrione flecti pluribus auctus incrementis: & aegypti aequora subintrare. Ego quodam quod a primis dictum est: nulla s. ratione comprehendit: ex quibus erupat fontibus arbitror: quom Cæsarem dictatorem talium indagatorem egregiū originis huius legamus incertum. Sed de accidentibus pauca superextant. Scripsere igitur ueteres hunc esse syluarum altorem permaximū & beluarū immanium productorem: & crocodillorum & hippotamorum: & aliorum similium. Præterea calami atque papiri: & agrorum fœcundatorem inclytum suis annuis incrementis: quæ fieri contingit: ut plurimum

De Fluminibus

tenente sole leonis finem: & ad mediū usq; uirginis
 augeri: demū declinare: & in ripas reuocare aquas i/
 cipere: donec sol uirginis in finē uel libræ principiū
 uenerit: & tūc totū infra ueterē alueū contineret: cu/
 ius excrementi causas multiplices ostēdere antiquas
 conata est: quas qd minus huic operi cōueniūt appo
 suis supfluū ratus sum. Hoc tamē omisissē nolim.
**Habent loci accolæ passim per oppida erectas colū/
 nas: in qbus icremētōg; uarietates signis notatæ sūt
 per quæ optime futuri temporis abūdantiam atq;
 penuriā frumentorū uaticinanē secūdum maius &
 minus incrementū. Afferūt insuper aliqui fluminis
 huius aquas talis esse uirtutis: ut nō solum foecūdas
 faciat mulieres: sed quæ diu uidebanē sterilitati dā/
 naræ ad conceptū harū beneficio relaxent: efficien/
 turq; foecundæ. & hæc de nilo dixisse satis sit.**
**Niphates: ut quidam dicunt: fluuius est moedog; alii
 uero parthog; & nōnulli armeniog; cū sint qui illū
 afferāt esse scythurum. Cadit enim e mōte nyphate:
 cursu cuius possunt adeo prædictæ gentes esse di/
 spositæ: ut possit ad oēs aliquando peruenire: & sic
 omnium esse.**
Nipheus italiæ flu. est: haud lōge ab astura uolscog;.
Ninius fluuius est museo propinquus.
**Nognis colchorum est fluuius inter emochianos: at/
 que putel zos.**
**Nonimbarus fluuius est propinquus Seleucia: quæ
 calicadmo supereminet flumini.**
**Nouanius fluuius est trās apēnīnū cōditionis inaudi/
 tæ. Nam quā in agro sit pītiniatæ æstiuis solstītiis
 oībus pleno effluit alueo: bruma autē siccatur.**
**Nourgiris fluuius est æthiopum. Hic aliqua in parte
 nilus est: ut pauloante aduerti potest.**
**Nubis fluuius est nauigabilis: cui propinqui habitat
 alontigi: atq; cælistotigi.**
Nundiana fluuius est apud nouium.
**Numicius seu numicus fluuius est laurentis agri: in
 quo uolūt qdam æneā troianū cecidisse: & ex eius al/
 ueo sublatū corpus consecratū fuisse: ex quo quidē
 flumine solo ueteres consuevere in sacris Vesta liba/
 re. Sane hic fluuius: ut quidā uolunt hodie non est.**
**Nā paulatim decrescens primo in fontem redactus
 est: Demū & sons ipe exaruit: & sic plurimū Maro/
 nis carmine: & aliorum latino: poetarū celebris fa/
 etus est deuenit ad nihilū.**
**Nuthul fluuius est æthiopæ: aiūt aliq sic nilū aliqua
 in parte uocari.**

**Axis siue oxus fluuius est ex oaxo lacu ori/
 ens: per deserta scythia ex regionibus sur/
 dianorū aliorū suffragio grandis ab orien/
 te uenies aliquandiu in occasum ipellitur.**
**Post hæc iuxta dascas flectitur: & in septē/
 trionem uersus iter ad Mardos & pescas illi apīf: &
 limo plurimo semp turbidus in scythicū oceanū
 in grādi multitudine aurea deserens frusta: ut asse/
 runt quidam labitur. Huius quidem ripas incolūt
 driebices: bactriani: & Exostastæ.**
**Oaxes: ut placet aliquibus fluuius alter a superiori est
 & per insulam cretæ fertur: & ab eo ciuitas oaxia nū
 cupatur. Verum timeo ne decipiuntur tales Virgilii
 carmine: ubi dicit: pars scythiam & rapidum cretæ
 ueniemus oaxem: quum ibi cretæ nomē nō ponat**

pro insula: sed pro limo: quem semper secum trahit
 oaxes.
**Obrinia fluuius est tyboroni ciuitati sitæ in radici/
 bus signiæ montis proximus: in menandrum fluui/
 um cadens.**
**Oczane fluuius est conterminus albanis: & hybero
 atq; tyro fluminibus uicinus.**
**Oceanus fluuius est: ut quidam uolūt in extremo oc/
 cidente. Ego quidē inspecta homeri littera & modo
 loquēdi: nō credo fluuiū: sed ipsum mare oceanum.**
**Ostarius fluuius est scythurum: transiens per cant/
 cos & sapheos.**
Ocus fluuius indiæ apud sogdianos.
**Odesius fluuius est macedonizæ apud menlesios: haud
 longe a dionysiopolis.**
**Odona fluuius est indorū: in oceanū tēdens: cuius in
 ripis aiunt oriri arundines tantæ magnitudinis: ut
 uix unā. xxx. possint homines ferre.**
**Oeagrius fluuius est: quē aiūt Orphei uatis patrē. Ex
 eo qdē quā in thracia sit: hebrū nasci dicunt.**
**Opharus fluuius est apud cantabros & opharitas in
 langoum fluuium defluens.**
**Ollius fluuius est gailiæ cisalpinæ ex sebino lacu ma/
 nans in padum.**
Otonus fluuius est thessaliæ.
Opadrus fluuius est prope bactros.
**Ormigus fluuius est poetis sacer: cygnis abūdans boe/
 tia proximus.**
Oratus fluuius est persas ab elymade diuidens.
**Orba fluuius ē haud lōge a tyborone oppido in rad/
 cibus signiæ mōtis sito: i menadrū fluuiū emerges.**
**Orcon fluuius est thessaliæ in peneum defluens amnē:
 quem penes quum purissimus sit: eum non sinit fu/
 is aquis misceri: quin immo defuper fert non aliter
 q si eēt oleū: nec etiā hoc modo diu pavīf: & eū ab se
 abdicat. Aiunt eni ex ifernog; dite genitas has eē aq;
 & iō flumini nomē ipositū cōuenies undis.**
**Orcatia fluuius est continio persarum tātum limi de/
 ferens una cū brixa eiusdē regionis fluui: ut cōno
 inaccessibilem faciant persicē ex parte illa.**
Oretus Siciliæ fluuius est apud panormū.
**Origeus fluuius est Carmoniæ: hircanis portuosus:
 & auro fertilis.**
**Ornadus fluuius est: ut ego arbitror armeniæ. Nā nō
 multū distare uidetur a tygrī.**
**Orodius fluuius est post olympū montē: q misius di/
 citur: olympenæ ciuitati propinquus.**
**Oron fluuius est haud longe a memphi ciuitate ægy/
 ptiorum.**
**Orontes fluuius est syriæ ex libano pfluēs iuxta Elio/
 polim oppidum. Alii uero dicunt q ex casio monte
 ei supereminente nascatur. Anthiochiam epiphanē
 cognom inatam præterfluit.**
**Ottorogera fluuius est aquilonaris apud montanos
 paropanisadas: & hircanos scythes effluens in ocea/
 num suscipitur: & incipit ab eius hostio oceanus se/
 ricus.**
**Orsinus fluuius ē menadro propinquus: una secū cir/
 currens anthiochiā Simecos Cranaosq; oppida.**
Oscorus scythurum est fluuius.
**Osphagus fluuius est graciæ haud longe ab apollo/
 nia uerius macedoniam.**

Ossigitanus fluuius est hispaniae: & in bethim fluuium effluit.
Ostata seu osta britanniae fluuius est: cui supereminet clamargantia ciuitas.
Ostura fluuius est hispaniae circa: quem astures montibus siluisq; circusepti habitat a flumine nūcupati.
Oteleanticus fluuius est inter misiam & troadem ilas disternans.

Actolus stuuius est Lydiæ aureis harenis simyrneos irrigans agros: quæ quidem ueritate fabulæ inuenere locum: scilicet in eo midam regem: qui a Baccho impetraverat ut quicqd tangeret aurum fieret.

Pachisos fluuius est siciliae ciuilis sanguinis notatus in famia. Nam apud eū Sextus Pompeius Pompeii magni filius occisus est.
Padus fluuius est galliae cisaalpinæ totius italiae maximus: qui quidem in celsissimo Vesuli montis cacumine in finibus ligurum gabienorū ex pseudo funditur monte: seq; condens cuniculo in agro foroiliensium iterum uenit in lucem. Alii dicunt in insulis radicibus Vesuli oriat: & iter Naburnos & matuanos arripiat primo cursum. Sed qualitercūq; sit gremino uesuli motis fusus: primo tenuis icipit iter. demum fluminibus auctus: placido tamen incessu taurinog; augustam linquit a dextris: & Placentiam Romanorum coloniam atq; Parmam Regium Le pidum mutinam q;: & uetusissimam cum aliis pluribus Rauennā a sinistris augustam prætoriam cu tiā: Ticinū Mediolanum: Laudum Pompeii Veronam: Mantuam: Vicentiam & paulo longius Patavium. Et susceptis triginta fluminibus tam ex alpibus sinistris q; e dextris ex apennino cadentibus: ut scripsere quidam septem hostis adriatico miscetur sinu. Quæ distinxisse forsitan erit accommodum. Is igitur turbulentus incedens ut plurimum & incipientibus squalere niubus aprilī & maio mēsibus: uix se se infra alueū aggeribus hincide coactus relisto. Veronēsi agro bipartit: & duo de se grandia facit flumina: quæ qd' a dextris labi inuēto a sinistris insigni oppido: qd' olim phog; alieni uocauere uereres: hodierni uero uocat Ferrariā: iteg; i duos diuidif stuuios. Qui a dextris est recto tramitte Rauénā petit: & fere usq; mutinam & inde aliquantis per usq; Imolā maximis factis paludibus: & aliquibus susceptis fluminibus haud longe a Rauenna ingredit mare: hoc hostio portus magnitudinem faciens: adeo ut clavius Cæsar ex britanis triumphatus adriaticum per illud intrauerit: non solum ingenti nauigio: sed prægrandi palatio spectantium illud iudicio. Hoc prisca dixerat Vatrenum: quum ante eridanum hostium dictum sit: nonnulli spinetrem uocauere a spina ciuitate in clita: quam a Diomede conditam ex delphicis thesauris creditum est hostio propinquus: ex q; hodie nullum extat uestigium: & nominis fama perdita ē. Vatrenum autem dictum est: eo q; Vatrenus fluuius a foro Cornelensi ueniens: quæ quidam hodie uocari santernum existimant: pado ibidem miscetur. Hoc tamen hodie primarum uocant incolae: quasi primum & iter alia præcipuum. Ea uero pars quæ sub oppido ferrariensi diuisa diffunditur multas faciens insulas: quas polyseros uocant indigenæ

syluis plena: & accolis postq; aliquan diu delapsa est pro parte: stagnum intrat ingens: quod etiam in mare effunditur: secundum fluuius facies hostium: qd' olim capsæ dictum est. Nostro autē æuo: ut nonnulli existimat uulgo dicitur mangiauacca. Reliquum autem quod fluuii more effluit tertium facit hostiū quod uocauere ueteres & moderni uolanū seu nolane: ante tamen colane dictum. Id uero flumen quod diuisum sub agro Veronensi diximus in sinistram descendere: esto sinistrorum maximas impletat paludes: recto tamē cursu mari se miscens hostium facit quartum: cui philastena fuisse nomen aliqui arbitrantur: quum hodie uulgo uocetur Codigore idiomate incolarum. Verum reliqua tria hostia: quibus carbonaria fossiones & philisterna: ut placet aliis uocata sunt: & sic quarti hostii uetus nomen perditum plena uidetur: quum a partibus per paludes emissis ab eo qd' ab agro Veronensi diuisum ueniebant: nascere rentur. Repletionis autem causa fossa in trāuersum ducta ad impetum fluminis moderandum uidetur quam autem fossam assagi fecere tufci: quorū adria fuit colonia & ex transuerso adrianorum paludum: quæ septē maria uocabant deduxere. Quā ob causā sunt quelint apud bruhdullū effundi qcqd' ex pado obturatis effudebat hostiis: qd' ego nec credere nec firmare audeo: quū & athelis & brita flumina paludes augeant: & per medias sub Laureto uico athefis in adriaticum pleno penetret alueo. His tamen omnibus remittit in adriaticum multa ex ubertate gallorum nauigis: & multa usq; etiam in taurinos ex adriatico sinu nauigis pegrina suscipit maximo incolarū atq; negotiatoz; cōmodo. Volunt quidā hunc tam impetuoso cursu ex uno hostiorum effluere: ut impetum seruet: donec ad istrum ab opposito istriæ littore æquè impetuose ruētem deuenerit: eiq; misceatur in mari: & sic per adriatici sinus ubique dulcis aquæ haustum nautis præbeat: qd' ego ridiculum puto: quum nec ister accedit: nec procedat purus tam diu Padus. Hunc græci Eridanū uocauere a phaeontis solis filii casu: ut iam supra: ubi de Eridano satis plene dictū est. Padus autem quum Italos pudeat: ut plurimum suis rebus a græcis mutuasse nomina: dictus est: eo q; circa fontem eius arbores abundant: picē sudantes: quas galli padi uocat & sic ab illis oriens nomen adeptus est. Ligurū uero lingua non padus: sed boduigus appellatus est: qd' sonat fundo carens: cui rei argumentū est oppidum penes eum: & potissime ubi fluminis incipit altitudo uetus nomine boduigomadū appellatū. Padusa fluuius est: quem aiunt padi brachiū quoddā Rauēnam usq; perductum: Massanicū alio nomine appellatū. Quē ego fluuiū non existimo: sed fossam potius: qua a flumine nauigia traherent ad urbem. Paneus fluuius est colchoge: cui oppidū iminet sui nominis: habēs post se bemocorū multimodas gentes. Panisus: seu panisus fluuius est achaiae in asmeo fluens finti. Panisus fluuius est scytharum: haud lōge a stagno de ueltono & bosphoro. Pantanus fluuius portuosus est: propinquus promotorio gargani montis. Pantagia fluuius est siciliae pontagius ante dictus ui

De Fluminibus

Cinus megarensibus atq; syracusanis sic denominatus: eo q; fluens per omnem audiretur insulam: cui silentium dicut a Cerere dum proserpinam quæreret offensa sono fuisse impositum.

Panus ponti fluuius est.

Paradisus fluuius est ciliciæ.

Parapanisus: seu propanisus fluuius est scytharū glacie duratus plurima & in septentrionalem emergens oceanum: quem incolæ almatium uocant: quod latine congelatum sonat: seu secundū Cymbros Mor morusa: quod mortuum mare sonat.

Parteius armeniæ fluuius est: in tygrim effluens.

Parthenius fluuius est paphlagonum: haud lōge a carambi promontorio paphlagonū & urbes Sesamū & crominū: in pontū sese mergens.

Parma fluuius ē galliæ cisalpinæ: parma ciuitatem ab apenino ueniens diuidens: & in padū cadens.

Patiris fluuius est garamiti sinu: propinquus pontico & nauaro atq; cortinæ oppidis.

Peneus fluuius est thessaliæ plurimum poetarū carminibus celebratus: hunc quidam dicunt casu exortum. Eum ossa mons thessalæ ab olymbo monte agente terremotu separaref: primo terras erupisse: & paludes qbus laborabat thessalia exhausisse. Alii dicunt q; a pindo fundatur monte: sed iuxta Gomphos oriri: qui clarissimis effluens undis Orcon: seu secundum alios himerton turpissimis sese undis miscerī conantem spernit: illaſq; ad instar olei aliquādiu quasi natātes uehit: demum a se repellit. Et quū stygi & iferorum paludi aquas suministrare ueteres dixerint: arbitror has orconis undas alicubi in progressu tanq; leuiores hyatu reperto mergi quū oēs asserentes inueniam: eum illas diu nō ferre. Is igitur per nemorosa convallia defluens quingentis stadiis nauigia defert. Inter quæ famosissimus locus ē: quē tempe uocauere prisci. v. M. passuū in longitudinem tendens: arboribus se in cælum attollētibus ab utrāq; ripa: & iuga montium uisum hominum excedentia umbram præbent placidam, & gramine uestitis marginibus inter sonoros calculos labens canoro auium concentu lætior uidetur incedere. Esto non nunq; exhalet fumos & nubila condat: & igenti sono adiacentia cuncta concutiat. Tandem apertiori sub cælo fluens a magnesia macedoniā dirimit & in terrum effluuit sinu. Insignis fabula natæ Daphnis quā a phœbo dilectam aiunt: & in laurum uersam: eo q; lauris eius abundant ripæ.

Peonius fluuius est thessaliæ.

Permesus fluuius est boetiæ: ex helicone monte declinans: poetis gratus.

Persus idorum fluuius est nauigabilis: in cambirum suarorum fluuium cadens.

Pingus mesiae fluuius.

Piles tuscæ fluuius apud populoniam uetustum opidum atq; deletum.

Pinarus fluui. est ciliciæ sub amano effluens monte.

Pira fluuius est in finibus histrorum callipidas asiaticas ab eis disternitans.

Piradas seu piratidas fluuius est selimbræ oppido atque bithyniæ flumini uicinus. Arbitror hunc haud longe a bizantio fluere.

Piramus flu. est ciliciæ: cui Mopsos oppidū supra ipso

situ i cilicū effluit mare apud ammodē p̄motoriū. Pisaurus fluuius est cisalpinæ galliæ: seu potius picei: a quo ciuitas pisaurū ei superimposta denominateda est: in adriaticum fluit.

Pitormus Marforum fluui. est cursu uolucrī uectus per fucinum lacum absq; mixtione aquarū transit. Pixurates fluuius est orientalis sub radicibus montis Caponte supra Cimaram ciuitatem fluit: quē aiunt uocari postea euphratem.

Plabes fluuius Venetorum est iter forum iulii & Taruisium ciuitatem.

Plemirus fluui. est apud orthygiam insulam: in conſpectu ſicilie.

Poagrius fluuius est in ora Locrorum iuxta maratum in mare fertur.

Polesimūdus flu. est in taprobane insula orientali ei fluens e stagno cui Magiba nomen & iuxta oppidū eiusdē nois currens tribus alueis oceano misceſ.

Policarmus flu. est: i quo ut ferūt gignit herba conſrens plurimū ad cæcitatib; agritudinē remouendā. Politimetū flumen est apud Sogodianos in india per amplas solitudines a ripis tenui coactus alueo uagās & comperta cauerna: quasi cælum horreat fugit: & mergitur: eiusq; curſum aquæ labentis ſono uolentibus notum facit: Præterea & indicio alio. Nam quum areat ſolum undiq; id quod curſui ſuperpositum eſt humore ſemper aliquo deſudat.

Ponanus indorum fluuius est nauigabilis: pandoru fluens in finibus.

Ponthus fluuius est inter Scytes moedos. per terram thraciā nuncupatam: ut aiūt labif: ex quo ſumuntur lapides miræ operatiōis. Igne quidem uti ligna cremantur: quos si percussieris extinguitur facile: ſ aqua perfuderis in maius excitat incendiū: teturum habentes odorem affalto perſimilem: adeoq; abominandū: ut nulla sit uis aut ſerpentū ſpecies: quæ his ardētibus loco poſſit propinqua conſistere.

Potamia fluuius ē misiae: per mediā Martianopolim fluēs ciuitatem: quā quidem Traianus Cæſar amore ſororis martiæ conſtruxit & nominauit.

Potercus fluuius est in iſula crete: inter gnoson & gortinam defluens ciuitates.

Prinas fluuius est indiæ: apud quem Actocalige in gangem fluit.

Proptasia fluuius est: haud longe a dorigene ciuitate indiæ.

Acinus fluuius est aut perſarum: aut p̄ſis propinquus.

Ranus fluuius indiæ eſt nauigabilis: in gā gem defluens.

Rebas fluuius eſt: quem aliqui fessum dixerūt bosphori fauibus proximus.

Reganus fluuius eſt turingo: & in danubiū ſerf.

Rhenus fluuius ex leponitiis: qui alpes incolunt oris existentibus Vemionensibus atq; ſarmetis origini ſuā propinquus. Hic paruo adhuc effusus curſu duos facit lacus: uenetū ſcilicet & acronū. Mox in unū ex eis redactus alueū per ſines natuantiū heluetiorū ſequanog: mediomatricū: tributio: atq; treuero: ū uelox efferf: ac poſtq; ppinquat oceano in flitī ū ſuceptis fluminibus in plures diffusus partes: multas facit iſulas: quas olim barbaræ nationes inco-

luere: ex quibus & si q[ui] p[ro]iscibus otis[us] auium nutruntur. Ex his tamē nobilior bachanorum i[st]ula ferit iter heleniū ac fleuū fluminis hostia sane late reddetibus ripis ingentē facit lacum. Fleuo dictus ubi cāpos iundavit: & eiusdem noīs insulam amplexus est. In occiduum uero ī amnem mosam se fundit & post insulam fleuo dato multis alueis oceanum petat: suo tamē nomini tenuē seruat: per quē cum cæteris miscet oceanō gloriæ iulii Cæsarīs dictatoris. a quo primo p[ro]totype supatus est testis perpetuus.

Rhenus flu. ē galliae cisalpīae bononiā latiōe coloniā ī tuscōe positā: matrēq[ue] inclitam studioq[ue] radens.

Rexinis fluu. germaniae est: in oceanum effluens.

Ridagius fluu. est hircaniae grandis: zabetem suscipiens amplissimum fluu. um.

Rindaces flu. ē minoris asiae: post olympū mōte: quē misiū uocat i[st]ola: ultra quē fluuū Dafali & Mistlella a colophōis collocata. Circa ā ripas eius imanes nascut angues nō qdē magnitudine corporis sed proprietate uirtutis. Nā sole feruēte oēs ī eius merguntur alueū: & frigefacti emergunt: & hiatu patulo p[re]spectantes in altū iugulantes aues etiā si altissimæ sint: & p[ro]niciter ferant: q[ui] si unco tractat e uestigio docidunt: & absorbentur ab eis.

Rinatorus fluu. est aegypti: qui a sacris litteris Torenz aliquando uocatur.

Risaste fluu. est in ponto: haud longe ab anthio oppido: cui postea apollonia dictum est.

Risus fluu. fuit olim troiae p[er]pinquus: ex quo nunc ut qdam ferunt nullum extat uestigium: quom ante ex ida mōte defluens p[er] septē uada ferret in mare.

Rhodanus flu. ē galliae: a rhodāo oppido rhodiog[ue]: p[er]ter qdē fluit: denoīatū. Hic uero ab alpib[us] orit: haud lōge a fontibus Danubii atq[ue] rheni: & citato descendens cursu: p[er] lemanū lacū ipētū seruās effert: itegerq[ue] exiēs ī occiduū gallias aliqdū dītimens: tardūq[ue] ararim deserēs labit tādē ī metidiē flexus suscep̄tis isara atq[ue] Druētia nō minus se uelocibus īter uolcas & cauates apud heraeleā oppidū uno hostio & paulo ulterius duobus aliis ī tyrrhenū mare ipētuosissimus diffūdit. Ex his hostiis unū dī hispaniē: aliud merapinū: tertiu uero qdē amplissimum ē Masselioticū uocauerē priores. Insignis qdē nō solum magnificis euētibus: quos se penes iādudū uidisse potuit: sed au[n]ione sibi sup[er]posita ciuitate babylone noua: apud quā & summus pontifex sacrūq[ue] fratres eius collegiū humana atq[ue] diuina tractantes: & cernere & exorcismos audire p[otest]: potuitq[ue] iādū.

Rhodius flu. ē troiāus ex ida defluēs mōte: ex quo nēdū aq[ue]: sed nec quorsū effluxerit ēt a p[ro]quirētibus iu[n]iri p[otest]. Rhoda indiæ flu. est.

Rhode fluu. est scythage apud crobisgos effluens.

Rubicon fluu. est: ubi quondam italiae puincia īter Ariminum & Rauēnam a prouincia galliae cisalpīae a Romanis ducibus separatur: parvus quidem ē uicinis mōtibus ī adriaticum effluit: hodie uocatus ab incolis p[ro]sciatello: uix cognitus.

Rubriacus seu rubricatus flu. ē hispāiae apud hylergo tas seu littora bargiōis īter suber & colobim fluens.

Rutuba fluu. est secūdum quosdam ex apennino ī tyberim fluu. um defluens. Alii uidentur eum ī cere p[er]pinquum oppido Alboiūtimilio: quod propter p[er]quinū reor p[er]montorio monico ī finibus ligus.

SAbaris calabriæ flu. apud ciuitatē Turim: cuius aq[ue] ut ferunt nigredinē bob[us] atq[ue] pecudibus pot[er]e afferūt ubi cataris ei p[ro]p[ri]us assert albedinem: qdē & i[st]ola testat. nā q[ui] sa[nt]a bariā incolūt: & crispos habet crines & fasci coloris sunt. Qui uero cataram candidiores sunt & coma porrecta.

Sabi flu. ē ī ora carmētæ: a quo colli uineas agr[ic]ol[us] i[st]i piūt. Sabim flu. est normoꝝ.

Sabarū fluu. est inter histrum & nauportum.

Sabris fluu. est britanniae: a quo fabro quodam in eodem demerso iussu Gontolcenæ cuiusdam britanicis imperantis denominatus.

Sagaram calabriæ fluu. est: uictoria locrensum: & crotonensium clade memorabilis.

Sala fluu. est mauritaniæ: cui & sala oppidum superimpositum est: a quo per auctolorum gentes in atlaticas solitudines deuenerunt.

Sala germaniae fluu. salabas diuidens a Toringis.

Salia hispaniae fluu. est.

Salsus hispaniae fluu. est haud longe a Corduba.

Samarius hiberniae fluu. est per chenelcunniliam Seffluens regionem.

Sandis persaq[ue] flu. est setis per carmanianum defluēs.

Sanga cantabrorum est fluu. um.

Sangarius flu. est ex adoreo oriens mōte & p[er] hircāos phrygesq[ue] decurrens aureis harenis grādis qdem sceptus a gallo & tymbro seu tymbrogio: & medius tere inter ponticū & cilicū mare haud lōge a troia in ppontidē labit: hūc qdā corialum uocauerunt cui superincidit egradiū ciuitas olim regia Midæ: & castellū Berecynthiū & ab eo incipiunt mariātri.

Sanguinus fluu. est ex apēnino īter sulmonem & uulturnum fluens: ad ultimum uulturno infundis.

Sapis fluu. est galliae cisalpīae Cesennam ciuitatē subter labens: & ī adriaticum sese fundens.

Sardana fluu. est mauritaniæ: Trinicho atq[ue] tigrani ciuitatis uicinus.

Sarmaticus fluu. ē apud sarmatas in oceanū fluens: & ab eo mare Sarmaticum est.

Saron fluu. est ultra taurum montem: insignis Heraclii ī p[er]operatoris uictoria: & Cosdroe persaq[ue] clade.

Sarnus flu. est capaniæ ex apēnino ī Caprea i[st]ula tenuidente pluribus in locis ualsto saxei mōtis murmurē fundis adeo abūde ut nō ante exierit q[ui] amplissimas paludes fecerit incolis nebulis: qbus semp[er] abundant infestas nimiu: ex qbus tandem ī alueū coactus Pompeianū sub uesubio monte irrigat ag[er]: & paucō cōtentus cursu: nec alicuius alterius comitatus undis: satis tamē aquarum copiosus: haud lōge a stabia tyrrhenū ingredit[ur] mare: hic apud farnū oppidū: qdē fontibus eius ī minet ligneos fustes paleas frōdes: & qdē cung[ue] ī eū cadat lapideo paucis ī diebus cortice tegit: & assidue agens materiam p[re]bet incolis ex quadratis cōficiant. Ex hoc Neronis Cæsarīs iussu paulo altius a radice mōtis inchoatus pilis fornicibusq[ue] latere cocto factis superēdificatus aquæ ductus ē: & ad misenū usq[ue] tractus ē habēs ut arbitror. xlvi. M. pasi. lōgitudis ibi uero: eo q[ui] baīaus sinus ob sulphur potabiliū aqua[re] penuria patiat ī piscinā uastissimæ magnitudis ūdebat: & defectū totius oræ illius suā copia maxio incolaq[ue] cōmodo staurabat. hūc Sarnū aliq[ui] mīus aduertētes arnū florētiæ fluu. um putauere.

De Fluminibus

Sardabale numidiæ fluuius est: & ultra communem regiæ gentis monumentum.
Sars flu. ē agros fluens nō lōge ab eius ortu & turre augusti quā cognominat memorabilē pontū intrat.
Sarmōetus flu. ē cilitiæ iuxta pidasum ciuitatē fluens.
Satur flu. ē italiæ: quē penes. C. Meuius cōsul romāus aricis lauios: ueliternos: & ácios uolscos acie fudit.
Saus: quē supra sabū diximus: flu. ē pánoniæ: i norico nasces ex mōte Alpione. Alii dicūt ex alpibus carme is: i qbus forsitan alpiō ē p colapiōs ac breucos cadēs i quo Colaphis mergit̄ fluui. iuxta oppidū sisciae alueo gemino iulā faciēs q segestia appellat. Præterea & bacūtius descendit i saū apud oppidū sirmiū: Demū ipse saus apud taurinū misceſ dāubio. Alii dicūt ubi mirse uocaf. Volunt quidā per hunc fluuium iasonem a colchis remeantem argon traxisse nauem in adriaticum transiturus.
Sauercunus fluuius est hiberniæ effluens p regionem corgagiam: blagmæ montis in radicibus natus.
Saunius flu. ē cantabroḡ p auariginos & orgenemos fluēs. Sausus & hic cantabroḡ est fluuius, sonoro cursu cadens a caria.
Saxum flumen est mauritaniae præter surrentinum promontorium ultra quod æthiopes incolunt.
Scalde fluui. est galliæ apud belgas in mosam fluens.
Scaldissi flu. ē i arméia maiori: haud lōge ab athiso oppido. Scirra flu. ē apud mauritania cæsariensem.
Scophius flu. ē minoris asia: bythinia disternit a galitia. Scultenna fluuius est galliæ cisalpiæ seu emiliæ inter bononiæ mutinæ fluens tendit i padū.
Scura etiā cisalpiæ galliæ flu. ē æque i padum fluens.
Sebetus ut qdā dicūt capaniæ flu. ē apud neapolī. quē ego uidisse nō mēni: nisi is sit riuus potius q e paludibus sub mōte ueseno iter radices eius de mōtis: at q neapolim i mare effluit inominatus: nec alterius nedum aquæ: sed nec uestigia usq apparent.
Sebonitides fluuius est galliæ.
Sellius messaloḡ ē flu. a quo Selinis denoīata ciuitas plurimo abūdat appio. Credo ubi messaloḡ scripsi: dici uelit messaniorum: quū per quosdam claros uitros hunc esse fluuiū manifestum sit.
Selliens fluuius est epyrhi.
Sena flu. ē i littore adriatico iter sapim & aufidū. hūc ego arbitror apud senogallia fluere: tamē nō assero.
Sequana flu. ē galliæ: a belgicis celtas separās: secatq̄ i partes parisum & leuteciæ periseoꝝ insulam facit.
Seniris minoris asia fluuius est: inter bithiniam currens atq̄ galatiā.
Setheries fluuius est scytharum haud longe a promōtorio crimora.
Sethis persarum est fluuius per carmanios fluens.
Seurus in extremo uersus siciliæ brutiorum fluui. est.
Sexus fluuius est apud menubam.
Siborus flu. ē italiæ p̄stā sinui atq̄ oppido, p̄pīquis.
Siciliensis fluuius est apud sogomam.
Saisus fluuius est persarū: arbitror ubi macedonū portus & alexandri aræ sunt.
Sigania fluui. est scytharum apud agniticā regionem.
Sicranas flu. ē iudicio meo persaḡ quū in pmontorio quodā sit ubi macedonū portus & alexadri aræ sūt.
Sidenus fluuius est apud sidonos: eoꝝ alluitur oppidum balemonium.
Sideus flu. est mari hircano p̄ximus & maziti fluui.

Sicoris flu. hispāiæ ē iuxta ilerdā iter surdonū gētes ē fluens. ab hoc se denominatos aiunt sicani: quia ide siciliæ seu ausoniæ priores uenere sui.
Sigota seu sigoton fluuius est indiæ ex caucaso, prum pens & in gangem fluens.
Sigrada fluuius est minoris asia ex didimo fluēs mōte: & propinquus marso.
Silarus fluuius lucaniæ: salerno ciuitati p̄ximus quæ & ab eo creditur nuncupata.
Siler uenetorum est fluuius de montibus exiens taruisinis: & Taruisium ciuitatem alluit.
Silis fluuius est prægrandis: adeo ut ab alexandri mācedonis exercitu creditus sit tanais. hūc quū scythæ omnes silim uocent: bactriani soli laxatē noiant.
Silus persaḡ fluui. est ex susianis descendens mōtibus.
Simetos flu. est siciliæ iuxta quem ex matris aluo palisci iouis filii excerpti sunt: & usq ad tēpus partus infossi: haud longe ab urbe catinensi i mare effluit.
Simiberus flu. est p̄ cataoniæ cappadociæ decurrent.
Sinope fluuius est symbro propinquus.
Simois flu. ē ex ida troiā defluens mōte sub iliōe decurrēs p̄pe mare mixtus Xātho facta palude apud Si geū p̄mōtoriū i mare cadit: nobilitatus qdē carmine poetarum: & Aeneæ troiā natuitate. nam apud eum aiunt illum Anchisi Venerem peperisse.
Singilis hispaniæ fluuius astigitanam coloniam alluit: nauigabilis ab ea eo usq quo beti miscetur.
Sinneus fluui. est hiberniæ: ex lacu maximo Conantiam Momoniāque regiones disternante pro rumpens. Et quum inter cæteros insulæ obtineat principatum non uno cōtentus alueo: in duas effunditur partes: quarum una uersus austrum tendens chilesonensem alluit ciuitatem & complectitur limeticum: distinctisque meatu duabus momoniis Brendanicū ingredit̄ oceanū. reliqua uero in arctōi iter arripiens moëdia & ulteriores Vltoniæ partes a Conatiā segregans in oceanum labitur boreum.
Sinnus syriæ fluuius ē lyco flumini atq̄ oppido iſſo: quod & Alexandria dicitur uicinus.
Sirapus lucaniæ fluuius est.
Sirnus thraciæ fluuius est cadi in hebrum.
Siris fluuius est faucibus bosphori propinquus.
Sirius flu. est minoris asia iter bithyniæ & galatiam.
Sirus fluuius est italiæ apud brutios seu salentinos: in quo qcquid inieceris: cito saxeō uestitur cortice.
Sisius fluuius est germaniæ in oceanū emergens.
Sitecus fluui. est siciliæ haud longe a catina ciuitate.
Sitrogradus in sinu persico seu persis propinquus.
Siurus fluuius est hiberniæ ex blagniæ montis radibus profluenſ: & per archiphiniam & tribraciam funditur: atq̄ apud gancefordiam a mari suscipit.
Slana & hic hiberniæ fluui. ex eodem monte protumens: sed per guesfordiam cursum agens.
Slicheius & æq̄ flu. ē hiberniæ p̄ chenelcunilā exiēs regionē. Soban fluuius est africæ: nili pars.
Sodinus fluuius apud persas est clarus.
Sorobin hispaniæ fluuius est in hebrum seu in supronem seu alterū ex alueis eius mergitur.
Sparget̄ græciae flu. taumacis atq̄ hippate oppido p̄pīquis. Sperchius thessaliæ flu. est: cuius in fauces termopilarū angustiæ sunt: i pegasum exit sinū: ex quo argonautæ colchidū petentes soluere nauē: huic spachio si rediisset: uouerat comas suas achilles,

Spinon fluuius est haud longe a Roma.
Stenos flu. est thraciæ cui mauronia adiacet regio: &
nemora zone q̄ orpheï cytharæ cantū secuta sunt.
Sragna persiarū est fluuius uehementia niuium adeo
cōgelascens ut more solidi faxi uiā p̄r̄st̄ eūtib⁹.
Straor fluuius est ex caucaso cadens citra siderim flu-
uium in hircanum mare.

Strimō thraciæ flu. ē i hemo mōte natus: macedonia
diuidés a thracia,hic in septē ut aiūt diffundit lacus:
atq̄ coarraf̄ ripis:uel curlū dirigat: cuius i margini/
bus dextro a latere thraces défaletæ & medi lapides
hītant:alueo at diggeres atq̄ besli multo cogit gelu.
Subi fluuius est cessaconiæ regionis ubi colonia the/
racon a scipiōibus olim cōdita ut a poenis carthago.
Stibulus fluuius est occiduæ africæ: nauigabilis atque
egregius defluens præter coloniam bonasam.
Suero fluuius est hispaniæ in eum hiberi alueus: qui
supranensis dicitur: defluit.
Sura psaḡ flu. ē cui im̄ser oppidū fusis menōis ut aiūt
opus. Suria flu. persarū est:& ab ea suria oppidū ei
dēm imminens:ubi phasi colchore misceſ fluuios.
Surgis fluuius est in neuieis:cuius i exitu oppidum ab
eodem denominatum.

Suthul fluui, ē numidiæ a meridie trahens originem,
Absus seu tarsus fluuius est epyrhi inter
apolloniam & dyrrachium.
Tader fluuius in tarracenis prouincia car
taginensium rigans agrū.
Tagus hispaniæ flu. est: aureas ut ferunt ha
bēs harenas: & ob id iſignis plurimū quē a carthagī
ne hispana cui pximus oris: deno inatū, quidā dicut:
qd ego nō credo. Huius in marginibus segobricēs
celtibēnū caput capetani atq; toletā iſidē nec a betu
la lōge fundis in oceanum prope uliyppū mergit.
Taigeta secundū quosdā laconiæ flu. est i quo uerusto
more lacones frigore aquæ filios durare cōsueuerāt.
Talander seu talandrus fluuius est italiæ iter heracleā
& metapontū ciuitates brutiorum seu salentinoꝝ.
Taliamentum fluuius est Venetiarum concordia co
loniæ propinquus nec ab aquilegia longe distans.
Tamaris fluuius est scythaꝝ in apud archos populos
ponto uicinus: & ut placet aliquibus a tamiri scytha
rum regina denominatus.

Tamesis celeberrimus britannis est fluuius ab intrinsecis insulæ ueniens: & in oceanum cadens: nauigiis mediterraneis incolis accōmodus est.

Tamuda fluuius est mauritaiæ nauigabilis cui & tamuda oppidum sicut supra impositum.

Tanais borealis ē flu. i gēti cognitus fama, nā quū a tā
nao olī scythagē rege denoiatus sit: ex ripheis monti
bus sub arctoo p̄nūpēs p̄cipiti cursu tēdit i oriētē: &
postq̄ diu oberrauit: uelocitate sua pugnās ne frigori
bus cogat i glaciē: i occiduū uertiſ: multas sarmatū
atq̄ scythagē irrigās natōes: nec diu ante in meridiē
mergit q̄ a palude lūscipiat meotide: quā adeo late
lōgeq̄ ampliat ut p̄grādis ab ignaris mons arbitref
sinus: quā meotici aliserni: serei: citigni: psidiāi: aliiq̄
icolut populi. ide tamē cursu suo europa ab asia sepa
rata i pontū Euxinū iuxta theodosiā urbē ingredif.
Huius i ripis apud robostoros terminū aiūt itineris
Alexadri macedōis aris ab eodē ipositis fuisse signa
tū.

Tanam fluuius est africae,

Tanarus fluui. est galliae cisalpinæ in padū tendens.
Tanatis fluui. est messiæ oppido pitanae propinquus.
Tapsus fluuius. est africæ iuxta rusicadem.
Taras fluuius est adriæ.

Tarus flu. est galliae cisalpinæ: ex apénino ī padū fluens.
Tabellicus flu. ut nōnulli dicunt sanctonensiū: ego at
credo qđ asiaē minoris haud lōge a marsia fluui.
Taurominius fluuius est siciliæ iter syracusas & meſ-
sanam: a quo oppidum taurominium dictū: quum
aliter euseboncora appelletur.

Taurus flu. est minoris asiae: propinquus pamphiliae.
Telaulus fluuius est liburnorum.

Telis fluuius est sordonum,
Tembrogius fluuius est phrygiæ seu misæ in fanga.

rum fluum decidens. **Tumidus fluo;** **ionim** **quic** **clauso** **frustris** **Anvia-**

Temedius flu. est ioniae qui a glauco fulcipit fluui. Theodorus fluui. est hyberiaæ: auri secū plurimū ferēs. Terbis fluuius é arabiaæ per gurdachos & alanos fluens cadit in tygrim.

Tespontia fluuius butroto oppido propinquus: i am/
brachio sinu.

Teres fluvius ē siciliæ nō longe a biterme colonia.
Teria siciliæ fluvius catinæ proximus ciuitati.
Teriodes fluvius est nascens in campis scythicis; & in

Termus fluuius est umbriæ, alii dicunt q; de monte

tauro nascitur: forsan alius est.
Termodon flu. ē apud calibes paphlagōibus pximus
haud lōge a themiscuro oppido, huius qdē ripæ ab
amazonib⁹ diu habitatæ fuisse. & ideo mazōtis ab
aliqbus uocatus ē. nā & labic̄ præter radices amazo-
nii montis, alii dicūt thraciae fluuiū fuisse. Quidā in
sinu smirneo: miror, Forsan alii sunt eodē noīe nūc
pati. is quidem a colchis diuidit amazonas.

Tersos Aquius est colchorum agniticæ regionis.

Tybris flu. ē italiæ cui pituræ rege sub romanis duci
bus uidisse gloriâ cōcessum est. hic i apænino nascit
paulo altius q̄ noster Arnus: & descendēs primo tu-
scia ab umbris disterminat: hic pusio īde Assisio po-
stergatis: ēt pluribus auctus flumibus: Veio iā omis-
so Romā regē dominā in ptes diuidit duas: & apud
hostiā separis ætruscis a ueteribus latinis tyrrheno
misceſ mari titulogē multitudinē iſignitus. Huius at
nois quom antea uetustissimo uocabulo albula di-
ceret: multiplices prisci reddidere cas: q̄s eo q̄ solus
habuerit iperiū: & psæpe p̄cioso martyre sanguie co-

loratus sit; dixisse nō pigebit: & q̄ p̄ter hoc h̄uerit no
mina supaddā. Opinio igit̄ uulgator ē hūc a tyberi
no rege albanoḡ casu i eodē sūmerso ex albula tibe
rim noīatū: eūq̄ eius dixerē esse sepulch̄z. Sunt q̄ dī
cant lōge ante hoc illi nomē i positiū asserētes regem
quēdā fuisse tuscor̄ cui tiberis nomē erat: q̄ quī py
ratica ifestaret mare: seu ui: seu aliter nō dicūt. hunc
aiunt eū i fluuiū fuisse demersū: ex quo illi tybris no
mē appositiū. Alii uolūt a Tebri quodā uicino ueiētū
Regulo tebrim fluuium primo appellatū. Nōnullis
placet eū dictū a Tybri rege aboriginū iuxta eū dimi
cando iterēpto. q̄ forsū is fuit: quē alii aiūt a glauco
seu a tadicō minoris regis filio ibidē occiso. Quidā
uero q̄ a cædibus regū lōge alia rationē conant̄ ostē
dere cur tybris ex albula uocitatus sit dicentes uetu
stissimis temporibus athenienses a syracusanis sicu
lis supatos: ex quibus cum īgens multitudo captiuā

De Fluminibus

esset: ois a syracusanis ad effodiēdos mōtes & muni/
mēta addere ciuitati exposita ē: ac idē coacta ad fossā
itrinsecus pagendā q̄ admisso flumē repleta muni/
tiorē reddidit ciuitatē q̄ fossā: eo q̄ pōna & iuria
hostiū supatoḡ facta sit ybrim uocauere diu. Demū
quū ad Italīā transfretas: & eā partē ubi postea Ro/
ma condita ē: tenuisset: & usq̄ rutulos & ardeā: q̄ re a
poeta dictū ē fines usq̄ sicanos. Albulā fluuiū ex pte
una loco munimēti habētes ut fossā apud syracusas
habuerāt fluuiō nomē iposuerūt: qd̄ ante Syracusa
næ fosse dederāt: & eū addita ī principio. T. uocauere
tybri. Varie qd̄: sed impossibilis nulla. q̄ potior lecto/
ri uidebit: illā p̄bet. Fuerūt p̄terea ēt post cōditā ro/
mā & alia qdā fluuiō noīa. nā & ab aliqbus Rumon
appellatus ē q̄si ripas ruminās & extēdēs: & i sacris lo/
rianus a pōtificibus dicebas: & nōnulli ī parte urbī
illū uocauere Tarentū: ad quē Valesius rusticus a fa/
miliaribus p̄ salute filiorum obtinēda missus est: &
ara ditis patris atq̄ p̄serpinæ comperta obtinuit qd̄
petebat. Sicutem tuocatus est: eo q̄ ripas terat. Est
p̄terea aliquādiu nauigabilis & potui accōmoda/
tus totus & de eo ista sufficiant. Ticinus
Ticinus fluu. ē galliae cisalpinæ ex urbano lacu pcedēs
adeo limpidis effluit undis ut ēt minimi calculi itue/
ti. p̄fundū aluei nō abscōdāt. Alluit ēt ticiniū: q̄ & pa/
pia olim nobilissima ciuitas & lōgobardoḡ regū re/
gia. Trahit p̄terea ut fertur aureas harenas & pi/
ices optimos nutrit & porissime thimolos. Pado po/
stremo misceſ insignis clade. Cn. Scipionis & Han/
nibalis p̄cni prima post superatas alpes uictoria.
Ticius fluuius est ex pyrrheneo monte ad Clodianum
rhodam hispanorum oppidum. Ticinus
Ticius fluuius est apud arsias liburnorum gentes: nō
longe ab aquilegia. Tiphernus
Ticius fluuius est fusus a monte prādaso & p̄ergamū
clarissimum asiae oppidum p̄terfluit. Tycra
Tycra fluuius est hispāiae propinquus emporis ab hi/
spanis græcis atq̄ Romanis mixtum habitatis.
Tiphernus fluuius est Italiae: larino & Ditorinæ oppi/
dis propinquus: nec a gargano monte remotus.
Tygris Armēiae maioris flu. toto orbe cognitus. Nā a
nīis unus ex q̄tuor paradisi delitiaḡ executibus affir/
mat. Is tamē secūdū alios ex Panchoatra mōte e son/
te cōspicuo hispāiae loco: q̄ deges appellat: prim o ter/
ris euomis nec qdē totus aut uelox: q̄nimo tarde es/
fluēs Diligitō appellat. At quī moedoḡ fines attigit
repētinus factus Tygris nomē assumpit. sic. n. sagit/
tā uolucrē moedi uocat: nec diu & cōperto aritissa la/
cu cursuq̄ seruato uiolētus & iteger atq̄ discolor p̄
illum efferē adeo iamicabilis lacui ut ex eis quos gi/
gnit piscibus nullū suscipiat. nec ex his quos ipse fert
aliq̄ lacū itare p̄mittat: quē postq̄ p̄rit factō tau/
ro mōte obuio antro mōtis imergit: & per latebras
mersū in aduersā partē uluas & purgamēta plurima
secū trahēs effundit apud lacū: q̄ Zorāda seu zoma/
da appellat oīa demersa ferens: factusq̄ iteḡ fluuius
lacū cui tepidis nomē ē: trāsies i cuniculos mergitur
iterato: & postq̄ xxv. Mi. pa. occultus excurrit: tertio
reddit terris i regiōe sophen circa nymphēū adeo p̄
pinquus arsaniæ fluuiō i regiōe arthēi ut quī q̄cun/
q̄ ex cā itumuerit seruatis sibi q̄sc̄ undis suis cōflu/
ant una: cuius rei testimoniu lenior. Arsaniæ cursus
ē: q̄ mox diuisus i euphratē iter dirigit relicto tygri.

Qui susceptis ex armēia claris flumib⁹: parthēios:
agnices: phoriōes: arabas: oreos: adiabeneſq̄ disiūgit
& ut asserūt aliq: Niniū ī p̄tes diuidit: & Mesopota/
miā faciēs iustratis radicibus mōtiū coridriōe circa
Apamīā: Seleuciā: atq̄ babylonīā. xxy. Mi. pa. ī alue/
os diuisus duos fūdit: quoge unu quē meridiēsem
uocat seleuciā atq̄ messenē alluit. Alter āt ī septētrio
nē uerus cāpos caucasī irrigat: & ubi ī unū redie al/
ueū tygris dictus ē. Idaspē nobilissimū flumē recipit
atq̄ coaspē ex moēdia. Inde iter seleuciā & caldiacos
lacus descēdit: quos una secū auget Euleus flu. eosq̄
dicunt aliq eufratis hostia. Veḡ quū hoc ix. Mil. pa.
ampliavit uasto effusus alueo dextra Carnicis oppi/
di p̄ficū ī mare desert. Nec uno tamē hostio sed plu/
ribus misceſ eidē. nam uni dī arroch: alteri sufficiet:
tertio septentrionali barberasse īsidet oppidum. alii
uero dicunt hunc Rubro infundi mari.
Timatus fluuius est Mesiae: i quem solum aiunt lapi/
dem quem toticum appellant reperiri.
Timauus uenetoḡ flu. ē: cōcordiae atq̄ tergestae oppi/
dis pximus. Ex mōte qdē grādi p. ix. ora effusus am/
plissimū ante alia fontē facit ex quo uno tandē exiēs
alueo ī adriaticū fundit mare ī sinu tergestino. Fue/
re tamen q̄ putauere hunc fluuiū apud antenoridas
ē & ex euganeo mōte fundi: quod falsum est.
Timbra fluuius ē troianus ī Sangariū flumen exiens:
penes quem téplū erat. Apollinis q̄ & timbreus a flu/
mine denominatus est. Verum alibi dicitur a Tym/
bra herba qua locus abundās est. in hoc templo per
insidias a paride Achilles occisus est.
Tipnis fluuius est occensi ciuitati propinquus.
Tira fluuius est macrocēis montibus propinquus: op/
pidū eiusdem noīis in ripis habens: non amplius lon/
ge a seudo scomo histri hostio. c. xxx. M. paſſu.
Tyrus fluuius lyburnoḡ est: iadī colōiae propinquus.
Tyrus fluuius est armenia. Ego puto quem supra cy/
rum diximus: eo q̄ proximum cambisi dicant esse.
Sed in hircania & Icythia illi sunt.
Titanus fluui. est mesiae a quo & ciuitas denoīata est.
Titaresus flu. est ī peneū fluuiū effluens: nec recipit ta/
men. hunc supra orcon uocauimus. & quia ibidem
de eo: & post hāc ubi de peneo dictum est: sufficit.
Togisonus fluuius est uenetorum: ex agris patauonū
in paludes quas padus & athesis fecere effluens apud
brundulum in adriaticum mixtus cadit.
Tobus fluui. et caucaso mōte ruit & p̄ suauos defluit.
Tonat sabæorum est fluuius.
Torius alias torin fluuius est hispāiae ualentiae sagū/
tōḡ propinquus.
Tormaidon siciliæ fluuius est.
Tormenū flu. ē nauigabilis: circa quē pariræ & iot/
phagi deinde sunt haud longe ab Alexandria: quam
alexandri macedonis iussu constituit leonnatus.
Tragodites flu. ē aegypti: Arsice ciuitatē p̄terfluit: quē
ptolemæus philadelphus a se ptolemæum appellari
iussit. Tarlimenus lydiæ fluuius est.
Trebia alias trevia fluuius ē galliae cisalpinæ haud lon/
ge a Placentia ciuitate ex apenino in padum fluens:
nobilitatus secunda uictoria Hannibalis p̄cni & cla/
de. L. Sempronii consulis.
Triopolo q̄ & assolus flu. ē iuxta albomagarenium.
Tripolis fluuius cui focitæ oppidum proximum &
tripolis supereminet castellum.

Trisorcas fluuius est colchog̃ apud basiles: & senasto
poli castello ppinquis.

Tritinobelute flu. ē cātabrog̃: deuales cīgēs & decū.
Triton flu. est africæ ad philenog̃ aras ex palude ua/
sta:cui & triton nomē est memorabilis aduētu pri/
mo in terras mineruæ:ut icolæ ueteres credidere.

Trito flu. ē alter a supiori secūdū quosdā in cāpis na/
scitur dardaniis:& in ægeū effluuit mare.

Truētus fluuius in adriatico littore hodie picenos se/
parans ab aprutinis:cui esculum oppidū superem/
tier:& firmum picenum propinquus est.

Tubero flu. ē p̄ deserta æthiopiæ iter cieres pulueres/
que potius q̄ ripas solidas in rubrū effundit mare.

Tucia flu. est nō amplius vi mil. pas. ab urbe distans.
Turbidus ægypti flu. ē ab ægyptiis segregas philisti/
nos. **T**uria flu. ē hispaniæ: Valétiā paruo iteruallo
præterfluens:& in supronēsem hiberi sinū decidit.

Tusca flu. est numidiæ: haud lōge ab hipōe regione.
Nada flu. ē mauritaniae citra mōtes quibus
septē f̄res nomē ē:cui rusigada & Siga par/
uæ urbes ppinquæ:& portus cui ab ampli/
tudine magnus cognomē est.

Valdasus fluuius est pānoniæ nō ignobilis
in danubiū fluens. **V**allus phrygiæ fluuius est.
Vādalicus flu. ē ab extrēis erūpēs galliæ a quo denoia/
ti sunt uandali populi in ripis habitātes eiusdem.

Varianus uenetog̃ est flu.& labitur apud anaxum,
Verraga flu. cuius babylonii margines icolūt: cadēs i
uarrogā. Varroga & hic babylonio fluuius.

Varus flu. ē grandis ex alpibus fluēs ultra niceā galliā
trāsalpinā a cisalpina separās uetusstissimus Italiæ ter/
minus. **V**aterus flu. ē apud cappadocas claricæ op/
pido ppinquus. **V**arisius flu. ē apud foroiulienses.

Vaternus flu. ex agro fori corneliēsis in padū defluēs:

qué hodie arbitror saternum uulgo uocent.

Vduba flu. ē hispaniæ i regiōe lergaonū ppinquus fa/
gūto oppido fide itegra i romāos socios clarissimo.

Vebar fluuius est apud extremas indorū syluas:qué
penes nascuntur elephantes plurimi.

Velo fluuius est celticus cognominatus apud celatas:
& promontorio celtico propinquus.

Vestigia flu. est in extremis Italiæ uersus sīciā: haud
lōge ab eo loco ubi iādudū caulō oppidū fuit.

Vfens fluuius est galliæ cisalpinae: inter quem & athe/
sim fluuiū hisenes habitauere: q̄ Romanos apud

Alliā expugnauere: qui ex alpibus cadēs fluit i padū.

Vfens alter a superiori fluuius est uolscorum haud lō/
ge a terracina in tyrrhenum defluens.

Virdus fluuius circa Augustam fluens.

Virdis fluuius a picenatibus diuidens aprutinos & in
truētum cadens:memorabilis:eo q̄ eius in ripam:
quæ ad picenates uersa est: iussu Clementis pontifi/
cis summi:ossa olim Manfredi regis sīciāe: quæ se/
cū Calorem beneuenti fluuium sepulta erāt absq̄
ullo funebri officio deiecta fuerūt a Cōsentino con/
sule:eo q̄ fideliū cōmunione priuatus occubuerit.

Virbius flu. est laconū: apud quē sunt q̄ dicāt hippoly/
tum equis tractū arte aesculapii medici in uitam re/
uocatū:& ob id postmodū uirbiū a flumine noiātū.

Visera fluuius est germaniæ.

Viscilia seu uinculus uel uestilia fluuius ē germaniæ:
& Dacis propinquus tendit in oceanum.

Vluleus Dyrrachii fluuius est: ex quo dyrrachio mini-

strantur aquæ.

Vmber flu. ē grandis albania a loegria diuidens sic no/
miatus ab um bero quodā i eū locrini iussu deiecto.
Vmbro fluuius est tuscæ nauigabilis inter uadas uo/
liternas & populoniam etruscorum uetusstissimam
ciuitatem in tyrrhenum effluens.

Vogefus fluuius est Lingonensium ripas corrodens.
Voniāus flu. ē Italiæ: adriæ colōiæ aputinæ ppinquus.

Vrbanus fluuius est pannoniæ non ignobilis in danu/
bium effluens haud longe a taurino.

Vrgis flu. est germaniæ clarus:& in oceanum fluens.
Viariensis fluuius ē: haud lōge ab ansaga atq̄ nabale.

Vulturnus flu. ē i samio oriēs & rapidissimo cursu uol/
uēs saxa p̄ cāpaniā labif: Capuāq̄ oli potētissimā ciui/
tate alluit:& i tyrrhenū haud lōge a cumis mergit.

Antus: quē scribunt xanthus auctores: flu/
uius est ex ida monte secus ilionem deflu/
ens: longe maior fama q̄ undis, hunc inco/
lae uocauere camandrum: qui Symoenti
iunctus facta palude quam paleſcamandę
dicunt in propontidem funditur.

Xanthus alter a superiori fluuius est per Lyciam flu/
ens a quo & ciuitas nominata.

Arotis fluuius ē persarum cui propinquus
sunt disimontani populi bitumē arte per/
ficiētes: in persicum autem sinum exit ho/
sto imperitis difficili.

Zelia fluuius ē propinquus lampsaco op/
pido qđ ante pituissa dictū est. isigne incola priapo.
Zitas fluuius est thraciæ Dionysiopolim crīmos an/
te dictam alluens.

Zebetis fluuius est hircaniae in qua nemus ē umbro/
sum altissimis arboribus & in eos oritur suis undis
pinguefaciens solum, qui postq̄ aliquandiu iter fecit
iterueniente saxo in partes diuidit duas æque dispen/
satis aquis:& præceps inter saxa cautesq̄ uallium dis/
currēs terram subit:& ccc. stadiis occultus elabitur:
& quasi ex fonte nouo prorumpens iterum exit in
terrā: nec diu & in Ridagium fluuium cadit. & q̄
idem esset qui & superior. Alexander macedo expe/
riencia patefecit, nam quum iussisset in superiore
cauernam duorū cadasuera proīci: ab his quos præ/
mislerat: ad exitum emissā fuisse compertum est.

Zonus septentrionalis est fluuius cui attiaci & amar/
bi & Isani populi propinquus sunt.

Finis.

De Stagnis & paludib⁹ eiusdem tractatus alias.

Tsi nōnunq̄ stagnis atq̄ paludib⁹
oriri flumia: seu effluere testēt monu/
mēta maiōge: ut plurimū tamē exūda/
tiōibus earū stagna paludesq̄ fieri cer/
tissimū est. Quāobrē postq̄ expediui/
mus: quæ de fluminibus dicēda uene/
rūt. De stagnis & paludib⁹ cōgrue describemus. Sa/
ne q̄a aliq̄ putauere paludē & stagnū idē: eo q̄ idē
réter unū ponaf p̄ reliquo: & p̄ se p̄ lacu: & qđ lō/
ge icōuenientius ē: a poetis larga eis cōcessa licētia: p̄
flumine: quos etiā nōnūq̄ qui soluto scripsere stilo:
ampliatis sibi legū simbriis imitati sūt. Anteq̄ ad ul/
teriora p̄grediamur: idē paludē stagnūq̄ nō eē mō/
strādū ratus sum. Palus igis aquarū qđā lata cōuen/
tio ē: ut s̄epius altitudine carēs: sese ultra citraq̄ mo/
uens: put & ipse q̄ fecit flumius quacūq̄ ex cā minui/
tur uel augef: q̄s ut plurimū in mediterraneis: atq̄

De Stagnis & Paludibus

depressis locis fluuios exuberat ōe fieri cōspicimus. Stagna at iertes sunt aquæ: q̄ a stado sibi nomē occu-
pauere: q̄ nusquā alibi q̄ secus maris littora uidemus
pleri æstu maris obstate: & i cōtrariū nitente: ne flu-
uius i se totis uiribus effluens igredi possit libere: ex
quo adueniētes aq̄ cōtinuo ut ripas excedat: & in de-
pissiora loca si sint amaris imixtæ absq̄ regressu cōte-
dāt necesse est & ociosæ cōsistat: & cū sint simplices
aq̄ paludū: stagnorū marinis imixtæ sūt semp. Alūt
paludes quos secū effert fluuius gēitor pisces: stagna
infectos unda mari os nutriūt. Putrescunt stagna sæ-
piissime: cū raro paludes: & esto abo nebulas aurafq̄
exhalēt pestiferas: semp stagna letiferas: adeo ut satis
pateat aliqd apud paludes seu saltē apud alijs tole-
rabiliorē aerē eē: cū apud stagna nūq̄. Et iō circa flu-
uios fauces terri pallētisq̄ coloris scolas & aduersa
fectos ualitudie sp̄ cernimus. quid uerbis imoror?
Profecto nō idē sūt. Sed qa fere eodē gignunt mō: &
p̄ eisdē habent opione uulgata. A cōfuetu alphabeti
ordie nō deuiātes: eo p̄stāte: q̄ undis ipat atq̄ uētis i-
uicē tractabimus de abobus: & ab Acherusia palude
q̄ plus cæteris pfunditatis h̄ē uī sumemus initiu.

Acherusia cāpaniæ palus est: phlegeis cāpis
cumisq̄ euboicis pp̄iqua: quā ego puo ab
exundatōe flumis aceraḡ initiu sumere: &
imbris aust̄a cū unde effluat nō sit iter
Capuā & Auersā ciuitates p̄ patentia plana
usq̄ prope cumas diffundi: & ide acherusia noīata.
Aesta e tamē arescit: cū hyeme abūdātissima sit aq̄/
rū. Hāc sunt q̄ fabulose dicāt i stygias paludes diffun-
di: & ab Acherōte fluuiio Acherusia nūcupari.

Ambratia palus est achaiae: ut aiunt aliqui.

Artiminia stagnum dic̄i minoris asiæ olim pomisio
monti propinquū: atq̄ iuxta miletopolim ciuitatē:
ex quo aiunt effluere Errandacum fluumum licū an-
tea nominatū: asiam bithiniāq̄ disternantem.

Asia palus est (ut quidam dicunt) Lydiæ: caistro pro-
pinqua fluminis: circa quam iter alias aquáticas aues
grues plurimæ conuersantur.

Auerigū stagnū ē regiōis Auerigæ: & ab ea denoīatū:
de quo mirabile quoddā scripſere priores: afferūt at
q̄ si cōtingat aliquē p̄ stagnū naue uectū aliqd igno-
miniosum i stagnū dicere: repēte stagni aq̄s turbari:
q̄si idignātes: & tāta tépestate moueri: ut demergas
atq̄ piclīte q̄ oblocutus fuerat necesse sit.

Istoniū stagnū ē thraciæ iter sp̄chii p̄mō-
toriū & Maroniæ regionē: a quo & Bistōes
thrases appellati sunt. p̄pe qdē illi ē albera
ciuitas: fuitq̄ oppidū igēs tyrida Diomesi
dis regia: apd quā cōsueuerat hospites dare
eqs i cibū. Bobrida stagnum est græciae.

Bobē seu Bebē palus ē græciae: & ut satis p̄cipi pōt cū
cercinio ciuitati pp̄inq̄ sit: eā Macedoniæ pximā eē.

Amandæ seu paleſcamandæ stagnum est
troadis: haud lōge ab llione: secus aheoꝝ
portū: qdē quidē faciūt Xāthus & Symois
flumina ab Ida ueniētia atq̄ illud agētia.

Camerina palus est Siciliæ Syracusis pro-
pinqua: q̄ ante hespia dicta est: q̄ quū desiccata semel
accolis pestilentia iniecisset: cōsultus Apollo an eam
pænituit auferrent prohibuit. Qui quū neglexissent:
esto exhausta palude peste carefēt: ex ea tamē pre op-
pidi q̄ tutā ags palustris esse cōsueuerat: ab hosti-

bus captum est: & sic nō obedientes poenas dedere.
Caprea palus haud longe a Roma est: apud quā cōcio
nante Romulo romanorū rege exorta tempestate a
pribus occisus est: & in eandem deiectus.
Caralites asiæ palus est iter campos idensium & cau-
larem amnē atq̄ mandrapum ciuitatem torpēs.
Cendebera palus ē syriæ: quā nōnulli candēa: hāc sub-
radicibus carmelī mōtis ptolomaidi Claudiī Cæſa-
ris colōiæ pp̄inq̄ gescit emittēs bellū fluuium.
Celaunium qdē celonium quidā uocant stagnū ē fici-
liæ fetido odore amouens pximantes.

Ciane ficiilæ stagnum est non longe a syracusis: hoc
nympham Cyanen proserpinæ sociam finxere poe-
tæ: quæ quū uellet rapinæ Plutonis obsistere: & spre-
ta negret lachrymās in stagnum uersa est.
Ciphis is argiuos stagnum ē: Illi ciuitati propinquū.
Crines secundum quosdam palus est: a qua & apollo
quia ibidem colatur denominatus est.

Cumeriæ paludes ultra taurorum sunt claustra.

Stagnū qdē atē deultoniū dicebat i re-
giōe ascithe ē rīfāsto flumini atq̄ amelde-
sio & phiopoli oppidis bosphoro pp̄iquū.
Dianæ stagnum apud scythes est: quod pe-
nes diana colitur: a qua denominatur: quū
& ipsa a scythis scythica nuncupetur.

Lia paludes sunt in calabria haud longe a pa-
linuro: quibus fest uelia oppidum ab eis uisu
peraddita nominatum.

Idem apud idos stagnū ē: Cuius i aq̄s q̄tūcūq̄
leue sit nil natat: sed mergitur omne.

G Andis palus ē apud scythes callipidas: ex q̄
hyppāus fluumus egreditur. Quābē in/
colæ matrem fluminis paludē uocant.
Gelonium stagnum est fetes: ut sibi quēq̄
fieri proximum nō permittat.

Genesciret est galilee stagnum in tribu zabolon: cui
superinsidet magdalum oppidum Mariæ magdale-
næ. hoc supra lacum diximus.

Gigeum stagnum est misiæ: in latere moli mōtis: p̄
pinquum pāctolo flumini: & lidiæ ciuitati.

Glanes tusciæ palus ē sub clusio ciuitate: quam supra
fluum diximus: & ibi plene de eo.

Guferi sta. ē britāniæ a gulfero denoīatū rege: ea i pte
q̄ i galliā itur: i quo quū p̄mittunt p̄scari q̄ uolūt pi-
scū abūdātissimū ē: si arceat cōfesti succedit pēuria.

Rie stag. est: qdē & lacū aliq̄ noīant. Ex quo
talē ueteres reliquere fabulā: Iriē mulierē
fuisse dicunt: & cycni matrē: q̄ quū uidisset
filiū in auē sui noīis trāformatū: adeo tulit
ægre: ut flendo & ipsa i stagnū sui noīis mu-
tata sit: & sic filiū suis oblectat undis.

Angelinū stagnū ē hyberniæ denoīatū ab
altero filioꝝ Batolau filii Seræ d̄ stirpe ai-
pheth primi hitatoris isulæ cui nomē fuit
lāguinus.

Lacerna stag. ē puiciæ narbonēsis i agro
nemusensiū: i quo olī mirabilis ánuia p̄scatio uideri
cōsueuit. Aiūt qdē i eo delphies q̄si ex cōposito socie-
tate cū hoībus facta p̄scari. Nā quū inūera uis mug-
lū in stagnū alaf: & statuto tpe ut eos natura docet:
expectata æstus maris reciprocātōe: arctū stagni hoī-
stū conēt exire rhetibus nō pōt pōderosæ multitu-
dini obuiari: quū exēt ib⁹ ē reciprocū faueat mare.
Sed adūt opportūe p̄scatoribus fautores delphies.

In tpe iſḡ exitus mugilū a pſcatoribus cognito ad ſpe
ctaculū tā pulchri certamis oīs cītatis multitudo con
currīt: & obturato qbus poſſūt hostio expectat̄ mugi
lū motū: quos quū uidēt ad exitū p̄parari: clamor iſḡ
ti ſublatō ſymo ſymo uocat multitudo oīs. Vege del
phies ex alto ſi faueat aglo cōfēſti audiunt. Si uero au
ſter paululū tardius clamiratiū uoces uſcipiūt: & eue
ſtigio acie facta i cōſpectu hostii ſtagni uēciūt: nō aliter
q̄ ſi p̄grediāt i bellū qbus uifis ſtati territi cōſiſtūt mu
giles. Tūc pſcatores retia iaſtātis ſurcifq̄ ſuppoſitioſ ad
iuuāt: qb̄ ipediri delphies nō curāt traſeūteſq̄ nōnūq̄
aliq̄ obſtacula a pſcatoribus appoſita hostio adeo ſen
ſim iter naues pſcātiū enatāt: ut i nihilō queq̄ ledāt: &
ſi cōtigat ipetu mugilū ab aliqb̄: ut fit, ſalutu transfilire
retia: a delphis iterimūc & illico ſola tūc taliū occiſiōe
cōtēti eis omiſſis ad officiū redeūt: donec iter retia mu
gilū multitudo oīs trepidā a pſcatorib̄ capiat. Quo
paſto nil ap̄lius ea die q̄ quos occiderit mugiles i cibū
capiūt. Pſcatores at ne ſuo fraudēt delphies labore: il
los aut pifciū aut i tritu panis & uini faciūt contentos.

Lauréta palus é iuxta alpes sub uesulo liguriæ mōte.
Lerna archadiæ fuit palus poetæ nobilitata carmib?.
hac hydræ septē henté capita finxer̄ poetæ:& ex dánis
multiplicatे suis & igne postréo ab hercule iteréptā.
Qd' ego pestifex suisse stagnū intelligo: hydra dictū:
eo q̄ hydros græce aq latie sit:qd auferre uolétes:cōti
gebat q̄ uno obturato hostio scaturigines exoriebāt
pluriæ. Vex cōpto meatu aq p̄cipaliteo q̄ deuolu
tionē alibi desiccato stagnū seu paludē illā pestifera ab
stulefē. Licinia stagnū é græciæ iter argos thebasq.
Liligua stagnū é i cōfinio galliarū siue cabriæ fabio flu
mini, ppiquū. Hoc æstus maris igētes i modū uoragi
nis sulcipit atq̄ absorbet: & mirabile dictu q̄tūcung
maris igurgitet. Solitos tñ imargies nō excedit: demū
reciprocatē mari suscep̄tas euōit ūdas: ripasq̄ oēs asp
git tegitq;: & qd longe mirabile ē:dū asp̄sionē illā euō
mēs facit: si quēq̄ i se cōuersū asp̄exerit: uix euadit: & p
raro cōtigit asp̄sus: qn tractus submergat a stagno: in
quē q̄ terga detinēt uersa: et si ifundant oēs ab oī picu
lo sunt imunes. Lumonoi stagnū é igēs: i quo. xl. di
cūt repiri iſulæ: quū totidē suscipiat flumia: nec ē ex il
lis aliq̄ absq̄ p̄cælsa rupe: i q̄ nidificat aqla: & sic quot
iſulæ tot aqlarū nidi sūt: i gēti clamore cūcta cōplētes.

Egīs̄ ba stagnū ē i ilula taprobáes magnitudie ī
m̄ citū abit̄ qdē, ccclxv. M. p. iſulas i se cōtinēs plu-
res pīgui pabulo lotas. Ex eo duo erūpunt fluīa
Paleſimūdus. s. & cydara ī mare fluētia. Melsiagū pa-
lus ē apd̄ germāos celeberrīa magnitudie. Meotis
palus ē: i getī fama cognita & magnitudie mēorabilis
ē. Hac qdē apd̄ scythaſ hēt̄ abitus: ut qdā feit̄. d̄c. M.
p. quū nūl̄ ſex pedū altitudie ſuper. Cāf̄ a tanai ab aq
lōe ueniēte: quē iuxta theodosiā urbē pōto cōcedit: ge-
lu at̄ p̄miſ̄ acri: ađo ut durāte glacie iter facile trāſmeā
tibus p̄ſtet̄. Eius i colūt̄ margies meotidi populi: a qb̄
& ipa nomē ſortita ē. Præterea & aliserni ſerei & q̄plu-
res. Metia grādis ē germāiae palus. Miturna palus
pxia ē miturnis ī cāpāia: a q̄ denoīata ē i ſignis qdē. C.
Marii fuga. Nā fugitiuus ex ea coeno plitus ab iſeq̄nti
us ſyllāis militib̄ ī aridā tract̄. Murais stagnū ē ar-
turi britonū regis uictoria clāge. aiūt̄. n. ſcotopſictos at
q̄ hyberniēſes ab eodē ī hoc ſtagno obſeffos i deditio-
nē coactos. Mareotis palus ē apud quā uuæ naſcun-
tur albae famosæ a loco mareotides appellatæ.

Vthul stagnū ē iferioris mauritāiae : haud lōge
n ab oceāo qđ alii lacū dīt: i quo alabethe pisces
coratini: siluri: atq; crocodilli iuēiūf: q; quū nus
q; pter i nilo repianſ: & eo q; obseruatū sit squalētibus
mauritāiae niuib; hoc stagnū & idē nilū excrescere:
creditū ē stagnū istud nili caput existere.
p Aduſa cīſalpiæ gallie palus ē a pado flumīe: ut
ſatis ſonat denoiata: eſto ſint q; illā dicāt fluuiū:
ut ſupra dictū ē: qđ ego nomē puto unicuiq; paludi a
pado factæ dicendū: q; multiplices ſūt: ut ptaetū ē.
Paliscoꝝ stagnū ē i ſicilia ſulphurei odoris iſectū: apud
hoc aiūt ueteres ex loue & ætna geitos natos fuiffē pa
liscos: & ab eis denoiatū uolūt. Nā apd hoc deteſtabili
ritu ſuo illos pſanctæ coluer priores deos existimātes.
Pegaseū stagnū ē mīoris aſiā haud lōge ab áne cayſtro
ex quo dicūt phirite fluuiū exūdare. Petrēiū aiunt
eē stagnū mirae virtutis. Nā quū hoībus ſalubre ſit: ſer
pētibus dicūt eē letifegꝝ. Pōtia palus ē apd uolicos: ē
at lōge a terracīa penes Appiī ſogꝝ mēorabilis ob ipedi
mētū a ſe nerōi cæſari datū. Fuerat huic aius ſubterra
neū atq; nauigabilē meatū a meſeno romā deducere.
q; quū uſq; ad pōtias paludes deduixiſſent foſſores: & i
mōtiū ſaxea ſūdamēta penetraſſet: & cursus fluminū
labētiū defup pteriſſet: a putri paludis ſolo nec foſſu
rá patiēti morati ſūt. Et ſic qđ. xl. M. p. & aplius pceſſe
rat opus omiſſū. Sunt tñ q; dicāt dispositū Neronē mu
ris & fornicibus paludis ſoluble ſolū ſupare: ni cura
maiōr & idē mors retraxiſſet i aliud.

r Aphare stag. ē apd lydiā: i quo aiūt a pīscatori/
b^o nullos pīter nigros capi pīscēs. Reatia pal^o
ē italiāe: & q̄ i pte nomiē ostēdit. Huius i exitu aiūt ex/
crescere saxa aq̄s alia p̄prietatē supaddētes: q̄ eas su/
ragio durēt ūgulāe iumētōḡ. Ruturiū stag. ē hy/
berniae: cui bartalāi seræ filii de stirpe iapheth primi i
sulæ hītatoris Rutugus filius a se nomen imposuit.

Alpia palus a salpi citate amoris hannibalis pce
ni idice dcā ē: quū eidē i cāpis apul iæ ppinq sit.
Samacētides palus ē syriæ:cui supposita ē citas
asorith. Satura palus ē Italiæ:iter antiū oī uolscor
nobilē citatē & circeū montē:quā alii trāsmutatis pri
mis duabus l̄ris Asturā uocat:& ab ea oppidū Asturā
mari īminēs claq̄ coradini sueui captiuitate ab Antio
nō ap̄lius.x.M.p.distas. Septē maria seu paludes seu
stagna uelis adriatico pxia sunt littori tā a pado atthesi
aliiq̄ supueniētib⁹ flumib⁹:& a nōnūq̄ æstuāte ma
ri fca atq̄ ppetua sūt plurimū telluris occupātia: sic nū
cupata:quia iādudū i septē grādia erāt stagna disticta.
Hodie uero & si aliq̄s distictōes hēat: magis tamē: ut
locoꝝ testāt̄ icolæ:uidēt̄ ánexa. Sūt tñ q̄ dicat nō solū
de his:q̄ littori fere iūcta sūt ab atiq̄s septē maria dictū
ueḡ de qbuscūq̄ paludibus a pado uel ab aliis flumib⁹
i ptib⁹ illis factis:eo q̄ adeo i ḡétes fuerūt: ut ma
ria uiderēt. Ex qbus tres circa padū fueūt: utputa q̄ uer
sus mutinā occupat oīa q̄ uersus bononiā & Imolā: &
q̄ rauénā circuere oēm. Sic & iter hostia padi i ḡés fuit
q̄rta. Reliq̄ uero tres ultra padū oēs usq̄ fere parauiū
cōtigētes. In his at q̄ littori pximiores sūt: q̄rudā cīta
tū existētibus ags claris ostēdūt̄ uestigia: & potissime
adriæ tuscor̄ coloiæ: & aq̄ adriaticus denoiatus ē sin⁹
cuius rei cám aliq̄ dicūt solū i ptib⁹ illis terræmotu
dep̄ssi: superficie nō mutata: & ags idē oīa occupasse: qd̄
ego nō credo. Alii uolūt multis i sāculis euomētibus
assidue marinis ags arēas littus i sublime deductū in

aliqbus orbis locis. & ibi potissime: & sic aqrū exitū
ipeditū: & ab eis d necessitate loca humilia occupata.
Nec defunt dicētibus ad roborandā opionē sua uera
aut uerisimilia argumēta: q & si recitasse p̄sentis frē-
ti nō sit: i fidē tamē trahor eōge: quū ex his multa pa-
teat ituēti. Sidañ sūt q dicāt apud idos stagnū eē: i
quo nil penitus inater: sed īmissa oīa sorbeāt. Sta-
leobith stag. ē meoīa ī asia: quo ī loco uident eē q ue
līnt quasdā iādūdu fuisse ciuitates uidelicet Daphni
Hermestā & siphilū: qđ antea tātalis uocabāt meoniæ
caput: & seu motu terræ uel alio dei iudicio absorte
sunt: stagno tamen reliquere locum.

Styx palus ē africæ ppinq Sieni ciuitati circa extrema ægypti uersus æthyopas:quā aiūt limosā plurimū & papiris eē refertā: adeo ut difficultimū sit ad iſulā quā circuit noie bathos trāſire. Hāc.n.stygē uocat qđ tristitia sonat:eo qđ ob difficultatē suā piculū: & idē tristiciā trāſeūtibus afferat. Styx palus ē apud inferos poetæ carminibus iclyra. Hāc ditē ifernorę ciuitatē circūdare dicunt:nec imerito. Qui.n.ibi poenam luit absq spe ueniae aut leuioris poenæ i ppetuā pſeueraſt tristiciā, p hanc supos iurare dicebat ueteres:qđ i p tristiciā gloriosis aduersā. Strimō palus thraciae.

Suevia palus ē Germaniæ magnitudine inclyta.

Iraca siciliæ palus é pxiima Syracusis. Tritō
palus é africæ supra sinū syrtiū: haud longe ab
aris philenog: uasta marginū áplitudie circū/
data: ex tritone fluie edita: quē ipsa a meridie uenietē
fuscipit: & ab eo dnoiata é. Celebris qdē plurimū é ap/
paritōe Mineruæ textricis: quā apd eā primū i terris
uisam aiuti: eaq: Tritoniā a palude nūcuparā arbitrati
sūt: penes quā diu ueteres ludicris uirginū frerē de/
cēratiū ánis singulis ea i die i q: prio uisa ē tāq: natalē
sibi celebratē fidē fabulæ fecere. Triton palus é al/
tera a superiori i thracia: forsū a tritone dardaniog: flu/
mie deriuata: i q: aiunt si qs se merserit uertit i auē.

Elia palus ē italiæ apud calabros:nō lōge a pa-
linuro:elia oli dcā:& ab ea elia ciuitas ei su pap
posita. Verū addita,u,& palus : & ciuitas u elia
dcā ē. **Volsco** stagna sūt galliæ:iter rhodá hostia
& ledū flumē. **Hic finis Paludū & stagnorū.**

De diuersis nominibus maris.

Modica laboris assumpti pticula supest:
ut s. postq mōtes; fontes; lacus; fluīa; pa-
ludes & stagna descripsimus tot aqrū
p̄em atq hospitē p sua scdm locore di-
uersitates uocabula: qbus átqras usa e:
et describamus: ne forte qd exūdatū flumē in oceanū
athlāticū dixiūs: i eoū rūdis nouitas pscrutet: qnimo
plagis & noib' anotatis imixtionū loca qfī p̄fē aduer-
rat. Eo igf p̄uo cuius ē mare & ip̄e fecit illā: alphabeti
morē cōsuetū seruātes sinuū & maris diuersa noīa tā
mediterranei q exteri appōemus. Esto ut plurimū ab
isulis pūiciis & citatibus qbus adjacent sibi maria su-
māt agnoia. Et qd unū ē daro praro ab aliqbus accidē-
tibus multis noībus nūcupat. Nos át ante alia de ma-
ri achaico uideamus.

a Chaicū mare id ē:qd achaiae græcoḡ p̄uincia
adiacet:ps qdē scdm quosdā lonii maris ē:eo q̄
illd cōtigat eis i p̄tibus:qb̄ achaia meridiē & occiduū
spectat. Acheoū limē sinus ē maris:tā græcoḡ glo-
ria q̄ iliōis excidio satis isignis. Hic.n.apd troadē icur-
tans littora sibi supimineē hēt ilionē:sic noīatus:eo
q̄ ibi oīs acheō clāssis bello p̄manente hospitata sit:

fuit p̄terea i eo sigeū oppidū. Sigeo p̄mōtorio i positiū
acheorū statio: & Scamáder atq̄ simois ab ida uētēta
fluia i eū cadūt. Adriaticū ma. lōgissimus sinus ē: &
a dextris itrātibus portuosus plurimū: a sinistris at nō
sic. Incipit. n. a ceraunis mōtibus epyrrī & p̄thēos das
saretes p̄: atq̄ paulantos encelas ac pheaces & inde illy
rios: pyrreos: liburnos: & hyistros i sinū usq; polonicū
littoribus alluēs. Post hos at & uenetos & i altinū usq;
extremū sui i petus i pellēs: ide littus oppositū p̄rio li-
qt Anthéoridas: & ide circa Padi hostia cisalpinos al-
luit gallos: picēnates Frentaos: Daunos: Apulos: Cala-
bros: atq̄ salētios: Italos oēs: circa quos eius ambitus
termiat. Et quū sibi plura sint noīa: de qbus suo loco
quū fiet niētio ostendet. Adriaticus: qd̄ eius p̄cipiū
atq̄ antiq̄ssimū nomē ē: ab Adria tuscōrū ciuitate ue-
tustissimōrū: q̄ eius olī fuit i littore sorritus ē. Afri-
cū mare ē ab africa puīcia: cuius alluit littora denoīa
tū. Qd̄ at icipit a p̄mōtorio metagono: qd̄ mūdi &
maris ē finis: & i oriēte tēdēs: nō atē finē facit q̄ ad o-
ras usq; pueniat philēorū: & i eo sinus aliq & p̄mōto-
ria memoratu digna. Est at fardo: siculo: ionioq; ma-
ri cōterminū. Almachiu ma. uocat ea oceai ps sub
arctoo q̄ a scythis denoīata ē. Apd̄ quā parpālius scy-
thas fluuius effluit. Hoc Cibri haud lōge stātes po-
puli mormorusā uocat: & cū supiori noīe congelatū
significē: hoc mat̄ mortuū designatur.

Amazonū mare uolūt qdā eā euxinī maris pte: quā oli
ab amazōibus cōtermia colchis seu emochis occupa
ta ē:cui iminēs temiscuḡ aiūt suisle oppidū: & ama
zōia castra. Alii calibū noie signatū hoc littus uolunt
& a tabarenis finitū:quos iter & calibes secūdū alios:
amazonū cōtinēt. Ambrachius sinus i epyrro ē a
driatici maris ps:seu poti eidē cōtermiū:ab:Ambra
chia ciuitate cui subiacet denoīatus. Hic faucibus nō
aplīus.M.p.aptis aplīssimū suscipit mare. Cuius i cir
citu actiū argi áphilochis:& i pā abrachia oli xacida
rū regia:& post hāc pyrrhi regis Bitrotō mōtesq̄ ce
rauni sūt:qb̄ termiāt. Arabicū mare duplex i me
diterrāeo parui tractus unū ē. Aliud uero apd rubri
maris littus extēdī spacio aplīori: qd i mediterrāeo
ē:a pelusio ægyptioḡ oppido sumit initiu: & i orientē
tēdēs:& demū se uersus lyriacū littus flectēs a palesti
nis populis termiāf azotū habēs portū merciū suarē
emporii. Qd at rubro imiēt mari:eā bicipitis rubri
maris pte suo ascribit noi:q̄ occiduo pximior ē:& ex
opposito ab ægyptiis occupata:& ide se i eoū ueriēte
sinū:q a psis denoīatus ē:Oē littus occupat usq̄ i pī
diorē eius pgressū: quū qcqd terræ hos iter duos si
nus ē:arabia nūcupef:cīnamī thuris:aliorūq̄ odora
mētroḡ feracissima. Ex q̄ sabæi maximā hostioḡ si
nus ppinqorē pte icolūt habētē ab ea plaga: q̄ itratī
bus d̄xtra ē urbes claras:ut pote Chariā Arabiā & Ca
dinū. Ex altera uero sūt ab extremo icipiētes sinu be
ronices iter hieropoliticū & stobilū. Deide iter pmō
toria mcerotenō & collaca philoteris ē & piōialis &
ulterius arsenoe atq̄ alia beronices postq̄ ea sylua ē:q̄
hebenū odorescq̄ gignit. Inde ultra fluuiū māufactū
aliq̄tisp̄ deserta ifestatib̄ seris loca: Cuius t̄ pte Pan
chai icolunt & ophiophagi a coēdēdis serpētib̄ noia
ti: Fuere isup & pigmei,ppiq̄ cōtra grues oli,p frugi
bus dimicātes. ide pmōtoriū ē arabicū sinū dirimēs
ab æthiopico oceāo. Plures pte rēa i hoc sinu s̄t isulæ.
Sed iter cæteras q̄ sithegeris d̄r̄ clarior:eo q̄ ibi sepul
chrū sit Eritræ regis:a quo & sinus a grācis eritrāera

lasson appellat. i. mare eritiae hunc sinū arabicū nōnū
quā i mediterraneum usq; mare deducere alueo ma-
nufacto ægyptii cogitauere reges: & territi ne aquarū
multitudo oppleret omnia: desistere.

Afasticū mare: & hoc duplex ē. Id nāq; unū qdā medi-
terraneo alluis asia pelago. Reliquū qd ab oceano. Et
quoniā multa maria cōtinet unūqdē de qbus ut ordo
küptus p̄stabat: sigillatī dicemus noiatū p ea discurrisse
sufficiat. Incipit ergo i mediterrāeo sinu asiatici maris
termius a canopo nili hostio cyrenis cōtermio: ubi &
ægyptiū mare: inde arabicū: de quo pxio dictū ē. Inde
syriacū: cui cilicū seq̄t: & huic paphiliū: & liciū demū:
atq; icareū & ioniu. Inde æoliu seu misiu: & post hæc
hellepōtū atq; ppōtidē. Inde bosphorū thraciū & pa-
phagoniū littus: cui & iuncti calibes: quos amazoniū
seq̄t mare: & idē tabarenū & colchidū atq; bosphorū
chimericū hostio tanais iūctū: ubi post icipit europa.
Noia at qbus signas afasticus oceāus: pauca apud nos
sūt. Nā ab æthyopico oceāo q aferē idicus icipit oēm
fere usq; i orientē orā: sub diuersis tamē uocabulis oc-
cupas. Ibi Eous ē oceanus. Inde iter tabū pmontoriū
qd taurus extollit & tabi mōte sericus ē oceāus idē ca-
spius sinū itromittēs ad scythes atq; hircāos. Post hūc
hypboreus sub aglonari fere cardie & scythico iūctus
subseq̄t: ubi finis ē afasticī littoris & europici p̄cipiū
Athlāticū ma. africani ps ē. Hic mediterraneū idē ocea-
nū occupas noie. Nā i mediterraneo a mulaca fluuiō
q mauros sepat a numidis icipies: i occiduū tedit ma-
gnū portū ruficadā oppidū mōtes: qbus septē frēs no-
mē ē: & idē abilā mōte a calpe hispāo opione ueteri se-
patū alluit. Hic oceanū iūras tige oppidū áthei hēt i lit-
tore & ápelusia pmōtoriū: apd qd finis ē illi: quū post
illud æthyopū hespidū sequat̄ mare. Athlāticū at de-
noiatū ē ab Athlāte mōte igēti ei superiminetē.

Ausoniū ma. tyrrheni maris ps ē: ab ausoniis populis: q
iā dudū iter cāpaniā latiūq; (ut placet aliqbus) sedes ha-
buere: nūcupatū. Axenū mare dī: qd & pōticū dici-
mus & euxinū: sic a rudi truciō barbarie icolaz ante-
dictū. Quoge postq; aduenaz cōmercio moliti sunt
mores & habiliō exteris ligua scā ē: euxinū dictū ē: &
iō ubi de euxio ifra q explicada sunt latius apponent.

Aiāus sin⁹ ps tyrrhei maris puus ē a loci amice-
nitate atq; medicoz fontiū salubritate famo-
sus. Apud eū qppe ois rōana fundebat lasciuia:
testātibus adhuc ædificiō uestigiis a puteolis & mi-
seno termiāt i littore: Sibyllæ atq; apollinis euboici
oratoria habēs ab ipsis baīs quōdā speciosissima uil-
la nūcupatus. Balearicū mare circa baleares medi-
terrāei maris iſulas ē i cōspectu terraconēlis hispāiaz:
ab ipsis balearibus noiatū. Hodie uero non baleares.
Sed quū due sint: maior Majorica: minor minorica
nūcupant. A tergo qdē numidico iūgī mari quū ad
orientē cirneū seu corsicū habeant & hispanū similiter
ab occasu. Basilicus sinus Icarei maris ē: inter iasū
sinū & ioniu mare. Bosphorū chimericū ē ps pōti
a chimericis populis icolētibus denoiatū: hoc a tanai
circa p̄cipiū europæ ē: i quo murmeciō pantapeo
theodosia & hermisū oppida sunt chimerica.

Bosphorū thraciū ma ē pōticī maris ps i europa sitū:
ab ea thraciæ pte denoiatū: q frōte una extēdit i euxi-
nū usq;. Occupat qdē arctissimū euxini maris gressū
& i eo Bizatiū ē. Britānicū oceanū in circiū uergit
ab igēti iſula Britānia denoiatū gallīco: hyberno: hi-
spāoq; cōterminū: i eo at p̄scant p̄ plis icolæ: ut fert̄

Bubæsus sinus ē maris icari sc̄eno sinu tetricoq; cō-
Aphareū ma. ægei maris ps ē: a ca (terminus.
phareo mōte euboæ denoiatū: naufragio græ-
corz a troia redeuntiū & naupli pfidia iligne.

Calosulimē sinus ē pōticī maris sic a græcis denoiatus:
qā portuosus sit: qd iūre raro cōrigit i ponto. Hic ta-
mē iter duo europæ pmontoria claudit: quoge aliud
Cruimeropō: alid uero p̄themon appellat. Carsini-
tes sinus ē euxini maris habens a tateris initū: i quo ē
urbs carcine a q denoiatur: quā urbē græcos & ypacā
res e diuersis regiōibus fluīa uenietia & uno effluētia
hostio arrigūt. Carpatiū mare dictū a carpato iſu-
la mediterrāei maris: ægypto, pp̄iq; cui p̄theus senex
aliqdo rex fuit: q & ægyptiis iperauit uates antiquus
atq; pm̄aximus: quē neptūni regis custodem finxere
poetæ: aientes illud apud carpatiū illos seruare.

Caspī duplex ēē ma. cōp̄io alid i mediterrāeis nullo cō-
municās mari: alid uero ab oceāo pcedēs haud longe
ab oceāo scythico & scythes hircanosq; descēdēs: arbi-
tror. n. scriptoz icuria ex uno duo scā sint. Sane ne ipe
de duobus unū uelle facere uidear: de utroq; q sūt cōp̄
ta sub breuitate describā. Primū qdē moderni: q nō
æuo scythica pagravere regna: dicūt caspiū mare iter
hircanos caspiosq; mōtes i mēsū occupare spaciū: nec
ullū h̄fe exitū aut i troitū: sed ex maxis q i eū cōcurrūt
flumib⁹ factū: & i modū lacus redactū. Esto abitus
sit i mēsī. Vega tamē pedibus circuiri posse: & eius litto-
ra caspii icolūt & hircani: de reliquo sic ueteres reliq̄re
Dictū. n. hoc. s. mare caspiū ex oceāo hypborico ore an-
gusto & more flumis terras iūrātē: & ubi longo freto
diu seſe tulit: plifissimū occupat spaciū: se deide in tres
p̄grādes sinus diffundēs: quoq; is q iūrātī oppositus ē
uocari dicūt hircanū: qad dextrā scythicū: q aut ad sinū
strā caspiū ēē: reliquoq; ēt noia suo noie occupare: &
sæuū afferūt atq; i portuosū mare: & undiq; turbini &
p̄cellis expositū. A dextris at i troeuntis scythes nomi-
nes littus icolæ ad caspiū sinū caspios & amazonas: q̄s
fauomatidas uocat: ad hircanū at albāos emochos &
hircanos: ad scythicū amerdos & pesticos: & ad fretū
drebices: multos aientes iſup atq; p̄grādes ānes in eos
effundi sinus. Quæ at ex his opionibus uera sit diligē-
tioribus scrutari p̄mittā: quū ab antiq; fidē amouere
nō audeā: & modernis de uisu testātibus negare non
possim. Cilicū ma. a cilia ciliax puicia: cuius i cōspe-
ctu ē denoiat, se cōtra cyp̄z iſulā hēns. Est. n. iitiū huic
apd amanū mōte ciliciā a syria diuidētē. Finē at nemu-
tiū fecit pmōtoriū: qd & paphilici maris iitiū ē. Cui⁹
i ora memorāda sūt qdā. Nā ante alia sinus ē iſsus ab
iſso olī ſcylta cīrate denoiatus. hic aminodes pmōto-
riū pyrraniū cīdnūq; fluīa i mare p̄currentis tarsus i de-
cilicæ totius metropolis paulo ſemota a littore ē. hic
foloc: q postea p̄opeiopolis nojata seq̄t & coricos: spe-
cu mēorabili iſignis. Deide ſarpedon pmōtoriū alid
do ſarpedonis regni finis. Post qdē cētrādis agnatis
famioz coloniæ sūt: i de namuriū pmōtoriū: qd̄ dixi-
mus mari finē ponef cilico. Cymbricū oceanū ſub
arctoo dicūt a pmōtorio cibrico termiātū atq; ab ipli-
cbris circū icolētibus populis noiatū. Cirneū ma-
tusci maris ps est ab iſula cirne: q postea corsica a mu-
liere ligustia: q illā primū icoluit dcā: denoiatū ē.
Codanus sinus est oceanī igēs ultra hostiū albis flumi-
nib⁹ i septētrionē patulus magnis p̄uisq; iſulis plēus.

Colchiū mare in pōto dicif: qcqd maris littori colcho-
rū adiacet amazonibus seu ſecūdū alios ab emochis

De Maribus

aba austro terminatū ab aq̄lōe āt chymerico bosphoro.
Corīthus sinus ionii maris ps ē. Nā ex aduerso cepha-
laiæ iacītho Dulichiaæ atq; itachiæ insulis puo hostio
moř freti ī pŕas & naupactū penetrás usq; ad ithsmor
mōs: cui corīthus iſidet cítas & q illud ab ægeo tenni
sepat spacio:tēdīf ab oetholis pelopōnesū sepans: op-
pida hēns littori pelopōnesiaco iſidētia ægionē. Egirā
oliros:& scironē:ecōtra āt pagē:Creusim:Anticirā:oe
anthiā:chirrā,atq; calidonā Tydei pŕia:& euēos q qdē
sinus phio alio noie nūcupat. Creticū mare a creta
iſula nomē hēt: multa cōrigēs maria. Nā ab arto sole
carpathiū a uulturno icareū litiūq;: a septētriōe ægeū
ab occiduo ioniū:ab austro africū ægyptiūq;. Vērē qdē
mēorabilius ē. Hēc iſula medio ī mari posita hēt eos
cōfines: quos alteri nulli cōtigit hūiffe. Nā si recte cōsi-
deremus: recte ī cōfinio triū orbis ptiū posita ē. Hēt
.n. ab oriēte asiaticū mař ab austro & occiduo africū:
ab occiduo & aq̄lōe europū ex quo patet eā orbis esse
umbilicū: promōtoriis:& centū olim urbibus iclytā,

Egeū mare iſulage æq & regnoꝝ atq; uitroꝝ
a lustrī & mirādaḡ reꝝ plenū fuit. Hodie uero
torpet turpi seruitio obnoxii. Eius nois ante
alia duplex reddit̄ cā. Alii uolūt̄ iter tenedū & chiū iſu
las surgēte: & effigiē capræ: quā græci uocat̄ ægā:hēn-
te: & iō ægeus dī denoīatū. Alii uero altius sentiūt̄: &
ab ægeo athenaḡ rege & p̄re thesei: eo q̄ eū mortuu
apd̄ cretā crediderit: & ob id se p̄cipit̄ e ſpecula i mař
d̄derit: nūcupatū dicūt̄. Incipit at apd̄ eleū helleſpōtia/
ci maris ſinē: & i occiduū uēiēs masuſianū iundat q̄ la-
tus alteꝝ alluit: chersonēſi a iugo phaciæ uallis i clu-
ſus melas cognoiatus a nois fluuii quē ſuſcipit. Inde
thraciā alluēs uſq; pallenē: ubi littus macedonū i cipit:
ex quo ſinus iḡes uſq; theſalonicā i arctōu effūdīt̄: & a
dextriſ theſſalos alluens: & ſipiadē p̄mōtōriū: & d̄me
triadē ſinū facit i de pegasū quū iā i meridiē aliq̄diu lit-
tora iā dōꝝ pagrauerit cōtigēdo. Poſt at pegasū ma-
liacū facit ſinū & opūtiū, i de oppidis nobilibus mul-
tiſ pſuſ i p̄mōtōriū uēit ſūmū & hīc pireū athēiſiū
portū & ſchirōia ſaxa: atq; megareſiū traſtū: & iſthmō
alluit: tēdēs i meridiē uſq; malleā: & i euꝝ ſeſe fleſtēs
africū mare dimittit ab auſtro: & i creticū atq; rhodiū
uſq; p̄gredīt̄. Aſt i de in aq̄lonē uoluſt̄: & icareū ioniu
æoliūq; cōtigēs mare ſinē facit unde coepat apd̄ ellū.
Hoc moderni Agios pelagū uocitat̄. Aegyptiū ma-
asiatici ps ē: i cipies a ualle cathabatnō cyrēaicā puiciā
ab ægypto ſepante: ubi hoſtiū nili unū qđ cāopō a gu-
bernatoꝝ nauis Menelai ibidē ſepulſto appellatū & i lit-
tore Alexādria iḡes ciuitas atq; clara pharos iūcta: &
tēdit uſq; Peluſiū: qđ arabis coterminū ſinē facit ægy-
pto: hēns ex oppoſito cyprū. Ellespōtū ma, i cōfinio
troadis: ab asia ſepat europā: teſtioniū ſeruans aternū
ſupbiæ xersis: qab abido i ſestū illi oppoſitū oppidū le-
andri amoꝝ claq; pōtē ſtrauit: & exercitū oēm ſiccis pe-
dibus i europā ex asia i troductit̄. Cuius atēq; littora de-
ſribant̄ nois cā apponēda. Helles, n. athamātis filia cū
phrixi frē iſidiias fugiēs nouercales: aureo uecta ariete
iſfortuio ſuo has i undas cecidit: & abſorta de ſe nomē
dedit ūdis ppetuū. Vt qđ pōtū dicebat̄ atē: dicereſ po-
ſtea helleſpōtū, hēt iḡe mare iſt̄ iſtiū a ritheo littore,
ubi aiacis ſepulchre: & i ſe cōtiet bithimios & mariādi-
neos: & i europā chersonēſi eiq; ſinē facit p̄pōtidis ſe-
quētis iſtiū. Eous is uocat̄: q̄ recte ſub oriēte ſole æq;
noctii tpe cōſpicif; ſic dcūs: q̄ eos grāce ſplēdor latie-
dicas ſub quo p̄rio terris adueiēte ipe i euꝝ gāges eſſlu-

& harenis obducta & a serpētibus occupata ē. Cuius in cōspectu aiūt aliq̄ isulas eē: q̄s hesperidas dicimus In cōtinēti uero ab harenis mōte exurgere tantæ a/ titudinis: ut cælū etiā penetrare uideat: traditū ē: cui ex opposito fortunatas isulas afferunt. Solitudini at dictæ p̄ximi sequunt simātopodes: & iflexilēris cru/ ribus: q̄ potius serpe, q̄ p̄gredi arbitranſ. Deinde pha/ rusi: p̄st quos lætiores apparēt agri: quos iter Tero/ tæ. Berini. Acebores hitant: & Zegitrage getulorūq̄ uagantū opa cognoscunt: q̄bus atlanticus iūgitur oceanus finem faciens æthyopico.

Euboicū mare i mediterraneo duplex ē. Aliud i ægeo aliud in capano seu tusco mari. Q̄ d̄ in ægeo euboicæ adiacet isulae a q̄ denoīatū ē. Q̄ d̄ aut in tusco cuma/ rū baiarum q̄ alluit oram ab euboicis aduenis & cu/ marum conditoribus nuncupatum.

Euripus maris ē sinus in ægeo iter euboā isulā & boe/ tiā seu phocidē in lōgū arctūq̄ p̄ductus. Quē aiunt aliq̄ septies iter diē & noctē statutis horis reciprocas agere uices: & iō isidū eē carinis. Vege q̄ fide dignio/ res sunt: dicunt hunc iter altissimos mōtes tā conti/ nentis q̄ isulæ nunc huc nūc illuc assiduis & ipetu/ sis uentis ac motibus p̄priis adeo temere rapi: ut nō nūq̄ ex altissimo mōte uidea deiici p̄ceps iflexuosis reuolutus p̄cellis tā uasto absq̄ itermissione agitat ipulsu: ut nulla in eo nauigiis statio tura sit. Volūt ta/ mé nōnulli hoc noīe euripus: qd̄ tēpestuosus sonat: alicuius maris i singularitate nō esse: sed oīum ob ar/ ctū meatū ipetū acrius faciētū: ut & fretū ē. Sane q̄a hic sinus ipetuosior cæteris existimāt nomē i singu/ laritate sibi hos q̄s p̄ excellentiā occupauit.

Euxinū mare ē qd̄ uulgatori uocabulo pōtū dicitus. Ab euxio fluvio: q̄ in eū effluit: ut q̄busdā placet: de/ noīatū: quū ante uocare axenū ut supra dictum est. Hoc extremū mediterranei maris totū i aq̄lonē uul/ turnūq̄ recedēs maximū ambitus ē: & artissimo ho/ stio p̄ bosphorū thraciū imis̄lūm atrox atq̄ nebulo/ sum & raris statiōibus nautis gratū: nec molli & ha/ renoso littore sicut reliq̄ circūdatū: aq̄lonibus patu/ lū oē: & ob multā aquarū multitudinē fluctuosum seruēsq̄: & nōnunq̄ cogente gelu cōdensatū est. Hoc iatrātibus hēt a dextris Calcedonē ciuitatē ab Archia megaresiū p̄cipe conditā. Inde maritidineos cū spe/ cu Acherusia: p̄ quē Herculē cerberz ad supos traxis se credebant: & inde Paphlagonū littora. Calibes & amazōia castra: tabaréos: & ide mosinos p̄ oē corp̄ notis insignes: ac post hos Macrocephalos: discaros: busedosq̄ trapez̄ & cæra cognitos. Hic colchos pha/ sis fluuius: & Phrixī téplū cū luco & in hemochorū sinibus dioscortas a Castore & polluce cōditā ciuita/ tē. inde ferinthos & bosphorū chymericū: tanais ho/ stiū meoticas paludes asiæ finē & initiū Europæ. Ast hinc sinū cabolimē cortonū oppidū: ut ferē: a Diana cōditū: & specu: nympheū sinū: carcinitē: borostenis hostiū: calipidas: hystrōsq̄: & hystri hostia septē. Ac ide thraces i orā usq̄ euxini penetratē: apud quos p̄/ ximā hostio hystri hystrōpoli īde portū cariā & p̄/ mōtorū pistri & bizonis motu terræ lapi uestigū portucrinos Dionysiopolim: mesembria: anchialos: magnāq̄ apolloniā: thimniā p̄mōtorū: ubi elmide/ sonē philas & phinopolim bosphoro thracio iūctā: apud quē īmitti euxinū a mediterraneo certissimū ē. Sunt p̄terea q̄ dicat huius aq̄s ferē dulces eē rōne i/ gentium fluuioḡ in illud continue euomentium,

Iarus nomē ē maris ubiq̄ facta quoq̄ casu diuisione furens incidit: urputa inter Italiam & Siciliā: q̄s qdā existimant olī suis cōiunctas: & terræmotu postea separatas a qua separatione id mare: quod medium inter eas ipetu ferē pharus dī: nam pharus græcæ la/ tine diuisio sonat. Vege hoc nomē Siciliæ pharus p̄/ cæteris seruauit: seu q̄a māifestior fuit diuisio: seu q̄a notior græcis atq̄ latinis: huic supereminēt ab Italia rhegium & a Sicilia messana ciuitas iclyta.

Fœnicū mare syriaci maris ps ē: a phœnicibus littus illud scolētibus dictū: a meridie arabū habens: ab ar/ ctoō aut ciliq̄: & in cōspectu cypriq̄.

Fīō ma. sic. n. ab antiq̄s noīatū ē: qd̄ corīthū diximus. Fretū mare: & hoc potius generale est nomē unicuiq̄ mari p̄ artos meatus trāseūti: ut de Euripo diximus q̄ recte p̄priū alicuius: & ideo nisi apponatur quod uelis: de quo dixeris non ītelligetur: utputa fretum bosphoranum uel siculum: & sic de cæteris.

Aditanū mare a gade isula extremiti occidētis nomē accepit olī a phœnicibus habita/ ta ultra p̄montoriū calpem.

Galileæ mare lacus ē: ut supra scripsimus. Sed sic more suo a iudæis qui oēs aqua/ rum congregations noīant denominatus.

Gallicū mare duplex est: aliud iter hispanū spatiā & tuscu aliud inter hispanū & germanicū oceanū. Qd̄ aut iter tuscu & hispanū a nōnullis ps tusci creditur Denoīatū aut ē ab adiacente gallia bracta seu narbo/ nēsi: hēns secundū quosdā a Monico ligustino: pro montorio initū: & sic prima eius in littore ciuitas ē nicea q̄ alpibus subiaceat. Alii uolūt q̄ huius initū sit ab hostio uari fluminis uetusto Italiæ termino: sed nō refert. nō sumus empturi nūc: ut acré q̄onem de terminis faciamus. Quū igif in p̄gressu habeat lace/ donē massiliensiū portū & ipsam massiliam a Phocē sibus olim conditā & hostia rhodani: & ulterius be/ tras & littus cui leucata nomē: & ora fardonū: uicū cliberræ magnæ quondā ciuitatis atq̄ opulentissi/ mæ uestigū tenue: & iter p̄montoria pyrenei sinū salsum apud ceruariā finē sumit: ubi hispaniēsis ini/ tiū. Aliud at i britānicū mare uersū & pirenei p̄mon/ torio p̄cipiū faciēs: & i arctōū tēdēs: hēt iter alia ga/ rūnæ fluminis hostiū: santones populos: & ossissimos morinosq̄ usq̄ ad rheni fluminis hostiū: apud qd̄ germanicus incipit oceanus.

Germanicus oceanus ab hostio rheni īcipiēs lōgo tra/ ctu usq̄ ad Codanū p̄tēdīs sinū: gelido sub cælo fe/ re littora hēns īcognita: quoq̄ susceptus gremio nūs quā late patet isulis pluribus nō lōge distatibus. Cir/ ca eū tamē sūt ibri & teutoni: & q̄ ultimi germaniæ sunt hermiōes iūcti farmatis: nec desunt q̄ uelint ad

Cimbros usq̄ protendi. Asus sinū ē icarei ma. ab alicarnaso cariæ tēdēs in ioniu. Cuius initū a neapoli ē Ca/ riae ciuitate: finis uero basilici sinū initū & i eo barcilos ciuitas est.

Icareū mare asiatici maris ps ē a Telmeso licio: ciuitate: q̄ liciū finit: īcipiēs & ide post pedalionē & citriā p̄mōtoria caunū hēt oppidū secus anē galbiā: & ide alicarnasū nauseoli regis tuulo īsignē & i p̄gressu si/ nū timinā scoenū & bubesinū & crudū oppidū īcor/ nu pene isulae: & sinū tetricū: & ultraleucæ littmi/ ridos & neapoli sinū iasiū atq̄ basilici: q̄ iōiæ iūctus

De Maribus

Icaro finē facit: qđ a caria addita, i. denoīatū puto,
Icareū mare aliud a supiori nullis cogif littoribus qn
immo iter sardū mare & siculū eē dicūt: sic a casu Ica
ri cū dædalo patre fugiētis dictum. Hoc alii uolunt
inter creticum & siculum esse.

Illiricū ma, ps ē adriatici. Esto & adriaticū totū ēt uo
ceū illiricū. Nā illirū a quo denoīatū ē pseuerat usq
tergestū. de hoc supra ubi de adriatico dictū est.
Indicū mare pmaximū est: & satis patet unde denoīa
tū. Credis qđ tātū pgredi: ut. lx. diez noctiūq tēsis
uelis assiduæ nauigationi sufficiat. Incipit at sub uul
turno: uel q̄si ab eo pmōtorio: apud qđ sericū termi
nat: & ab idē ad gangis hostiū usq paliborros habet
populos. Ex aduerso at hostii gangis isulā eē dicunt:
cui nomē argiræ: argéteum solū habētē. Præterea &
raprobæ igēs isula hoc i mari ē diues: & a plurimis
posseſsa populis: & hic ppe sunt ea hostia: q̄ solis ap
pellatē ađo hītatōi aduersa: ut igrēsos circūfusī aeris
æstus cōfestim exāmet. Eqđ nō forsū absurdū pa
radisi delitiæ ibidē igrēsu fore. Inde dicūt q̄ a ioli
de usq cūdū recta sint littora & i oriētē spectatia: ea
q̄ icoli a timidis effemiatisq populis. Verz marinis
opibus affatī ditibus. Post hos pmōtoriū Tamū eē
dicūt. At eius i cōspectu isulā crīsem nūcupatā: adeo
auri abundatē: ut hīfe dicaf aureū pauimētū. Atamo
uero a quo flecti tellus incipit i meridiē usq ad rubri
maris hostiū desertā oīno a feruoribus afferūt regio
nē. Sed alii aliter. Nā ab hostio gangis i rubrū mare
uenētibus cōpertū aiunt prio p littus aboridonē re
gionē & nicedosioz ciuitatē & barbari fluminis ho
stia: & mocites pōpulos: quos penes Alexāder mace
do cōdidit ciuitatem: & macrosios icolas strōduxit.
Post hos uero asperā atq sterilē ūētē regionē dicūt:
palmas tamē alētē: & hoies oīno ūcultos: & mapalia
coriis tegentes pīciū: & itōlis ūguibus ac pīciū aut
beluage coriis corpora uestientes: & bestiali ritu crudas
mādētes carnes habētē. Ast post istos crodosia repiri
puiciā fertilē rez oīum hūano usui opportūaz. Et
ide Tamādā: & post hāc sagarā a pīs hoībus cultā: q
qdē pīs rubro mari ppīq lūt: cuius i hostio idici ma
ris finis ē. Infeḡ mare tuscū ē: sic. n. illud pīs pīs
teres p respectū ad adriaticū qđ supius ē uocauere.

Ioniū mare asiatici maris ps ē ab Ionia puīcia cui adia
cet nūcupatū. Incipit. n. a fine sinus baſilici: quē icarei
maris ultimū diximus: & prio a Possido pmōtorio
oraculū cīgēte apollinis: cui olī cognomē baramacii:
& postea didymī fuit. Protēdīs miletus idē urbs tha
letis astrologi pīa: Menātri hostiū & lacimius mō
clarus Endimionis fabula repīf: & post hūc gesi flu
minis hostiū pānoniū: regio phigeta atq ephesus cla
rissima téplō Diana ab amazoniis cōfēratū: idē cai
ster amnis libedros & clarii apollinis phanū a mātho
tiresiæ filia cōditū. & post ephigonos colophon: mo
psī māthōis filii opus. Inde Smirneus sinus othos &
clazoniæ thermodoontis fluminis exitus & leuca ci
uitas atq crisonea finē mari ionio faciēs eoliq iītū.
Ioniū mare aliđ a supiori a pmōtorio malleæ sumit
initiū: circa qđ termiatur ægeū. Inde laconicā alluit
oēm: & malleā usq tenarō pmōtoriū: & p⁹ acritā &
ithi pmōtoria atq tismeū finū: & idē littora q̄ icolūt
chelonates & taraxi: quos iter cyllene Mercurii nat
uitate celebris hētū. Inde corithiū sinus epiri regio
nē cū Ambrachio littore usq mōtēs ceraunos: a qui

bus finis: hēns a circio adriaticū: ab occiduo siculū: a
meridie africū ab oriēte creticū mare. Ionū aūt no
miatū aiūt a ionio uerustissimo: atq̄ iclyto rege: de
quo p̄ter nomē nil aliud legisse memini.

Ip̄boreus oceanus asiatici littoris sub actoo primus ē:
ubi nō sol quotidie: sed auerno æqnoctio usq ad au
tunale ibidē cōtinue pseueras: reliquū ani regionē il
lā nocti ppetuæ dereligt. Aiūt hic ab hypboreis cul
toribus noīatus: quos iustissimos eē dicūt & agustā
sed apricā terrā hēre: & diutius uiuere q̄ reliq morta
les faciāt: qđ ego miror plurimū unde tā repente mi
te illis orias cēlū: sed de hoc uideat alii. Is aūt uersus
uulturnū a caspicio termiāt oceano: ut qđa dicūt. Ego
at eū hīfe a circio cibroḡ: & a uulturno scythaꝝ ocea
nū arbitror. Eius at i littorū nil méoratu dignū dicūt.
Ipponēsis sinus maris africi pars ē a candido & Apol
linis pmōtoriis scūs: & ab ippōe diariōto denoīatus.
Ircanus sinus caspii maris est: de quo q̄a ubi de caspī
scriptīmus dictū ē. ordini tātū apposuisse satis ē.
Ispanū ma, diffusissimi circuitus ē: q̄ i mediterraneo i cī
piens definit i gallico oceāo. A ceruaria igīt cōcipiēs
ubi gallici maris finē diximus: Emporia phocēiū al
luit & louis mōtē: i quo hānibalis scalæ arq̄ tarraco
nē Scipionū opus: Betulū: Bracinū & opulentissimā
maritimaz urbiū Tulcīm: uallētiā: & sagūtū: & inde
carthaginē: spartā uegentanū sinū: & malacā: & calpī
cōtingēs exit i oceanū: ubi prio carthaginēiū ipiens
sinū: & ad louis pmōtoriū ueniēs tertis cadētibus i
littora flectis occiduū spectantia recte: & sic fretum
egressus Gadē alluit isulā: & cepiōis monumētū sco
pulo potiūq isulae positū Bethis hostia: & idē lusita
niā ultra ana fluuiū i tribus pmōtoriis distictā: ultra
quā retrahētē se solo i euꝝ flectis: & effundis lōge la
teꝝ oceānus ifundēs ueteres turāulos: & oppida tur
duloḡ & flumē mundā suscipiēs: & idē duriū a quo
lōgo tamē tractu usq ad pmōtoriū celticū celtas al
luit. Inde ad scythicū cōtiuo obseruat littore: isūdēs
artabros & ianasos: & post hos astures: quoꝝ i litto
re tres sūt aræ: q̄s ūstianas uocat icolae pene i isula se
dētes & Augusto Cæſari sacræ: deinde le coartatē hi
spania Cantabros irrigat: & inde uardulos pyrrenei
pmōtorio iunctos quos penes hispaniēsis finitur
oceānus & gallicus incipit.

Iſſicus sinus est in mari cīlico sic denoīatus ab Iſſo oī
celeberrima ciuitate. Est enim inter amanum mon
tem & ammodē promontoriū.

LAconicū mare ægei ps est & ionii: a scylleo
pmōtorio achaiae ubi eius initiū ē usq ad
pmōtoriū malleū: Ionii at a malleo usq
ad tenaron: ubi finis. Laconicū aūt a regiōe
quā alluit dicitur: in qua lacedæmonia.

Laturus sinus ē i mari numidico iter auisa castellū &
fardabalē fluuiū citra cōē gētis regiæ monumentū.
Libycū mare iter africū atq ægyptū ē cyrenaicæ pui
ciæ adiacēs: & iō a nōnullis cyrenaicū nūcupat. Inci
pit qđ ab aris philenoge: apud q̄s africi finis ē. Hēt p
mōtoria zephiriō naustatinos & Parethoniū portū.
Inde catabathmos deuexa uallis ē: cuius i cōfinio ma
ris huius ē finis: & ægyptiaci pīcipiū. Libycū autem
a libya dictum: cuius pars cyrenes est.

Liburnicum mare adriatici pars est a liburnis illyriis
denominatū: quos hodie ſclauos dicimus.

Lyciū mare asiatici ps ē a lycia pīncia cui adiacet de

nomiatū. Incipit aut̄ a phaseli paphiliæ ciuitate: quā penes paphiliæ maris ē finis: a q̄ sequit. u. caria. eūti: i de portus: & tauri pmotoriū īgēs: & idē limira flu mē & ciuitas & patara cū apollinis delubro atq̄ ora culo fide delphico simile. Post at mōs gratius & thel mesos ciuitas q̄ finē mari facit: huic & icareo pr̄stata initiu. Ligustinū mare tusci maris ps ē: a liguria p uicia: cui adiacet denoīatū. Hoc ītiū sumere qdā uo lūt ab hostio arni fluminis: ut pisare ciuitas media li gus sit & tuscorū reliq̄. Alii uero dicūt ab hostio ma cr̄a flumis lunæ ciuitati pp̄ quo ītief: qd̄ uerius cre ditū: ex quo & corni scopulo pcedens ueneris portū facit radices q̄ mōtiū optimi uini feraciū alluēs. Genua īsigni ciuitate relicta extēdit ad sabatiā seu saonā & albigenū & uitimiliū atq̄ mōichi pmotoriū: qd̄ penes scdm quosdā maris huius ē finis: sed addūt ali qui niceā ciuitatē: & qd̄ littoris ē usq̄ ad hostiū uari flumis: qd̄ Italie piter & ligustini ma. terminū dicūt Are aquaꝝ maximaꝝ generale nomē. Sin gularē autē eius q̄ oceanī tātū ē: & iō mare dictū: q̄a sit amaḡ sal sedine nimia: & iō si absolute mare dixeris: p totius aq̄ elemēto s. oceāo sumēt. Tunc āt p pte: quū cognō mē apponif. Maliacus sinus ægei maris pars est in ter sinum pegasum & opuntium.

Maurū mare & mediterranei p̄e occupat & occidēta lis oceanī. Nā ab hespucera pmotorio: qd̄ oceanī he spidū finis īcipiēs usq̄ ad mulacā fluuiū q̄ in medi terraneo a mauritania numidiā separat: tractū ducit: qd̄ gdē & atlāticū d̄: & iō satis sit qd̄ d̄ atlāticō d̄tū ē. Mauḡ tamē seu mauritanū dictū ē a maurita nia cui adiacet. Macedonicū mare ægei nō mīma ps ē: a macedonia denoīatū qd̄ quidē īcipit a pallene mōte: q̄ thraciæ finē facit: & (ut qbusdā placet) exten dif usq̄ megaram: quo isthmos iterpositus misceri ægeū ionio nō pmitit. Cuius littora ciuitatibus si gnant inuieris. Inter q̄s clarissima pelles tā, Philippi pris q̄ Alexadri filii regia. Est pterea & flexus megib bernus iter pmotoria Dyri & panestreū: & q̄ copos d̄: portū idē torōis mistella & megiberna ciuitates Post q̄s canastreo pmotoria pp̄iq̄ sena megibernea fa i medio q̄ dat gremiū terra lōgis i altū emissis late ribus īgēs iter maria sinus ē. Inde eū axis p macedo nas thessalosq̄ excurrit: anteq̄ thessalonices & inter utrūq̄ cassandra ē. Inde cindra: aloros: icaris: apeno: ad sepida: corrutra: melibæa: castaneaq̄ a qbus usq̄ megarā ellas appellat græcia: quā macedoniæ pte: ut supra dixius: qdā arbitrarī uidēt: & si sic cōcedat a sa pide pmotorio p demetriā: & balō & ptoleō & eth mō i pegaseū deuenit sinū: i quo urbs pegasa & sper chii anis hostiū. Inde mallacus & opūtius: i gbus la conū gloria aduersus plas thermophilæ: inde oroes carphagnemides: alope: antedō: glauci: larūnā & au lis agaménonia: maratō īsigniū tituloḡ mēorabilis & tanais: i q̄ Amphiarai delubru nemesis phoricos & bauronia & pmotoriū suniū: & ad meridiē se fle Etens Ella pyreneū atheniesiū portū feruido obiicit soli idē schirōia saxa: & ultio megarésiū tractū apud isthmon terminatū: qua macedonici maris finis ē. Mediterraneū mare: & id rūdibus demōstrādū ē: est in q̄cqd̄ maris hēmus ab Abila mauritania & calpe hspaiæ pmotoriis herculis colūnis ab oceāo hēmus eo mediterraneū nūcupatū quia per medias effunda

tur terras: quum in circuitu: stet oceanus. Megiberneus sinus macedōici ma. ps ē: de quo paulo supra. Misū ma. asiatici pticula ē: cuius ps ab æoli is icolis denoīata supra descripta est. Reliq̄ troas d̄ a troianis tota misū a puīcia cui adiacet sic oli denoīata. Incipit. n. ab idē mōtis radicibus: & cytheriā andrīmetiōne austrā & cressā oppida ī littore alluit. Inde Antādrū & gargara: atq̄ assonā ætholoḡ colōniam &acheon limen: de quo supra: & ritheum qd̄ penes huius maris finis est.

Myrtoū ma. apd̄ pmotoriū Laconiæ malleā puū īter ægeū & ioniū ē: sic a myrtillo mercurii filio dictū: q̄ quī ēēt oenomai regis elidis auriga: & illi hippodāmia ēēt filia q̄ cū peeribus petētibus se aurigatus ini bat certamen uictosq̄ morte mulctabat: Cōtigit ut pelops & peteret & iiret certamē: clā corrupto Myrtilo auriga: hoc pacto si uictorē faceret se illi primū hippodamiæ cōcubitū cōcessuḡ: q̄ factis cāreis axi bus q̄drigis: eisq̄ ī cursu dissolutis Pelopē fecit uicto rē: cui quū posceret pachū a peleope ī mare deiectus ē: in quo moriēs mari nomē ppetuū dereliquit.

Mormorūa oceanū sub seprētrione uocatur a cymbris: quibus proximus est: qd̄ idē sonat qd̄ mortuū mare: eo q̄ ibidē cogente frigore congeletur.

Mortuum mare assaltidem lacum noīari iam dixi mus supra: eo q̄ in eo nil uiuum recipiatur.

Massilianus sinus in mari thracio: qd̄ ægei ps ē: cōsūt alterū chersonēsi latus occupans. Hic a iugo pha ciæ uallis icludit: & ex fluuiō quē recipit melas ēt nū cupat: duas ī se urbes cōplectit Alopochoñesum & ī altero isthmi littoris latere positrā cardia: inde sequit Aenea ab ænea troiano conditore denoīata: quum iam finis fuerit huic sinui.

Magnū mare id d̄ uulgo: qd̄ nos & euxinū & axenū īā dixius: qd̄ iō magnū illud uocat: eo q̄ iter cāteros mediterranei maris sinus īpe sit max̄us: & sp̄ in reli quū uideſ effluer: & nō ut alii sinus faciūt: aliq̄do su scipe: qd̄ cōtigit pp̄ īestimabilē aquaꝝ copiāq̄ ī illā a plurimis maximis flumib⁹ fundit: q̄ p arctissimā fauce bosphori thracii in mediterraneū ipellit cursu cōtinuo: a quo ignari existimat reliquo mari aq̄s cō cedi omnes: non aduertentes unde deuenerunt tam huic mari q̄ reliquis.

Ep̄tūnus cuiuscūq̄ maris aut totius aliq̄do nomē ē: quē eiusdē deitas poetica fictio ne īpm mare aut maris designet potentia. Nā de se neptunus hō fuit: & Louis fī atq̄ Plutonis. Et quū paternum diuiderent regnū: quā circa maris oram erant in sortem deuenere Neptuni: ex quo fabulæ locus assumptus est.

Numidicū ma. iter mauritanū seu atlāticū ē: & afri cū: a numidia regiōe cui adiacet nūcupatū. Incipit āt a mulaca, flumie: & ī orietē tēdēs hēt ī littore amphi ci flumis hostiū & cāfāreā oli iolā lubā regis regiā. Inde cartimā & arsimā oppida & latuꝝ sinū & far dabalisi flumis fauces: quē ultra cōe regiæ gētis mo nimētū ē: & post emētū aliq̄diu litrus Metagonū p̄motoriū: qd̄ huic mari finē faciēs africo p̄stat initiū. Sane & si ī littore nō sit: qa aliq̄do ad mare p̄tinuisse uī: mirabile quoddā nō erit icōgruū recitasse. Est ergo ad itriseca Numidiae locus: i quo spiæ pisciū mu ricū ostrearūq̄ fragmēta saxa attrita ut fieri solet as siduo maris motu: i fixat pterea cautibus ancorā &

De Maribus

alia plura testantia ibidē iam mare & portuosum ēt
fuisse nil fidei minuēte solo: quū nil herbidū alat.

Ceaūs hic p̄f & aq̄ ppetuus hospes ē adō
grādis ut soli deo creatori suo cōphēsibilis
lit. Oēm pterea abies & cōtinue īdeficient/
bus undis terrā: quā & pluribus atq̄ uariis
icurisōbus stras cōmerciis reddit habilio/
rē: & humectatōbus foecūdiorē facit: illāq̄ circū sta/
tutis uicissitudinib⁹ adeo ipetuoso iuadit æstu: ut
seras ex littore repētio reditu rapiat: & nonnunq̄ ma/
rinas beluas ī siccō destituat. Cuius æstu cas̄ plures
reddidere maiores: q̄s ego quū alterius uideant cōsi/
deratōis omittā. Cur dicat ēt oēaus: plures dicūt rō/
nes. Nā alii: eo q̄ more circuli terra abiat. Alii q̄ occ̄
currat: qd̄ magis & noi & op̄i adaptat. Alii q̄ ut ī cæ/
lū purpureo colore cōspicuū sit: & hmōi: q̄ m̄
gis placet accipiēdā lectori reliquo. In eo isulæ īfinitæ
& beluage īfinita mōstra: & ex eo qcqd fontes: qcqd
lacū & flumia: qcqd ubicunḡ sit liquoris hūditatis
uel cuiuscūq̄ aq̄ iūm̄ & deriuaf exhaustiōibus ter/
rae uisceribus. Opūtius sinus ē ī ægeo mari ab opū/
tio ciuitate denoīatus: Termopylis pximus.

Orcadus oēaus ab isulis orcadibus: qbus circūfusus ē
dī. Hæ āt nūero. xxx. sūt angustis iter se distictæ spa/
ciis: ex qbus. vii. q̄ emodes appellat̄ germanico littori
oppositæ sūt in eo sinu quē lūpra codanū dixius. Ex
iis āt codanonia: quā teutoni icolūt: ut foecūditate ali/
as sic & magnitudine excedit. Reliq̄ sarmatis sunt ad/
uersæ: & fluxu atq̄ refluxu pelagi q̄doq̄ ssulæ appa/
rēt: & aliquādo cōtinēti ānexæ. In his oēnes gdā asse/
rūt hītare hoīes: ex auenis atq̄ ouis palustriū auū ui/
uētes: & hippodas egnos hēntes & sanalos: qbus sūt
igētes aures & ad regēdū oē corpus habiles & alios
hmōi: qd̄ ego fabulosū credo potiusq̄ credibile reor.

Egalus sinus ī ægeo ē mari iter demetria/
de thessaliæ ciuitatē & maliacū sinu: a pe/
gasā denoīatus urbe: spchiū recipiēt amē
famous qd̄ & apd̄ ueteres iclitus. Aiūt. n.
q̄ minia colchos ituri: ex eo argō nauē ad
iter soluūt. Paphilicū mare asiatici ma. ē ps īter ci/
licū & lyciū positiū. Nā a nemurio pīmōtorio qd̄ eū a
cīlico separatiōes hēt ante alia melā fluuiū: aspidos
ciuitatē ab argiūs olī cōditā ī mōte. Deinde cestros &
caractes fluuios. & īter eos pgamū oppidū. Ultra ue/
ro sardemisū mōtē & phafelis ciuitatē amopso quō/
dā cōditā: & finē Pamphiliaæ facientem.

Persicus sinus oēai ps ē: & si aplissimo hostio terras ī/
tret: & postmodū diuidat ī pīscū. & arabicū sinu. In/
diā tamē ab æthyopia disgregat. Is iḡ q̄ pīscus dī: cū
orbe maxio terras occupauerit: & ī fine sui hūani fe/
re capis uestigiu fecerit: hēt circa iītū sui carmanios
sine ueste: sine fruge: sine sedibus ac sine pecor̄ hoīes:
cute uelāt pīscū: & eōz carne pascū: hisuti corpus
oē p̄ter caput. Per hos setis ī. mare flumē fundit: ide
credo si pīscus sequūt. Ea uero ī p̄te sinus q̄ ītrati ma/
ri uī opposita: Caldæi insidēt. Parte uero ex altera si/
nus: q̄ carmaniis opposita ē: arabes hitant oēm tenē/
tes orā. Polaticus sinus adriatici ma. ps est: & scdm
quodā Italia ab histris distermiat a pola dictus: quā
quodā icoluere colchi. Mare qd̄ pcelosū: & ora illa
nauigatib⁹ pniciosa plurimū. Nūcupat āt uulgo q̄r
naro. credo a poplo carnoge: q̄ iā dudu circa adiacētia
hitauit. Pōtus is ē sinus: quē supra euxinū dixius

seu mare magnū. hūc denoīatū pōtū uolūt aliq̄ a pō/
to mitridatis rīgno: qd̄ ego p̄ter hūc sinū nūsq̄ rep̄i.
aliq̄ dicūt dictū pōtū: q̄ breuis sit q̄si pūctus: & tunc
breue sumā q̄tū ad p̄funditatē: q̄ illi modicā dixius.
Et ob id tīnos: phocas: delphiesq̄ rātū: & nullas alias
marīas bestias suscipit a lōge plurimū p̄fecto talē no/
minis huius cām pīscati sunt: aliq̄ dicūt q̄ pontus idē
sit & æquor. Scio q̄ unūq̄d̄q̄ hōrē mare est. Sed q̄li
ter pōtus æqlitatē significet aq̄r̄: ut æquor facit: nō
uideo. Sic dicūt & pōtū maris ipetum. Sed tūc cū illi
magisq̄ oēao: q̄ lōge ipetuosiō ē. Dicūt pterea pōtū
idē qd̄ marinū dec̄: qd̄ ego audio: sed nō itelligo. da/
bo iḡ & ipe nouā noīs cām. Arbitror qd̄ē a prīcis la/
tinis denoīatū pōtū: q̄ aliq̄to tpe aī i glaciē coactū
trāslire uolēt̄ p̄ aliq̄ sui p̄tē pōtē. i. trāstū sui faciat:
sēt̄ q̄ ob maximā aq̄r̄ dulciū in illū effluētiū & eius
respectiue breuitatē semidulce uel fere dulce factum
potū p̄beat. Veḡ haec supflua curiositas est.

Propōtis ma. ē īter thraciū bosphorū & hellespōtū: ab
oriēte asiā alluēs: ab occidēte uero europā: & iccirco
fere ī modū lacūs circūdatū. Propōtis āt uocat̄ q̄si pō/
tū p̄ueniēs seu iuxta pōtū. Incipit exētibus hellepō/
tū: & ī pōtū tēdētibus a dextris apd̄ lāpsacū oppidū:
finē ibidē faciēt hellespōtō: cui ppīquus fundit̄ grā/
cus fluuius: ultra quē cizius ciuitas a cizio denoīata:
quē minia colchos tēdētes pugna fuderūt atq̄ oc/
ciderūt. Post hāc plagea & fidace pelasgoge coloniæ.
Inde ridacis flumis hostiū ultra qd̄ discilos oppidū
& misserla. Hic sinus sequūt duo: quoḡ alteri nō est
nomē: quē chion ēporiū phrygiū aplectif. Alter uo/
cat̄ olbianos ī gremio hēns astatonā olī a megarensi
bus cōditā. Inde seq̄f fretū illād̄ exiguū p̄ qd̄ itur ī eū
xinū: ubi thraciū bosphorus hēt iītū: & iō a sinu ol/
biano ī europā p̄uo trāspretāres tractu & uersus hel/
lespōtū ueniētes relicto bizātio thraciī bosphori finē
hēbūt a dextris filibrīa pintos bithinū & hostia argi/
ni & atyrae fluuioge: & inde ēa p̄tē thraciæ quā iādu/
dū thesus tēuit rex & bisaltē famioge & gipfelā: & eū
locū quē macrōtios dixere graci. Et īde lysimachia ī
radice magnepen: quā penes ī fretū hellespōtaciū cor/
gi īcipit mare: & iō ppontis ibidē terminatur.

Vbrū ma. īter idicū & æthyopicū oceanū am/
plissimo ore ab austro ī septētrionē fundit̄: &
ne ī mediterraneū exeat a terris psaḡ arabicūq̄
tenet. De quo q̄a supra ubi de arabico & psico sinu
scripsimus fere oīa q̄ dici possit̄ sūt opposita: noīs tā/
tū cām reddidisse sat erit. Dīt̄ āt rubr̄ q̄a rubri colo/
ris appearat: non qd̄ē q̄a sit: sed q̄a adiacentia littora mi/
nio fere similia sunt p̄ eūdē lipidū atq̄ trāsparēs suū
colorē mōstrantia: ab ignariis rubras eē aq̄s arbitriari
faciūt: & īde rubr̄ denoīari. Insulae cōfertū ē: quā
notissima q̄ sepulchre. Eritræ regis seruat: a quo enā
denoīatū ē: īsigne pīstīt̄ itieris siccō uestigio hēbrai
co populo moysē duce ex ægypto fugiēt: & Pharaon
is cū exercitu suo demersi: ut littoræ testātūr sacrae.

Alinae mare dicis: qd̄ nos alibi assaltidē lacū
diximus: īter hierico & zorā ciuitates iudææ.
Sardū mare a sardinia īsula: dictū eo q̄ illā cir/
cū alluat: ab oriēte siculū seu lcareū hēt mare. Ab ar/
ctoo tuscū. Ab occasu balearicū. Ab austro africū.
Sarmaticus oceanus a sarmatis populis littori adiacē/
tibus dictus ē: īter cymbricū q̄ magis extendit̄ ab ar/
ctoo & codanū sinu q̄ ī germaniā lūrlum p̄fedit̄: iō

Specū át littoris huius ps ē orcadū iſulage. Scyllaceus ſinus i adriatico ſeu ſiculō mariē iter laci- oniū & zephiriū p̄montoria; habens in littore petilia carcinū & scyllaceū a quo dicitur.

Scytiū ma. a scythis ē nūcupatū: & qd lōgus ē tractus terrae a scythis occupatus ab oceano. ſi euxinū rēdēs triplex ē: alios i oceanū; alios i euxinū: alios circa caspi um termios occupans. Nā qd i oceanū deſribit ſub ipo syde & cardie a p̄mōtorio cibroḡ h̄re iitiū credi tur: ſcd m̄ quodā terminari a limite hypboreo. Alii uolū hypboreū iter cib̄ eē & scythicū. Aiūt tamē eius littoris i cōspectu qdā dēſertas iſulas eē: nec alio qd scythicas noie apellari: nec littoris cultores deſribut ulli: p̄ter adropagas & sagas. Et hiqdē beluaḡ fe rocitate ſegregati ſūt: qd a caſpio i scythas emittitur ab ip̄ certis termis cōpi. Vege eius littora habitariab amerdis: p̄ſtis: ſeu p̄ſicas: atq̄ debriticis scythis iue ni: & i illi plura miſceri flumia: & iter alia araxē laxarē & oxū. Qd̄ at p̄tici ps ē ab hostio paludū meotidaḡ atq̄ tanais icipit: & uſq̄ ad hostia hyſtri flumis p̄ſuerat ſinū calis limē ſinū carcinītæ domos achileos boristheis hostia: callipidas: hyſtroſq̄: qd hyſtro flumis termiant̄ icludēs ml̄ta p̄ter dā ſuſcipies flumina. Scenū ſinus eſt icarei maris: iter ſinus thi minam & babæſum poſitus.

Sericus oceāus ſub uulturno ē iter tabi & tauri p̄mō toria: ſericiū litt⁹ allues: qdē ſeres: ut ſerf: iuſtissimi ſūt hoies. Siculū ma. ſiciliā abit iſula. Ab occaſu ſar dū hēns. Ab aqloē tuſcū: a ſurgēte ſole ioniu: a meridiāo africū. Syriū ma. aſiatici ps ē: a ſyria cui adi- cet denoiaſtū. Cuius iitiū ab ſitio ē paleſtia: ubi arabi tū termiat: & pcedēs i ſeptētrionē p̄ paleſtinū phœnicū littus alluit oē: i quo tyrus & ſydon quodā cele berriæ ciuitates: p̄mōtoriū euproſopō: & áthiochia atq̄ ſeleutia: & ultio mōs amāus: i quo ſtatī mariā dri cylicesq̄ icipiūt: & syriū deſinit mare: cui i cōpe- etu cyprus ē iſula. Syrtiū gemius ſinus ē in aſrico mari: quoq̄ prius a neapoli aſricana ciitate ſumit ini tiū: ſine át ap̄d oea oppidū cirupo fluuio pp̄iquū. Im portuosus ē & aſtu plurio ferox ob uadoḡ freqntiā & ob alternos motus fluētis atq̄ refluētis pelagi: & i termiſtos uadis euripos. Littori cuius tritonā palus famoſiſſima pxia ē: ob ibidē prio uifā i terris mieruā. Scdūs át syrtiū ſinus i aſgyptū a prio rēdētibus: haud lōge rep̄iſ a leptī ſupiori ſumēs initiu: & uti noie ſic ope par priori ē. Hēt p̄mōtoriū borio: a quo ea icipit ora quā lothophagos tenuiſſe aiūt: uſq̄ ad phicōta: qd̄ & ip̄toſo littori p̄mōtoriū ē. Inde ſequūt̄ phi lenoḡ aræ: q̄ ſenes syrtis huius ē finis. Syrites aut̄ a tractu nūcupatæ ſūt: qd̄ oia ad ſe trahere uideant̄.

Scytleū ma. qd̄ iter ſiciliā & italiā pharō dicitū: a scylla moſtro ex pte italiæ adiacēte denoiaſtū. qd̄ aiūt ſaxū ee igē ſere i ſupiori pte hūanā hēns effigiē: quiū iſe ri plures & reſectos hēat ſcopulos: iter quos dum aſtuſ ſitrat mare ab eisdē refractū: & ide tumul- ans tā rōe ſui qd̄ augētis ex cōcauitate ſpecus ibidē exi ſtētis latratiū rabie pluria canū uſ reddere ſonū: qd̄ uetuſtæ fabulæ cām dedit: ſcyllā ſ. uirginē a glauco dilecta: dū ſe lauaret ibidē ueneficio circis a canibus marinis uſq̄ ad iguina fuſſe abſortā & ibidē detēta pperuo. Volūt tamē qd̄ mulierē rapacißimā fuſſe ſcylla & hospites nudare cōſuetam: & in mare ide delecta ſaxo nomen & fabulæ locū dediſſe.

Smirneus ſinus ionii maris ps ē: icipiēs a p̄mōtorio q-

illū a colophōia claudit hēns ſupra agustias p̄ q̄ ſigre dif̄ mari hīc otos & illīc Clazomenā. In ſinū át e corina Thermoodon ánis & urbs Leuca: quiū extra ſe quaſ phoca eolio mari pxia. Clarus qdē una cū cīta te a qd̄ dī Homerī uatis origine.

Sucronēſis ſeu ſupronēſis ſinus hispanū ſuſcipit mare quē poſtq̄ iperuofe i trauit: obuio factō ferratiensi p̄ mōtorio i duos diuidit ſinus: quoq̄ prior ſupronēſis dī ſeu ſucronēſis: qd̄ potius credo: cū recipiat: So- bori: turiā: & ſucronē flumia. Amplectiſ qdē iſignes urbes ualētiā atq̄ ſagūtū: ſcdū ſuſcitanus uocat: alo- né hēns & luſcia ciitates: & eā unde ſibi nomē illicē. Supum ma. Adriaticum nūcupat p̄ rēſpectū ad ty- rhenum: qd̄ grāci inſerum uocauere: de quo ubi de adriatico ſatis diſtum.

Arētinus ſinus adriatici maris ps ē i extremis ſef̄ Italiæ a Tarēto architæ phī p̄fia uocitatus iter Salen & Lacinium p̄mōtoria coaſtus: in quo ſūt p̄ter tarētū: Metapōt̄ herclea: croto & turiū ciitates. Teſpōtius ſinus ē adriatici ſeu lonii maris ps: i quo Acherōtus flu. apd̄ moloffos oriēs effluit. Timinas ſinus ē Icarei maris: iter pādionis mōtis col- lē mare imiſſum: & ſcenū ſinum alterum ſitus.

Tyrrhenū ma. grāci uocat: qd̄ latini tuſcū dicūt. Vege ut placet aliqbus tuſcū lōge plus occupat ſpacii qd̄ ty- rhenu: cū tyrrhenū a tuſcia i Brutios uſq̄ p̄edat tā- tū. Qd̄ aiūt diſtū a regulo quodā lydo tyrrheno qui p̄tis in aſia copiis cū lydo ſre ſorte ſuſcepta nouas ſū- pturus ſedes uēit i tuſcia & Iralia ſupiorē: eāq̄ occu- pauit: & de ſuo noie tyrrheniā appellauit: mariq̄ no- mē ipoſuit qd̄ in hodiernum uſq̄ conſeruat.

Tuſcū ma. lōgiſſimo dī tractu. Nā qd̄ in aust̄ ſpe- ſtat Italiā: & aliqſulū ſpliū: tantū illi ſpacii uetus tu- ſcoḡ cōceſſit gloria. Ergo a uari flumis gloria galliā traſalpiā ab Italia ſepantis hostio ad fretū uſq̄ ſici- liæ & Zephiz̄ p̄mōtoriū: hoc iſignitū mare uocabu- lo ē: cū tuſci ante Rōanū ipiū aduētūq̄ i Italiā gallo- rū hetruriā oēm & cīſalpiā galliā totā p̄ter Veneto rū ſagūlū ſub ſuo ipio ſeuere: & tuſcia ūocauere: & ſe- cūdū nūq̄ nationū ſuaḡ ultra ap̄ceninū miſere co- lonias: ex qbus adria a qd̄ adriaticū mare diſtū eſt una- fuit. Incipiēs iḡ a Vari hostio Ligūſtinū oē ſuſ- ſignatū ē ſuo ſub noie cōtiet. Inde iter lunā ciuita- té & pīſas ubi Ligūſtinū termiari dixiū ſuſiumentes hēt i littore Pīſas olī a grācis pīſanis cōditas: arni flu- minis hostiū: uadas: uoliternas: umbronis fluui exi- tū. Populoniā uetuſiſſimā hetruſcoḡ ciitatē: ſeu po- tius ciuitatis uetigia: & Telamōtis portū. Coſa oppi- dū: portūq̄ herculis nauigii tutū: iſcolis át aduersū: poſt hēc & amonē & Pīrgī & hostia tyberis. quoq̄ altius paululū Rōa reḡ domiā ſedet. Hīc i littore ue- teris laurētii atq̄ lauinii latiōḡ uetuſiſſimorūq̄ op- pidoḡ uetigia: & ſic ancii quodā uolſcoḡ metropo- lis. Inde aſtūrā & Circeū mōtē: Circis ueneficē ſedē: Terracinam uolſcoḡ: fondosq̄ ac formias & Aeneas troiani opus caietā & miturnas & lyris hostiū, ſiue ſā liternū ſcipiōis aſricai exilio atq̄ tumulo cōſpicuū Vulturni exitū & paulo ſupra capuā tuſcoḡ coloniā ſolū ſitrat ſe maxias orbis ciuitates tertia. Inde cumas euboicas, Misenū baianū ſinū atq̄ neapolitanū ad p̄mōtoriū uſq̄ mineruæ ſeſe porrigētē. Amalphī ſa- lernū: ſilaḡ ſluuiū: palinuri portū: Velias: Buſentiu: clāpēciā: enū: lubouē: ioniu: maticanā: meridaḡ: tauri- nū: ſcyllā: regiū: regiā colūnā: locros: caſtonia: conſen-

De Maribus

atq; Brutiu a Zephiro pmotorio termiatu. Esto
sint q uelit a regio finiri oppido. In cōspectu habens
corsicā atq; sardinīa : Capreā: illuā ferri alunā : Igiliū
pōtiā: pictacusas: Capreas: & clariorem mediterranei
maris siciliā. Dictrū autē tuscū a tuscis: qui a thure sa/
crificiorū denoīati sunt: eo q; fuerint iuxta antiquorū
ritum doctiores in sacrificiis peragendis.

Enetū ma. id ē qdā adriaticū dixiū: nō qdē a pa/
u phlagōibus uenetis q ab excidio Ilionis anteno
ré securi sunt: Quinimo a pescatoribus Patauis
q nup occupatis altini sinu aliqbus semitectis isulis
aq; cōgregatis q ex circuadiacētibus uicis coaq;lium
hoium turmis ad cōmodū pescatōis ultro uenierib;
sedes statuere sibi: illas qd multa ḡ erat urbiū no/
mē: iō igētis puicāe uocauere uenetias. Quibus a dō
fortū & astutia fauit: ut elati audeāt nō aēo & ma/
ris ipiū usurpare si possint: & nouo noīe uetus dele/
re conāt ase uenetū appellātes: qd p lōga retro sācu/
la a tuscis adriaticum dictrū. De quo quoniā sub uo/
cabulo uero ubi scilicet adriaticum nominauimus
satis ample dictum est: hic repetere non curamus.
Vrgitanus sinus ē hispani maris haud longe a mala/
ca ab urgi oppido: quod in eo est: nominatus.
Vrias adriatici maris sinus ē apulo cinctus litore sub
Gargāo mōte: cuius asperg; aiunt itroītū: & extra eū
dicunt esse sipontum diomedis opus: ut a nonnullis
haec tenus creditum est.

Am pagratis mōtibus: siluis: nemoribus: lu/
stratis & fontibus: lacubus atq; flumib;: una
cū stagnis & paludibus in sinu maris oceanū
q; put a ueteribus traditū accepimus: deductisq; eis
ēt receptaculis pfunctorie designatis: ī finē laboris al/
sūpti eo cōcēdere: q regē oīum p̄cipiū ē & finis deue
nimus. Nec dubite qn p̄sape iteruenerit error & rep̄
hēdēda crebro cōpareat. Quis. n. rati ē. ut ipfectus p/
fectū possit opus cōponere? Esto (ut ab iitio testatus
fū) q̄teris ca nō anxiū acrēq; sed iocosū labore assūpli:
a quo ne aduersus intentionē meā defatigarer: q̄qd ī
mēoriā uēit nulla idagie solertiōi pacta cōcessi cala/
mo. Veḡ defectus quosdā q̄ forsa aliae magis q̄ mea
culpa occurrisse nōnūq; potuerūt nō aliqliter purgas/
se: nil eēt alid q̄d alienū ē meū fecisse crīmē: & iō ad
uertēdū: si s̄epius idē fluuius aut mons seu lacus uel
quē māuis ex aliis sub diuersis noībus uel diuersis in
ptibus nulla ex hoc facta mētōe ponat: aut dissidētū
auctoꝝ opus ē: aut scriptoꝝ: imo pictoꝝ: ignauia cō/
tigisse potuit. Auctores cū oīa uidisse nequerint: rela/
tis credere opportunū fuit: q̄ & si sūma cura exqsiue
rint uera a fallis: t̄ si aliqd decipi potuere: & iō meo
iudicio ueniūt excusandi. Scriptores at nō sic. Cōsue/
uere iā dudū celebri offō solū hoies exqsliti igēii & i/
telligētes assumi: ut satis antiq; (si q̄ sūt) testant uolu/
mia: postea ne qd icorruptū supesset ī terris qbuscū/
q̄ uolētibus pmissū ē. Quāobrē eo deuenimus ut q̄
līrā seu carāteris formā apte calamo deducere noue/
rit: Illōsp̄ cōgrue iūcē iūgere: temerario ausu nil ali/
ud itelligētes se scriptores audēt p̄siteri: & apposito
p̄cio scribere quorūcūq; uolumia: qd̄ ēt turpius reli/
ctis colo textrinisq; p̄sape auſae sunt: & audēt mulie/
res: & sic dū potius uisa q̄ itellecta designat: qdōq; ua/
cillāte mēoria: & nōnūq; dū ex nō itellectis multa su/
p̄flua arbitrā & auſerūt aut casu aut eoꝝ p̄mutat iu/
dicio: eo aē alia itū ē: ut si ortographia delecta diph/
thōgi aut ūblatæ: aut debitū priuatæ notulis pun-

statio oīs omissa & signa p̄dita: quog; opere locutio
nū uariatōes p̄cipi cōsueuere: ac iūp̄ ope taliū dimiū
tis aut additis aut p̄mutatis idictōbus līris: aliter ho/
die legāt q̄ ueteres illustresq; scripserint auctores ne/
cesse ē: & qd̄ lōge pniciōsius: esto hmōi scriptores ad/
uertat se mius recte p̄xisse: ne delētes errorē maculā
opi suo iūcisse uideāt: ultro p̄tereunt: correctis pul/
chros p̄ponētes codices. Quos qdē errores & si non/
nūq; admonēte grāmatica circa cōstructōes reducāt
i rectū p̄pria aut hoīuz aut locoꝝ fluuiorū seu hmōi
noia & potissime pegrīa nisi diuītas sit ī hoībus iūfita
emēdarī nō possūt: cū dubiū falsa ueris iniecerit. Ex
qbus satis aduerti p̄t de necessitate cōtigere: ut dū q̄
uis rē mītis oībus cognitā iuxta scriptoꝝ errores ua/
rie noīatā legimus: ex una plurīas arbitremur: & de/
ducti p̄ deuia deliremus. Qd̄ cū p̄sens opusculū to/
tū fere et noībus p̄priis barbaris et pegrinis cōstet:
cōtigisse nō erit mirabile: si ex uno fecerī plures: seu
aliqd de uno ī alteꝝ locū trāstulerī. Nec ego aliqd
cōiecturis aduertēs desistere uolui: quin potius duō
uel triā noīa sup̄flua ponerē q̄ ī uno deficerem: & de
una re duas uel plures facere malū q̄ falso iāduerten
ter noīe unā ī nullā qdōq; cōuertere. Qd̄ si correctio
ribus libris q̄ quos uideri usi lectores aduertat: sūt q̄
so ad itelligētiā faciles & emēdet. Prætereā si aliqd
fons p̄ flumē: fluuius p̄ lacu: p̄ stagno lacus: uel uer/
sa uice: hi p̄ aliis positi cōpiāt: nō mea auctoritate fa/
ctū affirmo: Maiorū imitatus monumēta: & potissi/
me poētaz ilūstriū: circa quos plurimū haecēus uer/
satus sūt: & qbus licētāe multū ē circa īmutationē fe/
re taliū scripta sūt oīa fere dixi: q̄a arbitrio meo pau/
ca qdā uisa aut sīde dignis auditā ultra q̄ scripta cōpe/
teri apposuit: nec ificabor: uidi qdā se aliter hīe q̄ ue/
teꝝ rōnes ostēdāt: qbus tātū idulgēs fui: ut mallē po/
tius eōꝝ auctoritatī q̄ oculis credere meis: & hoc di/
ctū ueli ne q̄s putet eo q̄ dixerī qdā se uisa me ob uisa
antīgtati ī aliquo derogasse. Infū si æquo nō īcedo
passū: nūc, s̄ p̄gū & ap̄lissimo stillo p̄cedēs: nūc tēui
atq; macileto: antigs auctoribus ascribat: q̄ ap̄liora
de his q̄ exāgu scribāt calamo nō liq̄re. Abūdātiora
uero aduertēs scripsi: quū certissimū habeā eruditos
his nō idigere: rudibus donec ī ap̄liorē uenerit facul/
tatē nulla tā longa demōstratio ē: q̄ nō uideāt eē bre/
uissima. Sed erit forte q̄ dicat: si adeo rudes tibi erāt
aio: cū hodie fere locoꝝ noīa permūtata sint oīa: nec
aliqd cōstet antiquū: cur usus nō es ubi opportūitas
exegisset noībus hodiernis: his facile respōdet. Non
n. ē q̄ hāc doctrinā tradiderit: aut mēoriā reliq̄rit:
nisi pauca sint. Esto p̄ cōiecturas aliq; plura dephēdi
possint: utputa quē Perusinū hodie lacū diciū: trās/
menū fuisse cōiecturamus: eo q̄ flaminū cōsulē. Hā/
nibalē ap̄d aretiū expectasse legimus: & euestigio se/
cū transimenū lacū cōseruisse. Et q̄a lacus alter p̄ter,
pusinū aretio p̄pīquus nō ē: Satis illū p̄cipimus trās/
menū: & sic de aliqbus fecisse fuerat possibile. In reli/
q̄s potius diuiasse necesse erat: q̄ alicuius posse imita/
ri uestigiū: qd̄ qdē ego nō didici. & si nouissem: libri
ueteḡ: q̄ talibus utū ūocabulis: ad quoꝝ itelligētiā
opusculū hoc elaboratū ē: oēs erāt etiā īmutādi: q̄ la/
bor erat idēficiēs: nec ē meū: nec ēt hōestē alterius eē
p̄t. Poteras dicet alter & noua & uetera posuisse. lā/
ultra cōfessus sū me oīa nō nouisse: q̄ ēt si nouisse fa/
tius forte fuerat scripſisse ut factū est: ut aliq;is labor
studētū reliquere ī geniis. Ad hoc ut dū talia p̄qrē

do fatigabunt: & memoriam firmet: & illud ad maiora sublimet: & magis delectent inuenient. Et si quodam praeter materiam aliquando copierant inserta: ad auctoritatem continue lectionis fastidium factum est. Sane dum raptim coepit studium ad metu cupies deuenire percurserem: ecce & laureas delectabilis odor oculos meos altera traxit in parte: & uidi insignem atque uenerabilem uitum Franciscum Petrarcham inclitum praeceptorum meum honesta facie & laurea uirenti conspicuum quod idmet studiū: lento tamē incedente gradu: non equidem labore atriū: sed altioribus cogitationibus pressum: & celebri atque comedibili grauitate deductum. Obstupui aspectu primo miratus: quod circa tam ifimū limē deducere hō sublimis: ide memor Maronē solitū non nunquam gregem per imas ualles deducere: & aliquando æneam suū etiā supra astra transferre: rubore suffusus plurimo constiti: & fortunā ante alia dānauī meā: quod eo me in discrimen deduxisset: ut auditor ex minimis cū praeceptore luctarer: pendebat multa euestigio animo circuolui: an irēs: & inceptū iter perficerem: ut stare: seu potius oīno redire: & pressa humo uestigia exturbarē. Occurrebat autem mihi plurima suadentia redditū: & ante alia clarissimi p̄ceptoris mei sublimitas stili ornatū redimita mirabiliter: & sententiā p̄dorositate plurima stabilis: & i super lepiditate uerborū delectabilis nimis: quātūcūq; extraea uideat materia. Præterea notitia rerū: cuius plu-

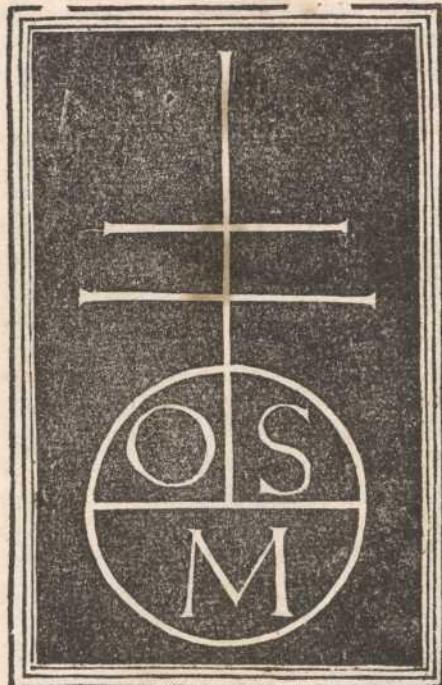
rimū indiget labor iste: quā adeo sibi familiarē nouerā: ut uidisse omnia: & tenaci seuasse memoria uideret. Et cū his ruditas mea stilus exoticus: historiarum penuria: igeniū hebes: & fluxa memoria ueniebant: a quibus p̄suasus cū iam essē semiflexus in reditum: & ecce pueri uetus uenit in mētem: quo aiunt contraria iuxta se posita magis elucescit. Et ex eo arbitratus fulgoris sui radios quātūcūq; de se clarissimos opacitatis meae tenebras penetraturos posse uideri itutib; clariores: mutauit consilium: & ad eius reuerētiā non pugil: sed obsequiosus seruulus & interis strator ī finē usq; deductus sum: uolēs iubēscit si quod meritū mihi laboris huius expectādū est cauitos esse lectores: ut siqd in hoc ope operi uiri incliti copierat aduersum: dāne illico: & sua sequatur tanquam uera stāsc sententia. Scripsi quidē: quod in bucam uenit. Ipse autem si mores noui suos: oīa multiplici trutinatione digesta: oīa ponderoso librata iudicio scripsit: scribetq;. Si quid uero cōgruū suis cōfōrme scriptis comperiatur: diuinæ bonitati doctrinæ ascribatur suæ.

Venetiis ductu & expensis Nobilis uiri D. Octavia ni Scoti ciuis Modoetensis. M. CCCC. XCIII. Septimo kalendas Martias finis ipositus fuit huic operi per Bonetum Locatellum.

Registrum huius operis.

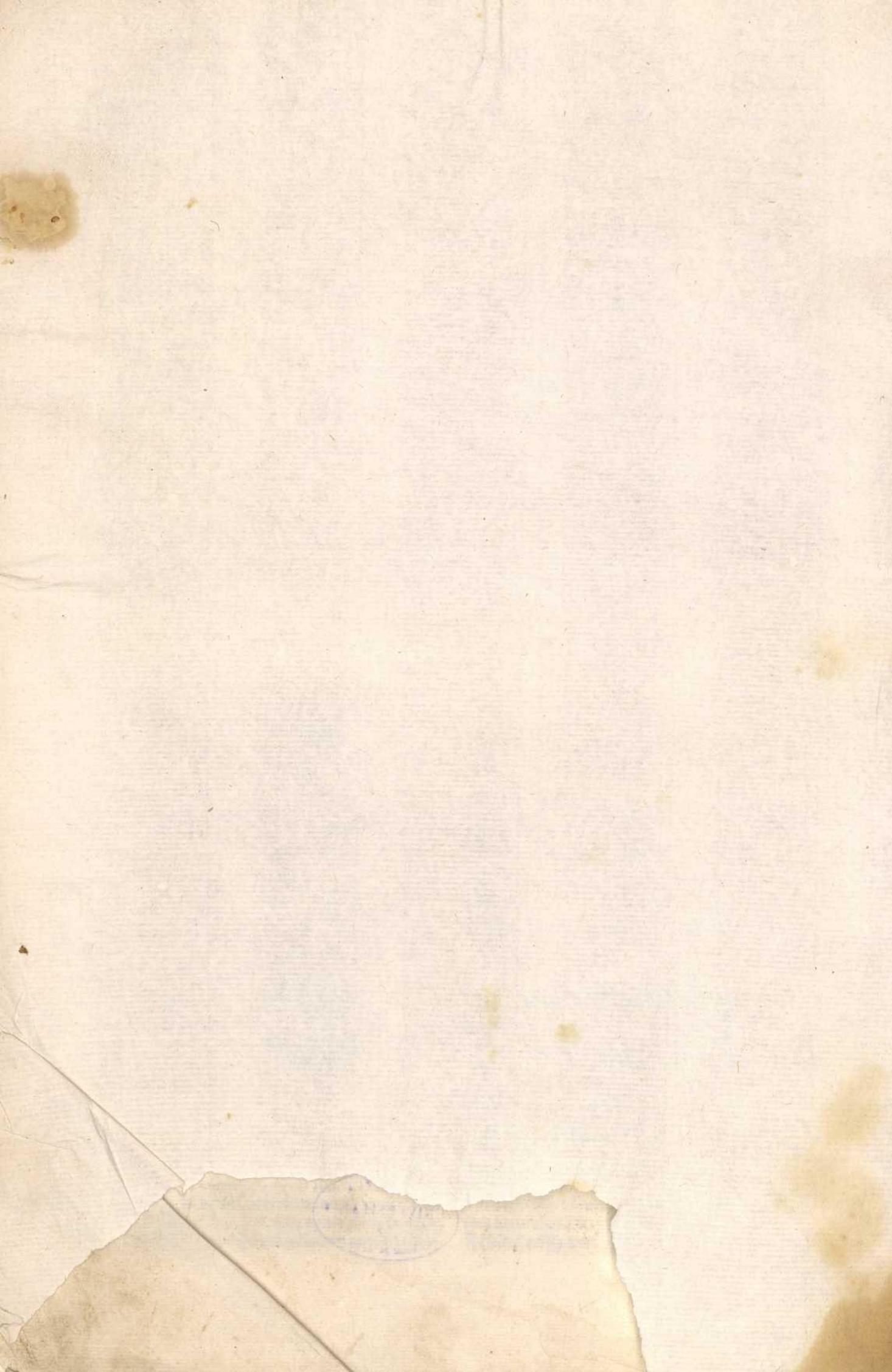
a	f	i	q
Genealogiae	quod etiam	existimantes	Diana
De lapsacio	dū appetitus	blicū declaret	libro quarto
nimedem	utero cæsum	uelle purgare	ficat libro
it chorinim	mortale	historiam	idem cum
b	g	m	r
pentur	Hac ille	nitanem,	Ranæ fiunt
p̄ter iam	De daphnide	Euristeus	qué petrarcha
sit: cum ipsa	Castiamira	cum iterum	mo capitulo
post ait	traiecit	debuerit esse	xxii. dicta
c	h	n	f
De apī	autē cantus:	gem: & ipsū	Macroeni
Mercurius	lor: non	hospitio	& postmodū
in libro	habenas	De amphiloco	quondam
ægyptii	De ægina	stim: qui	dicta est
d	i	o	t
nem animi	nepotem	ignominiosū	ge ab ea.
De apolline	Genealogiae	non ob	Antrum
condidisse	rū fluxu	quæso si	neris q̄dragita
decisa uident	augentur	Vah nec	facit insulam
e	k	p	u
Inde uero	Genealogiae	tamen ex	Ossigitanus.
tres fuisse	uictus	uero deo	Iuere: ex
ætherea	in mordētes	phia cuius	Spinon fluuius.
bobus	Rixinor	nō dixerim	Trisorcas
			In tempore

Finis

•. This page is blank.

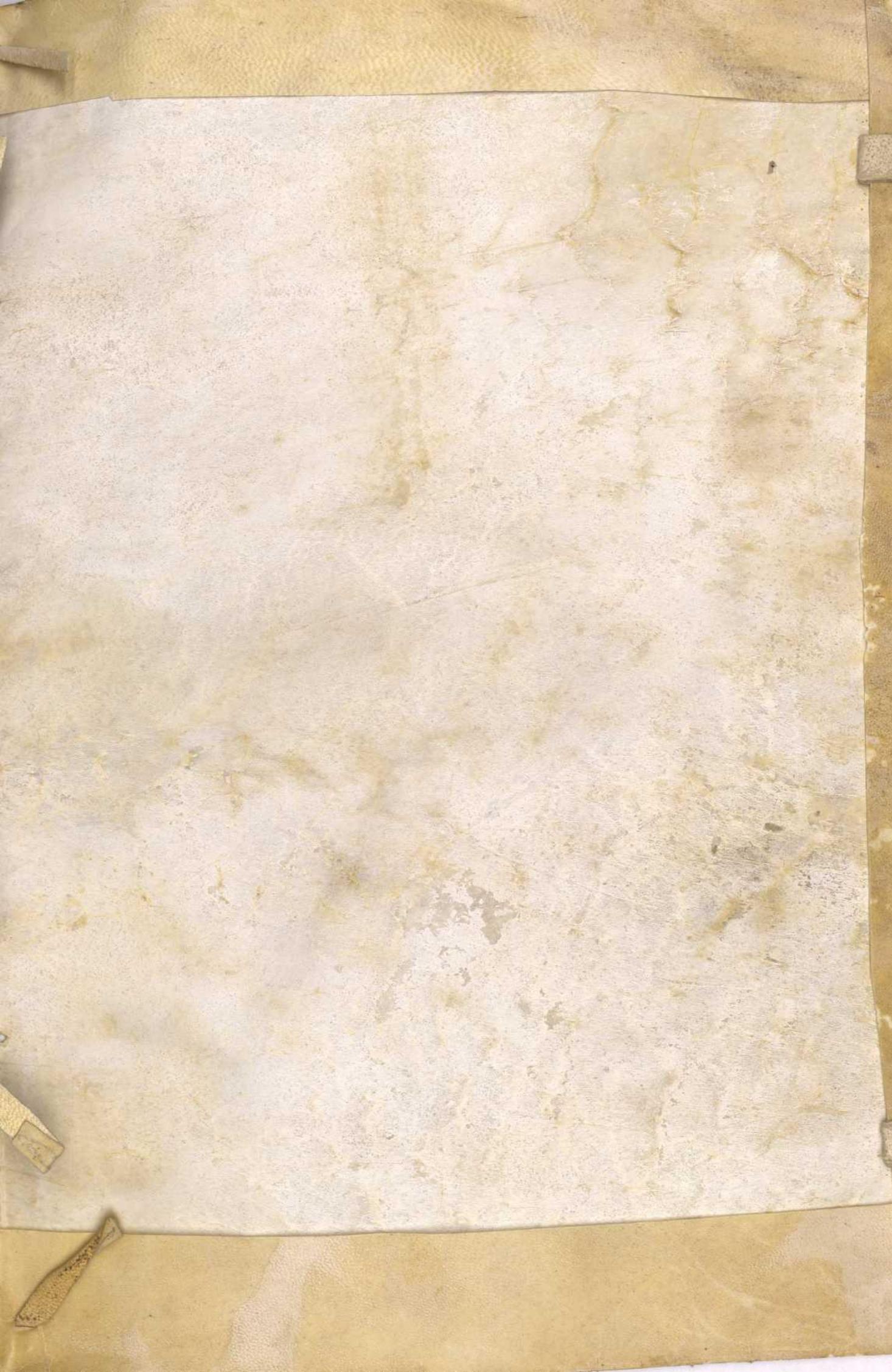

032

